XXV. évfolyam, 14. szám

Ára: 1,80 Ft

1969. április 3.

Ludas Matyi

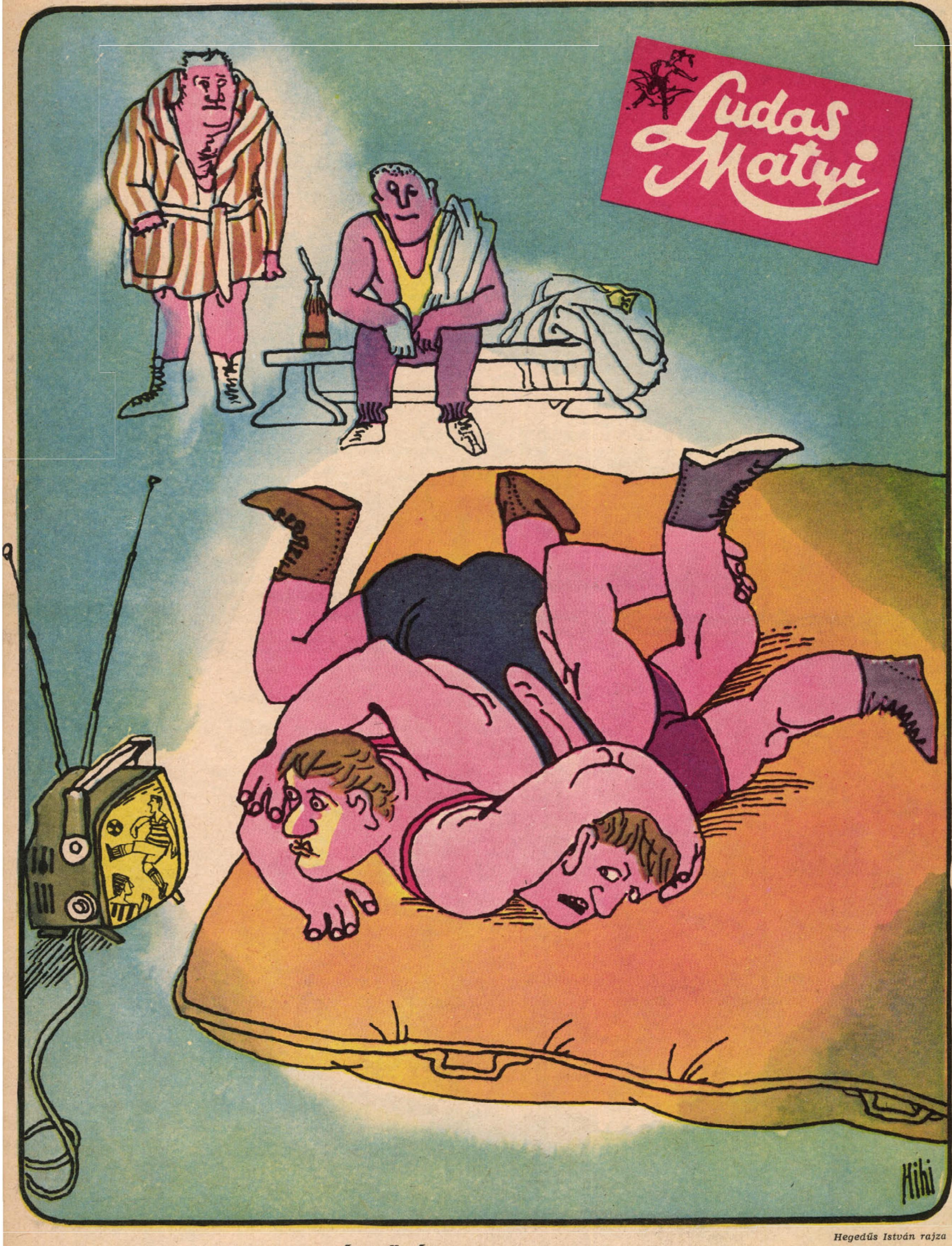

Hegedűs István rajza

IZGALMAS MÉRKŐZÉS — **Mennyi az eredmény?**

KEDVES LUDAS!

SZOBÁT RENDELTEM

Pécsre készültem, s idejében akartam szállodai szobáról gondoskodni magamnak. Feltárcsáztam az interurbán központot, jegyeztettem a Nádor Szálló számát Pécsről, sürgősre, dupla díjjal persze, miután ismerem a városközi

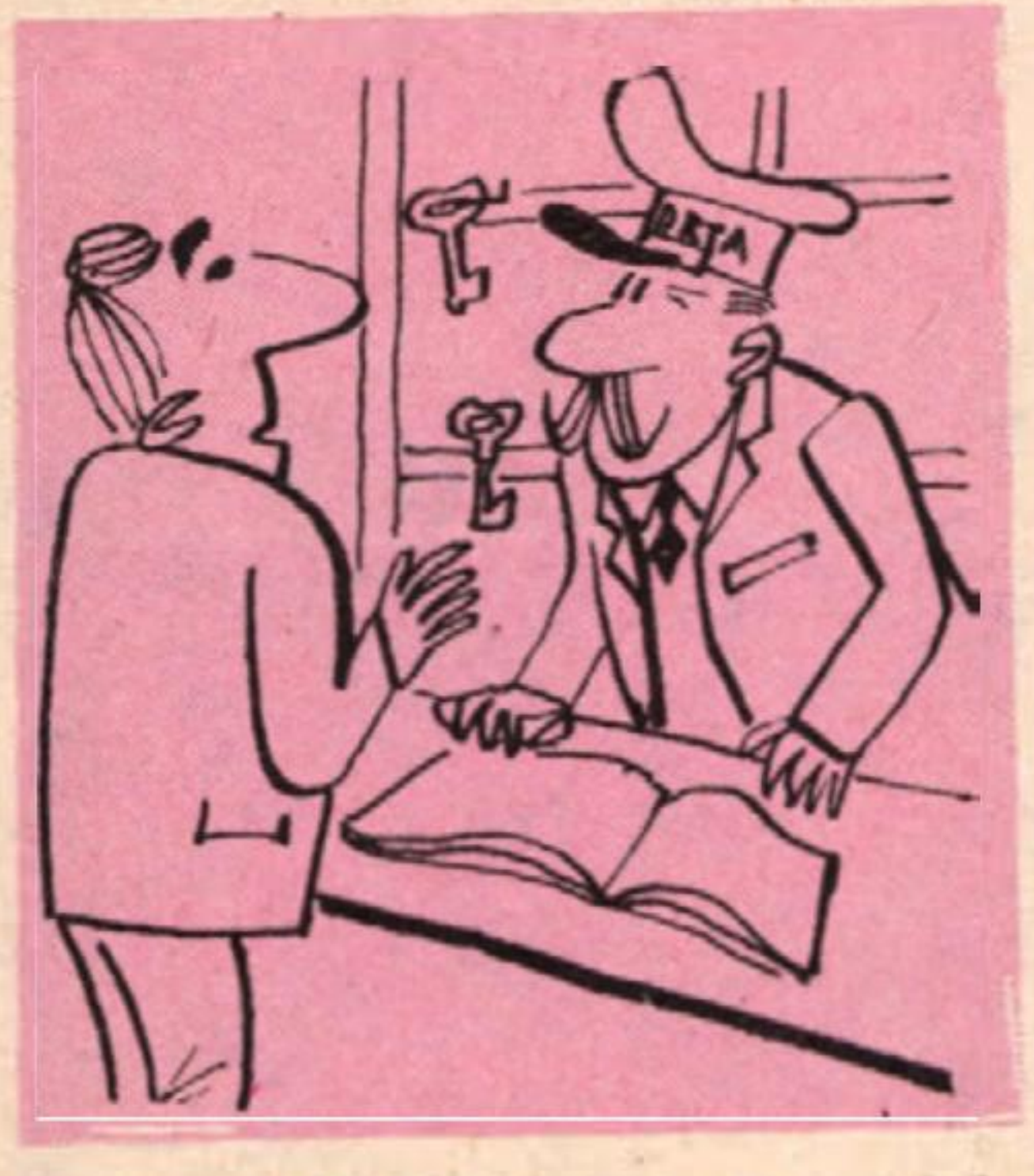

..apcsolások nehézkes voltát. Jelentkezett is hamarosan a Nádor portája, és kérésemre nagyon udvariasan közölte: a kért időben nem tud szobát adni, mert tele vannak, de próbáljam meg talán a Pannóniában...

Újabb telefon Pécsre (sürgős, dupla díjjal), a Pannóniába.

— Van szoba, kérem — mondták a drót túlsó végén —, tessék megrendelni!

— Hát nem azt csinálom?

— Levélben vagy táviratban tessék! Telefonon nem fogadhatjuk el!

Nem értettem a dolgot: Miskolcon, Győrött, Tatán, mindenütt elég volt, ha odatelefonáltam. De mit tehettem: a két költséges telefon után még egy táviratot is feladtam. Tulajdonképpen örülnöm kellett volna, hogy nem azt kívánják: személyesen jelenjek meg a portán és úgy igényeljek szobát három nappal későbbre.

Amikor aztán a jelzett napon megérkeztem Pécsre, újabb meglepetés fogadott. A Pannónia portáján közölték: a Nádorban rezerváltak szobát, fáradjak át oda.

Így hát nemcsak a távirat volt teljesen fölösleges kiadás, hanem a második telefon is!

A számlát kinek nyújthatom be?

(radványi)

A FIAM MEGY ÉRTE!

Munkahelyemen évek óta rendszeresen fizetem a csoportos élet- és balesetbiztosítási díjat. A múlt év végén, amikor a fiam megszületett, közölték velem, hogy biztosítási kötvényem alapján, ebből az alkalomból igényelhetek szociális segélyt. December elején beadtam a kérvényemet, a kért iratokkal felszerelve, de pénzt még azóta sem kaptam. Többször érdeklődtem a munkahelyemen, egyszer közölték, hogy 300 forintot kiutaltak, s majd a biztosítótól fogom a pénzt megkapni. Újból vártam egy darabig, aztán elmentem az Állami Biztosítóhoz. Közölték, hogy ehhez nekik semmi közük, az egészet a munkahelyen intézi egy arra kijelölt testület... Most már végképp nem tudom, hol akadt el az ügyem és a pénzem! Úgy látszik, az illetékesek addig akarják húzni-halasztani a dolgot, míg a most négyhónapos fiam megtanul járni, és személyesen megy el a pénzért!

Bori Gábor, a VI. ker.
Ingatlankezelő V. dolgozója

„SZÉPSÉGHIBA"

Tavaly építettek számunkra egy fürdő- és melegedő helyiséget. Van azonban egy kis „szépséghibája" az épületnek: nem folyik a víz a csapokból. E nélkül viszont nagyon nehéz fürödni, tisztálkodni!

MÁV pályafenntartási dolgozók
Kiskunhalas

SZÉKELY VÁSÁR? — CSÍKI VÁSÁR!

A Magyar Nemzeti Galériában jártam nemrég. Kedvenceimnél, a legújabbkori festőknél különösen sokat időztem, hosszan álldogáltam Aba-Novák Vilmos „Csíki vásár" című vászna előtt is. Meglepetten láttam azonban, hogy a kép felirata, tévesen, „Székely vásár". A művésznek valóban van egy „Székely vásár" című kompozíciója, de a kiállított mű nem az! (Az előbbin korsókat, az utóbbin teheneket árulnak.)

Észrevételemet közöltem a teremőrrel, aki nagyon udvariasan elkalauzolt az ügyeletes művészettörténészhez.

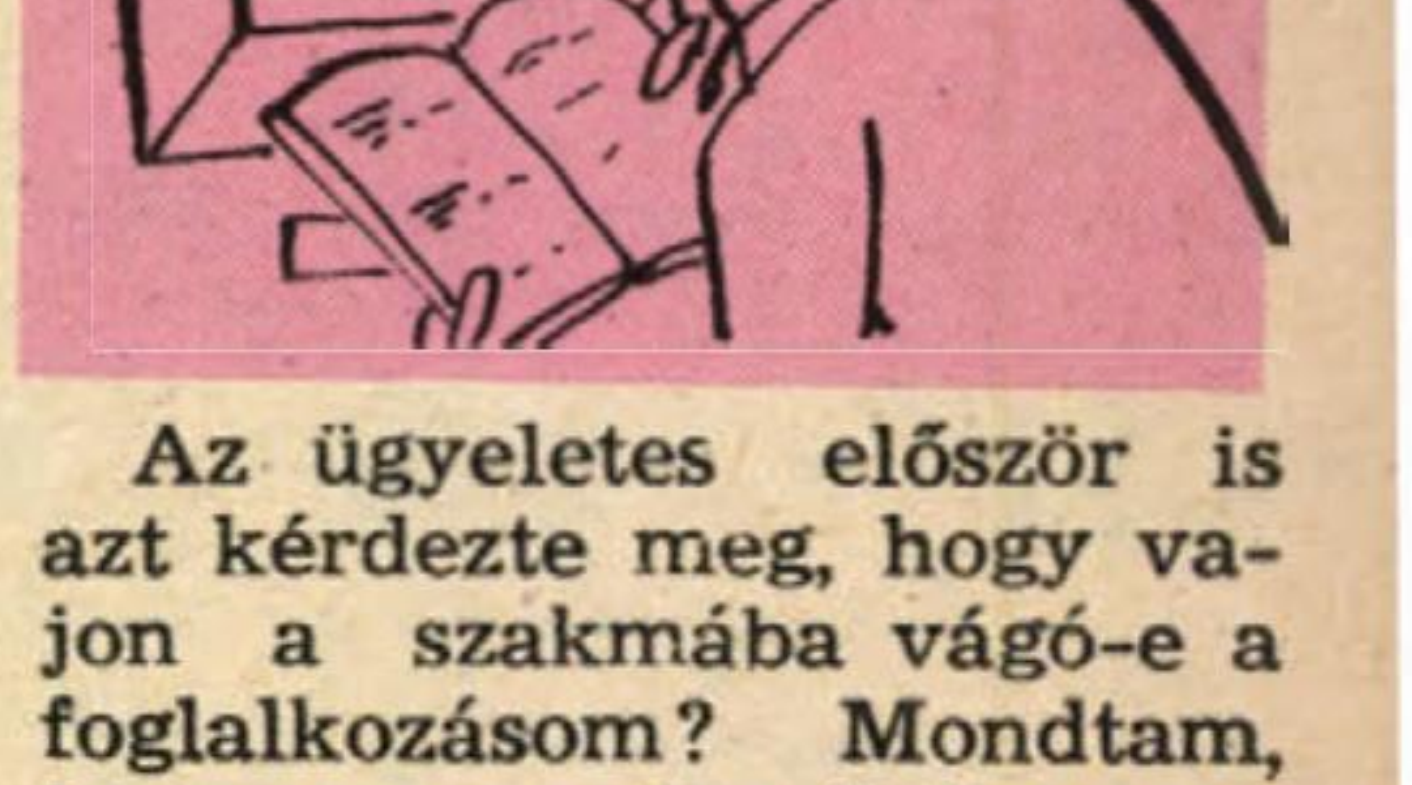

Az ügyeletes először is azt kérdezte meg, hogy vajon a szakmába vágó-e a foglalkozásom? Mondtam, hogy nem, mire ő finoman megjegyezte: nem helyes ha egy fogorvos ad tanácsot egy sebésznek bizonyos műtétre vonatkozóan... Elértettem a gyengéd célzást, de továbbra is kitartottam igazam mellett. A művészettörténész javasolta, hogy észrevételemet küldjem meg írásban a Galéria főigazgatójának. Megkérdeztem: nem volna egyszerűbb, ha mindezt ő tolmácsolná neki? Ettől elzárkózott, mondván, ő nem hivatott arra, hogy felettesei munkáját megkritizálja. A kép címét ugyanis felettese, Supka Magdolna állapította meg, aki könyvet is írt Aba-Novákról.

Végül is azt a kompromisszumos megoldást javasolta: írjam be észrevételemet a vendégkönyvbe. Ezt meg is tettem.

Az ügyhöz még annyit: Supka Magdolna szóban forgó könyvében mindkét Aba-Novák kép benne van. A Galériában kiállított kép a könyvben is a „Csíki vásár" címet viseli. Úgy, ahogy én állítom!

Renczes Tamás, Budapest

KI-KI MAGA MESTERSÉGÉT...

Szobám parkettája három-négy éve hasonlatos a hullámzó Balatonhoz, s egyes padlókockák mint zátonyok állnak ki a felületből. Ez év januárjában kéréssel fordultam a Házkezelőséghez: szíveskedjenek a parkettámat átrakni. Igen előzékenyen ki is szálltak a helyszíni szemlére, megállapították, hogy „ilyen rossz állapotban levő padlózatot már régen nem láttak".

Kérésemre végül igen érdekes választ kaptam: felajánlották, hogy a parkettázást végezzem el társadalmi munkában!

Én ezt is szívesen meg is tenném, de képzettségem, sajnos, ezt nem teszi lehetővé. Már látom lelki szemeimmel, amikor a sebészorvos „kapacitáshiány" miatt felajánlja a betegnek, hogy — a szükséges anyagok biztosítása mellett — a beteg végezze el sürgősen az operációt saját magán.

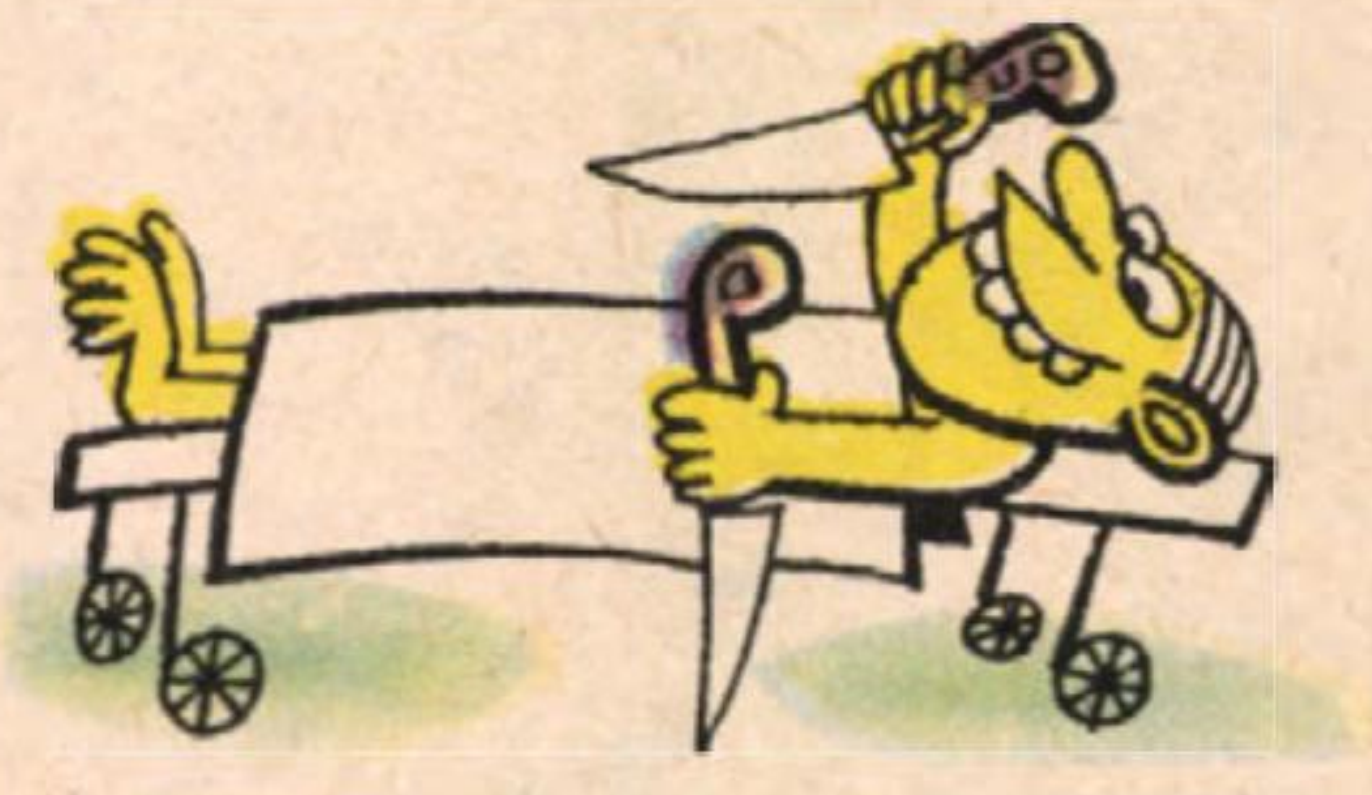

Tudom, hogy ez kissé extrém példa, de például előfordulhat az is, hogy valaki szemüveget kér az SZTK-tól és csak üveget, keretet kap kézbe azzal, hogy társadalmi munkában készítse el a szemüveget...

Bár ez utóbbit, azt hiszem, valóban el tudnám végezni társadalmi munkában is, lévén az OFOTÉRT Vállalat dolgozója és optikus.

Van egy javaslatom: a házkezelőség végezze el nekem társadalmi munkában a parkettázást, én megígérem, hogy szintén társadalmi munkában szemüvegeket fogok nekik készíteni — amennyiben szükségük lesz rá.

Bessenyei Lajos Bp. XXI.,
Csillagtelep, Vénusz u. 31.

A VILÁG NAGY VASÚTJAI

Az egyébként kitűnő tévésorozat sajnálatos hiányossága, hogy kimaradt belőle korunk egyik ragyogó vasúti csúcsteljesítménye, a budapest—nagykanizsai gyorsvonat. Ehhez a bizonyos tekintetben egészen rendkívüli intézményhez hasonlót bízvást nehezen találhatunk a világ egyébként hírneves vonalai közt. Elég, ha csak azt említem, hogy a Tokió—Osaka express 200 km-es, a Repülő Skót 140 km-es, vagy akár a miskolci gyors 90 km-es átlagsebességével szemben ez a remek szerelvény (ha nem késik), eléri a 42 km-es átlagsebességet! Megdobban az ember szíve, ha ezt a menetrendet nézi! Lám, ha kis ország vagyunk is, mégis tudunk ezen a téren is valami egészen rendkívülit alkotni!

Dr. H. E. egyetemi adjunktus
Budapest

MUSZÁJ?

Végignéztem az „Én, Prenn Ferenc" című háromrészes tévéfilmet és megállapítottam, hogy a film alkotói nem sokat törődtek a hitelesség kérdésével. Nagyon meglepett például, amikor az egyik jelenetben tárcsás telefonkészüléket láttam, holott 1919-ben ilyesmi Magyarországon még nem volt. Az sem nyerte el tetszésemet, hogy a közúti járművek az úttest jobb oldalán haladtak, noha a jobb oldali közlekedésre sok-sok évvel később tértünk át.

A film harmadik részében e kérdéssel fordul az egyik szereplő a másikhoz: „Szintén zenész?" Ez a szólásmondás Szőke Szakáll „Vonósnégyes" című bohózatából származik, melyet 1922-ben játszottak először. Tessék mondani: muszáj felületesen dolgozni?

Dr. H. K.

HÁNY ÉVESEK VAGYUNK?

Huszadik születésnapját hirdeti a Kamara Varieté. Tűnődöm, hogy akkor én hány éves lehetek? Mert jól emlékszem, 15 éves kamaszként ültem be először e körúti műintézet nézőterére, pirosló füllel, kitágult szemmel néztem a gyönyörű testű táncosnő, Dolly Hopkins minden mozdulatát, derültem Kőrössy Zoltán viccein, nevettem Halmai Imre humorán.

Igen, Kamara Varietének hívták ezt a kis színházat akkor is (noha tudom, hogy sok évvel korábban még Teréz körúti Színpad volt a neve), s a naptár 1941-et mutatott. Vagyis 28 éves emléket idézek — ezen az állítólagos huszadik születésnapon.

Tovább tűnődve, arra a gondolatra jutok, hogy a Kamara Varieté ezek szerint nyilván az államosítástól számítja születését. Legalább ebben hasonlatos a Nemzeti Színházhoz, amely szintén attól számítja. Igaz, könnyű neki, lévén születése pillanatától fogva, miként a neve is mutatja, nemzeti vállalat. Az Egyesült Izzó, a budai Goldberger vagy a Csepel Vas- és Fémművek, a Hungária kávéház vagy a Gundel étterem — és sorolhatnám még a patinás üzemeket, intézményeket — nem az államosítástól számítja születését. Hanem a születésétől.

Meglehet, mégis a Kamara Varietének van igaza. Tulajdonképpen okos újítás ez. Vágyakozva gondolok rá, milyen jó lenne, ha a magam életkorát is csak az államosítástól számíthatnám. Húszéves lennék most, ihaj, mindannyian húszévesek lennénk az újfajta számítási mód szerint! S mi mindent kezdhetnénk újra, amit az elmúlt húsz évben eltoltunk!

(B. T.)

AZ OLVASÓ ÍRJA

Aznap, amikor a Ludasban „Sárban, sötétben" címmel megjelent a panaszunk, megjelentek az Elektromos Művek emberei is, és azonnal pótolták a hiányzó közvilágítási égőket. Köszönjük! (Trencsényi és Déval utcai lakók, Budafok.)

A Ludasban közzétett panaszom nyomán végre megkaptam a szemüvegemet és most már tudok tanulni. Köszönöm! (Kátai Adélka, Putnok.)

GYERMEKI JOGOK ÉVE

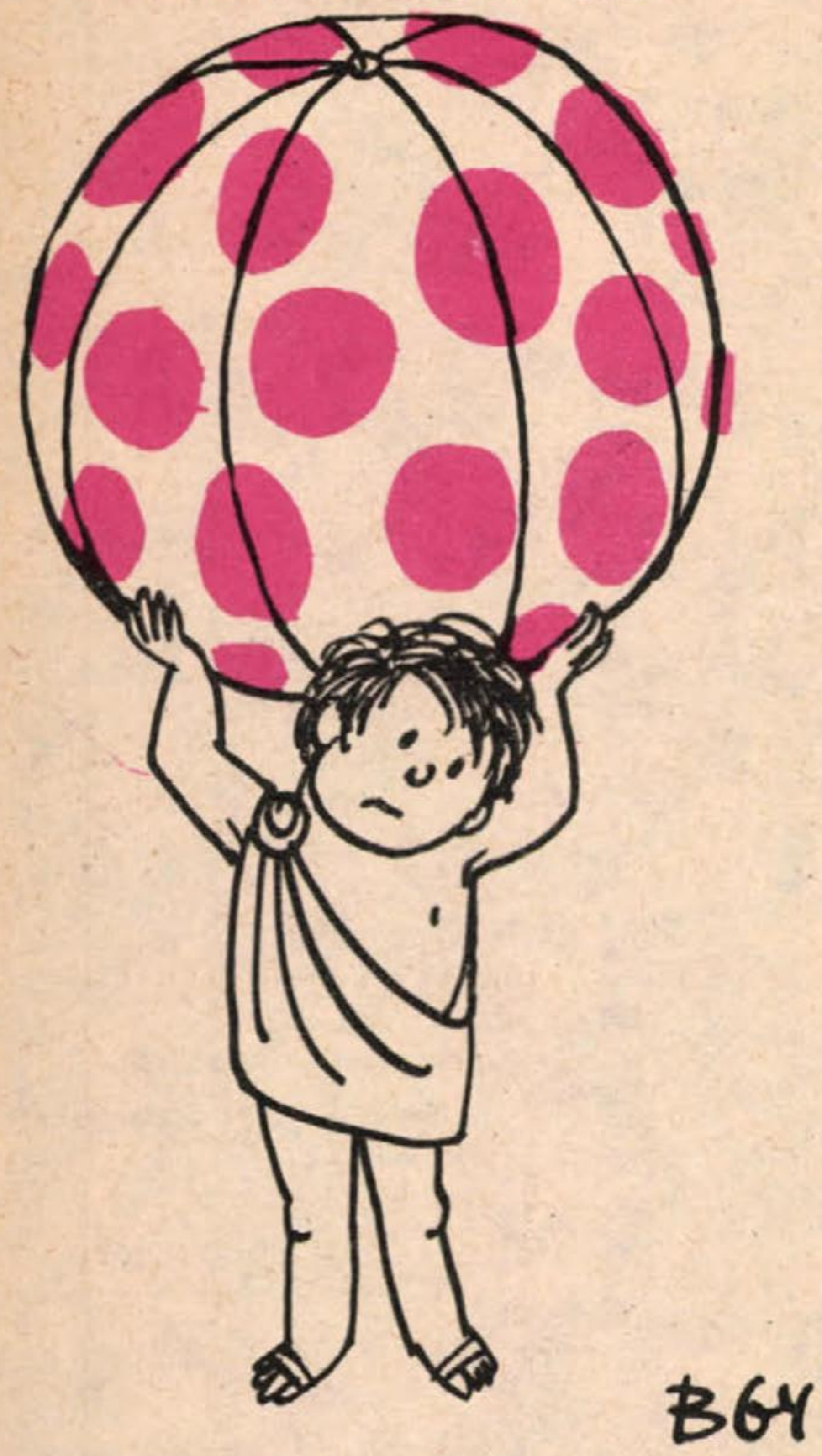

ÜNNEPI ELŐKÉSZÜLET

Várnai György rajza

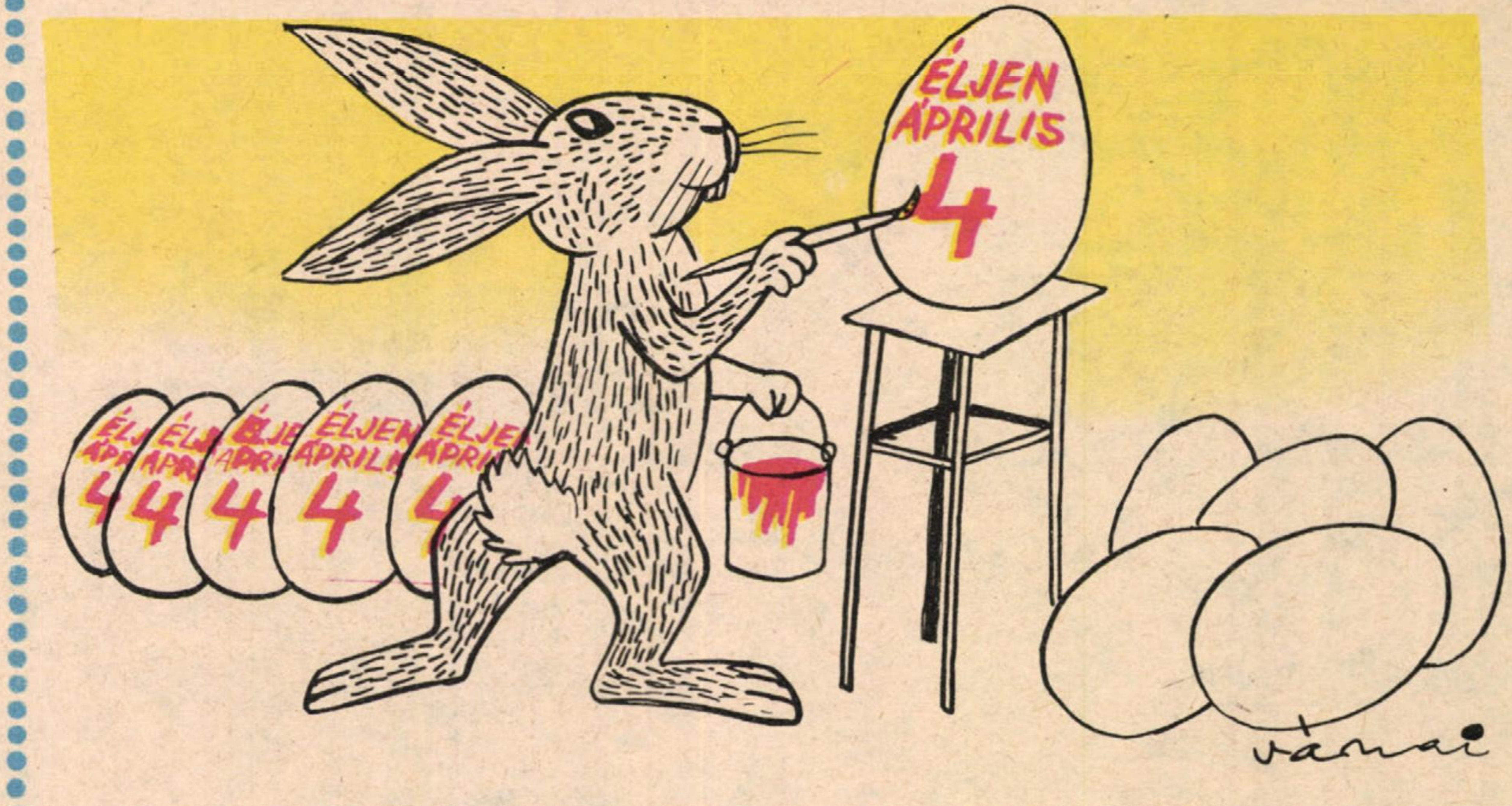

ERICH KÄSTNER

MODERN KÉPKIÁLLÍTÁS

Tömött, nyüzsög a nagyterem.
Szokatlan ez, úgy vélekednek?
Igaz, nem nézők ők. Hanem
a kiállítók mind megjelentek.

Németből fordította: Fazekas Anna

PRAKTIKUS FÜLBEVALÓ

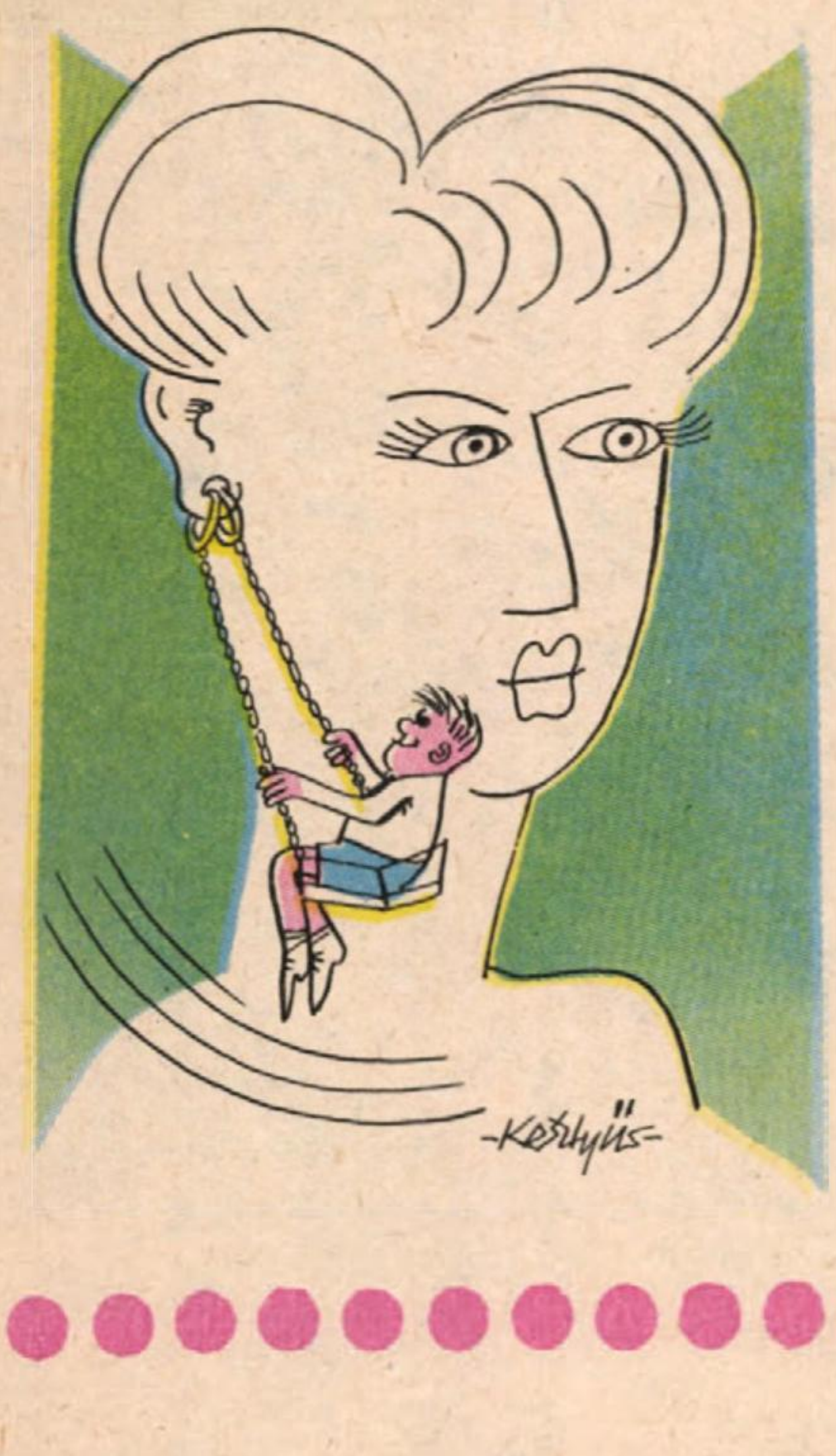

Min nevet egy humorista?

Azt hiszem, ma már mindenki tudja, hogy a humoristák szomorú emberek. Illetve, nem is szomorúak. Pontosabb kifejezés az, hogy: savanyúak. Hogy ez mitől van, a rossz gyomortól-e (humorista betegség), vagy az élettől, nem tudnám megmondani... Talán valami összefüggés is van a gyomorfájás és az élet között... Ki tudja?...

Ha egy humoristát társaságba hívnak, rendszerint csalódást okoz. Unalmas fráternek tartják és ebben van is valami. A vicceken, amelyeken mások halálra kacagják magukat, ő csak elmosolyodik. Ezt is csak az udvariasság kedvéért, mert vagy ismeri már a viccet, vagy — miközben a viccmesélő előad — felépíti magában a történetet és kikövetkezteti a csattanót, jól ismervén a viccek típus-szerkezetét.

Hát akkor min nevet egy humorista? Min tud nevetni, szívből, igazán?

Én például legutóbb egy papírkereskedés kirakata előtt kacagtam, és bár teljesen egyedül voltam, hangosan kacagtam, és ezért a járókelők, a kirakat előtt álldogálók, gyanakodva bámultak rám. A kirakatban ki volt téve egy doboz színes ceruza, huszonnégy darab volt a pléhdobozban, és mellette, egy kis fehér kartonlapocskán ez állt: „470 forint". Négyszázhetven forint huszonnégy darab közönséges színes ceruzáért! Hát nem mulatságos? Attól kezdve, ha szomorú voltam, ha megrugdalt a sors, vagy beképzeltem magamnak, hogy rugdal a sors, akkor elzarándokoltam a papírüzlet kirakatához és máris jobb kedvre derültem. A szám mosolyra húzódott, a lelkem megkönnyebbedett és a szívemből elröppent a fekete szomorúság. Minél tovább bámultam az árcédulát, annál jobb kedvem lett, s végül már kacagnom kellett. A későbbiek folyamán már el sem mentem a papírüzlethez, csak kimondtam a számot, négyszázhetven, és máris nevettem, mert a számhoz a színes ceruzákat és az árcédulát asszociáltam.

Ezúton mondok köszönetet a kereskedelemnek ezekért a derűs percekért. Köszönöm. Köszönöm.

Sajnos, a legjobb tréfát is meg lehet unni. Én is így jártam ezzel az árral. Az utóbbi napokban már nem tudott felvidítani, hiába mondtam, hogy négyszázhetven, nem tudtam nevetni... Megpróbáltam felvidítani magam a kollégák írásaival... Semmi eredmény...

S akkor kezembe került egy hetilap, a Tükör, benne egy illetékes nyilatkozata a szemüvegkeretekről. Amikor a cikket elkezdtem olvasni, nagyon-nagyon szomorú voltam... Megtaposott az élet... Napokig szótlan voltam és a sebeimet nyalogattam önkéntes remeteségemben... És akkor a Tükörben azt olvastam, hogy nemsokára forgalomba kerül egy szemüvegkeret, amelynek 1200 forint lesz az ára!

Bevallom őszintén, hangosan... nem kacagtam... nem, az több volt mint kacagás... röhögtem... nem is röhögtem... nyerítettem! Még a könnyeim is kicsordultak. Ezerkétszáz forint egy szemüvegkeretért! Óriási!

Most, ha valami bánat ér, azt mondom magamban, ezerkétszáz és máris nevetek. Hálás vagyok érte az illetékeseknek. Köszönöm.

Ezerkétszáz... Brühahaha... Nagyon jó... Nagyon jó... Rég hallottam ilyen jót...

Mikes György

KIŰZETÉS

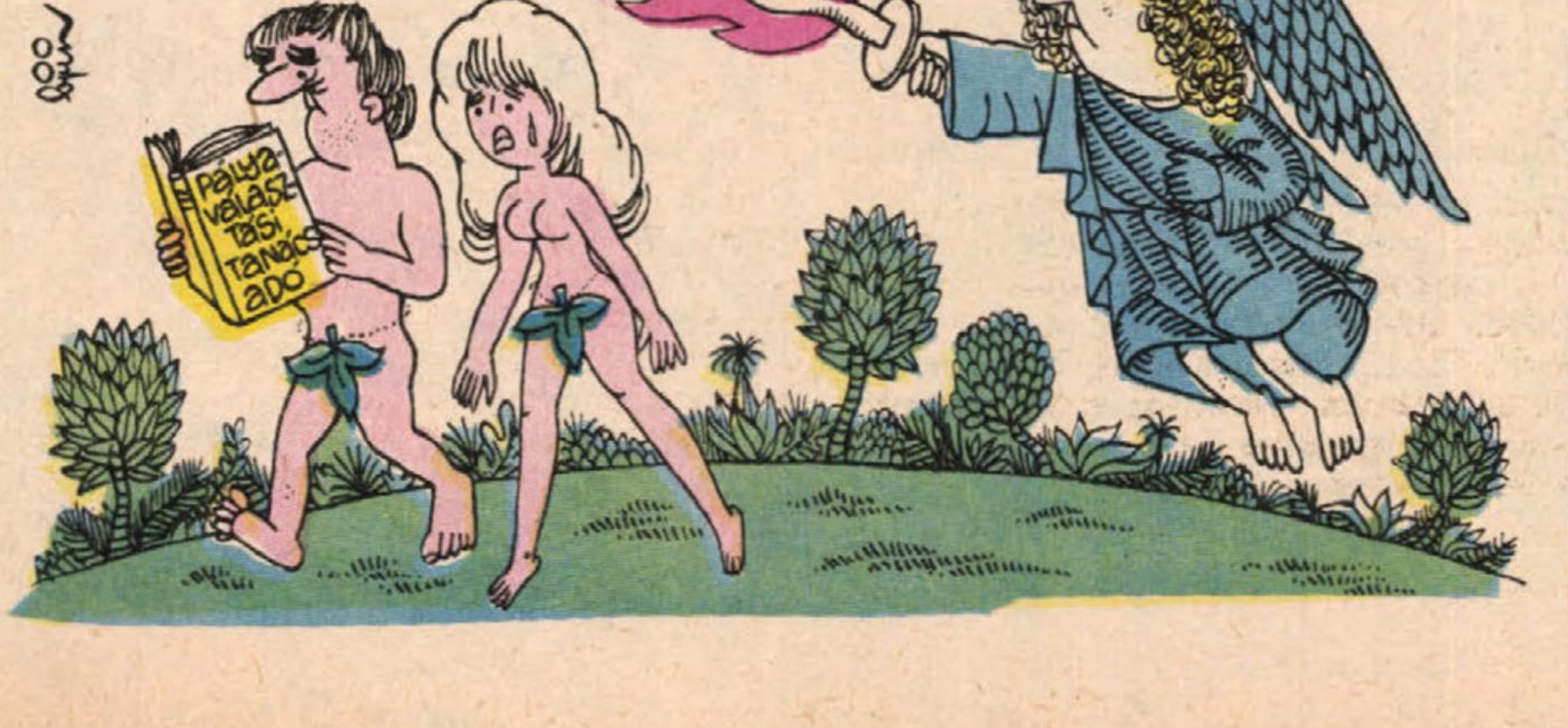
PÁLYA VÁLASZ TÁSI TANÁCS ADÓ

BÜSZKE A FIÁRA

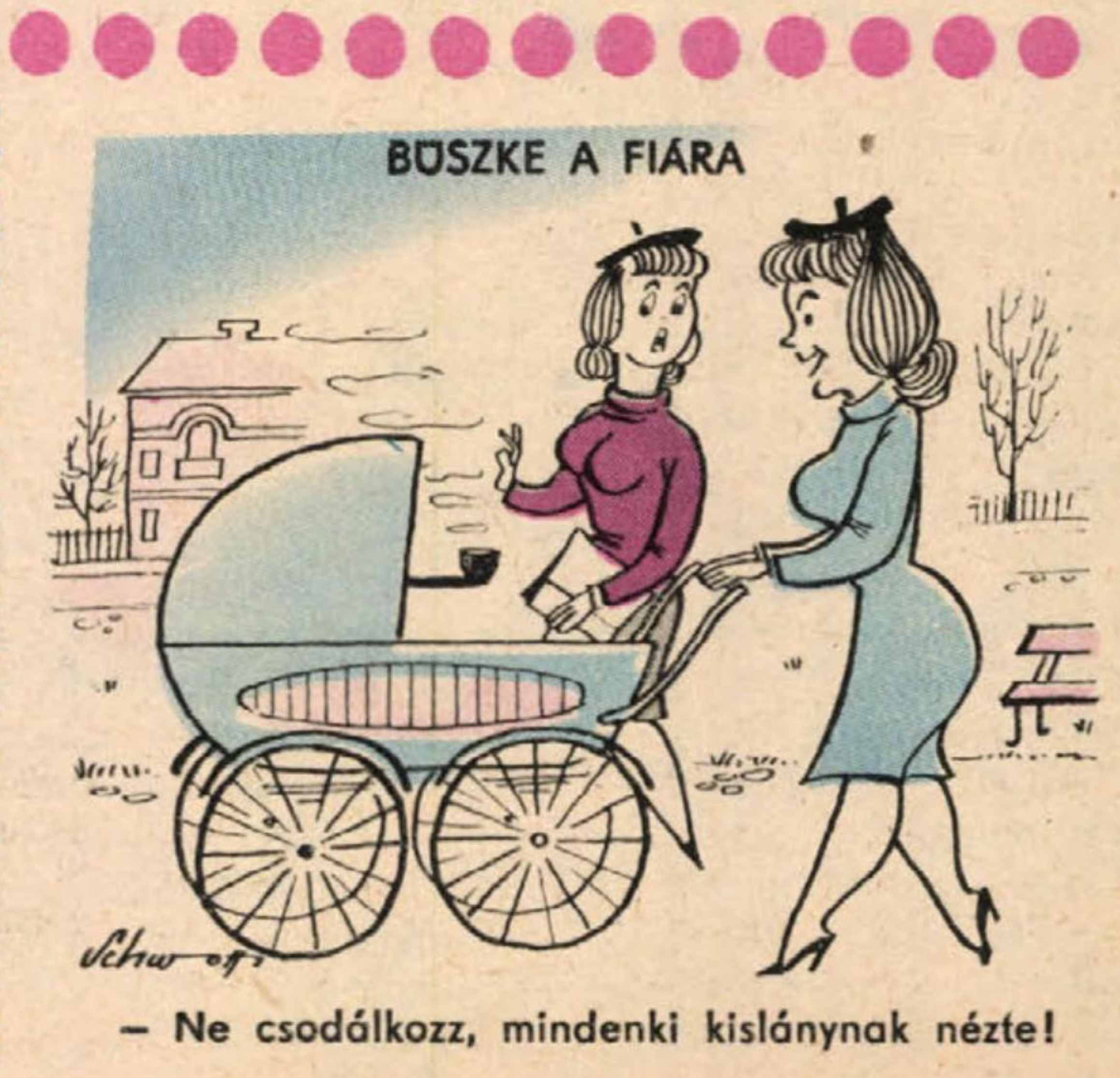

– Ne csodálkozz, mindenki kislánynak nézte!

KÖLCSÖNÖSSÉG

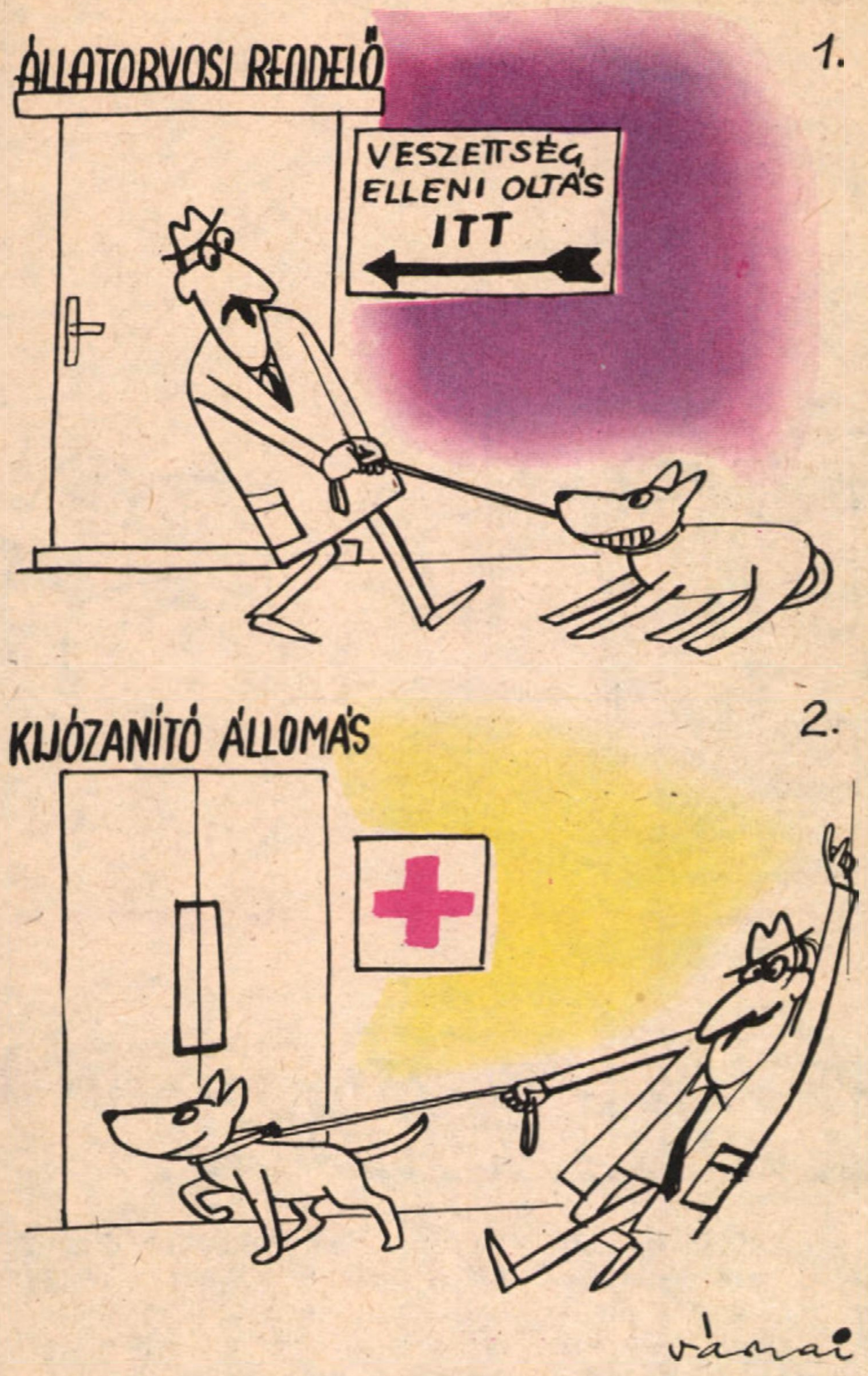

BŰVÉSZNŐK A PÉNZTÁRBAN

Lehet, hogy elfogultság nálam:
a nőket mindig megcsodáltam,
sőt őszintén és lelkesülten
szellemüket is megbecsültem.
Naponta látom meghatottan,
hogy mit érnek el ők a sportban,
s nem is sejtettem, nem is tudtam,
hogy mit tudnak a „Ki mit tud"-ban!
Ám, hogy példákra is tekintsek,
vannak közöttük rejtett kincsek.
Egy gyorsbüfében ez a helyzet:
két pénztárosnő egymás mellett,
az egyik számol, blokkol, ezalatt
a másik pénzt vált, átvesz, visszaad.
És közben folyton csak beszélnek,
hogy Erzsiék elváltak tényleg?
És mit csinálnak Ágiék?
Ilyet nem hallott a vidék!
Nem hiszed? Megsúgom ... igen,
de senkinek se mondd, szívem ...
Ez tizennégy, az huszonkettő ... –
A szájuk úgy jár, mint kereplő,
s bűvészkezük, mint gyors motolla.
– Tudod, mit mondott akkor Olga,
hogy megjelent a szép Iván? –
A pénzben közben nincs hiány,
míg átveszik és elteszik,
fillérre minden egyezik ...
Férfiak! Nézzetek csak rájuk:
hát ki csinálja ezt utánuk?

Lovászy Márton

BUDAPEST VILÁGVÁROS

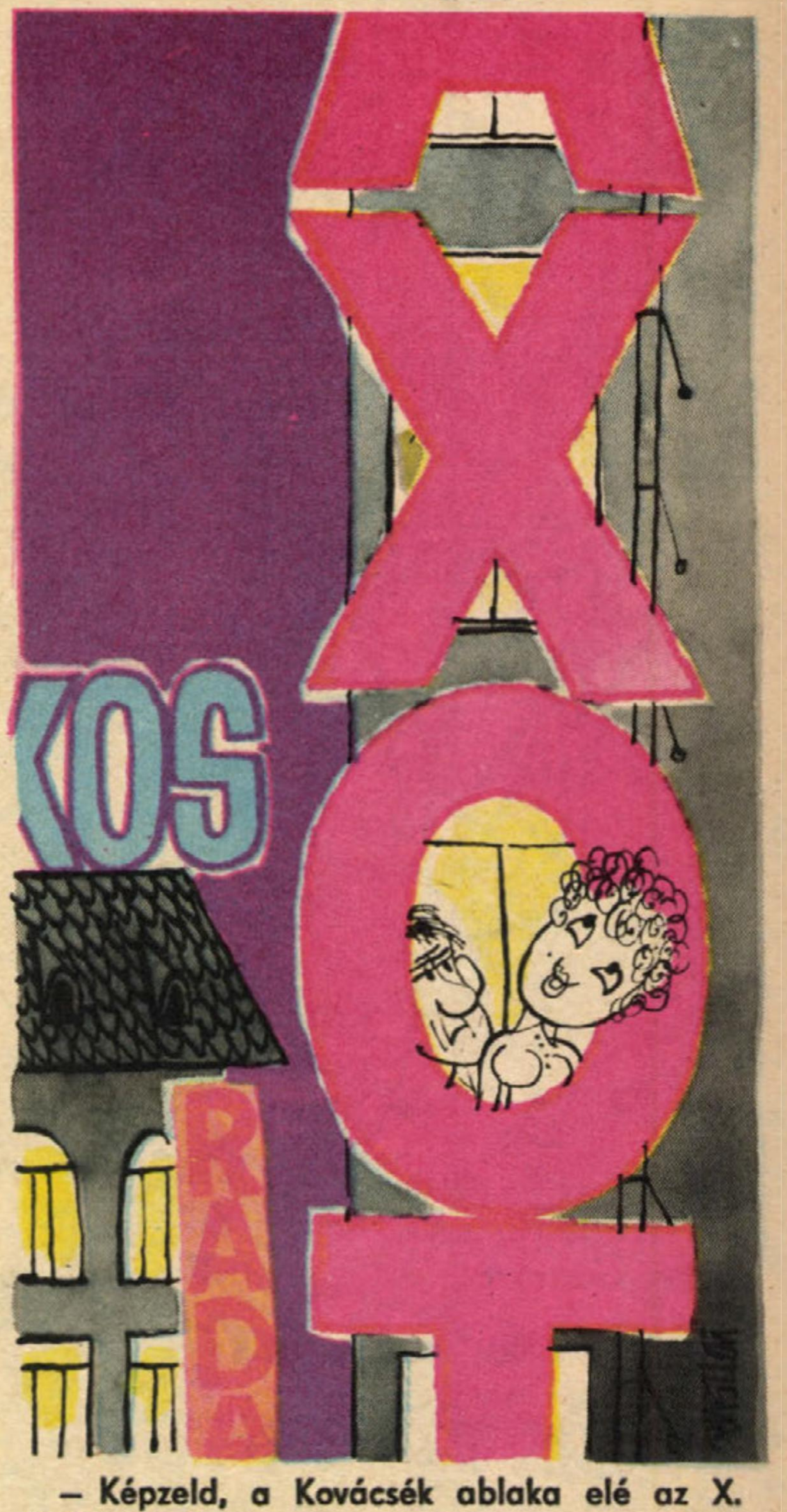

– Képzeld, a Kovácsék ablaka elé az X. betűt tették.

Monopólium

Itt az ideje, Teplák kartárs, hogy udvariasabb és megértőbb legyen a megrendelőivel.

— Hallott talán valami rosszat rólam?

— Sok a panasz önre és a vállalatára.

— Érdekes, nekem még senki sem panaszkodott rám.

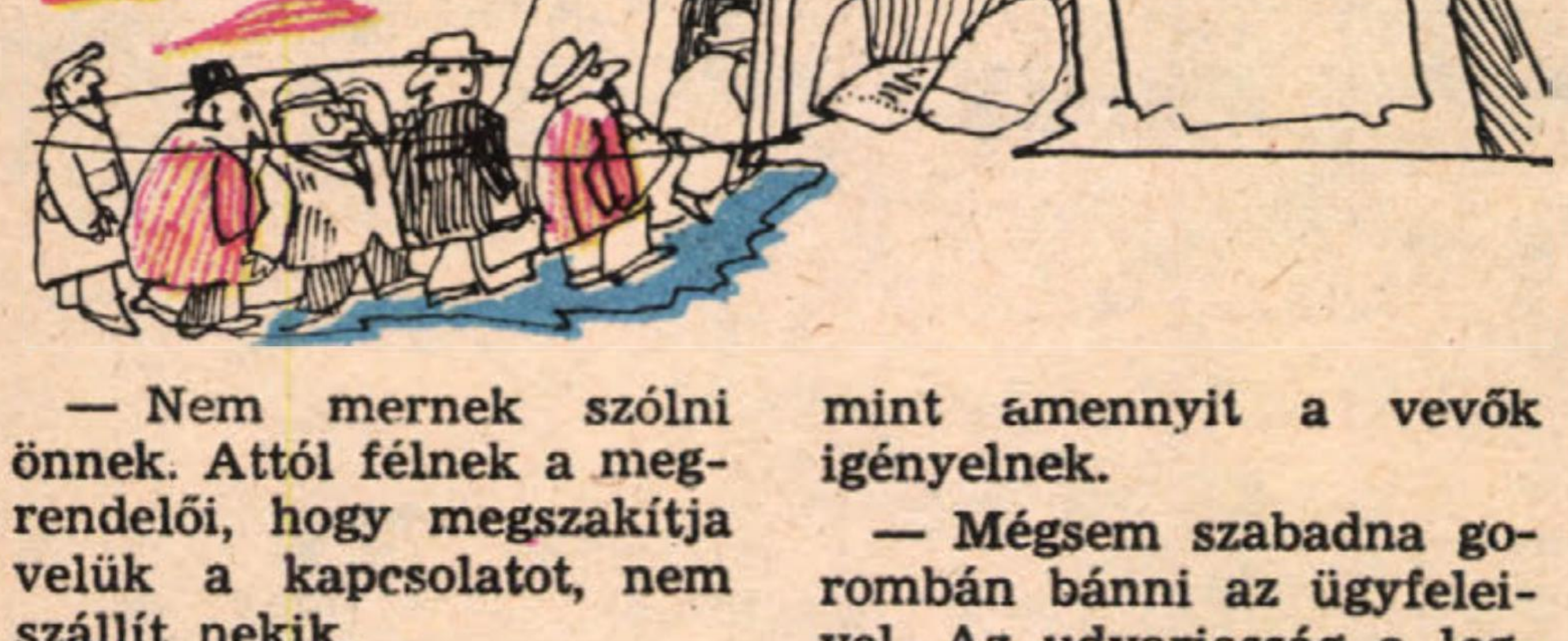

— Nem mernek szólni önnek. Attól félnek a megrendelői, hogy megszakítja velük a kapcsolatot, nem szállít nekik.

— Megértem őket. Az én gyártmányaim egyedülállóak.

— Ez korántsem indokolja, hogy rendreutasító hangon levelezzen velük, szigorítsa a feltételeket és emelje az árakat.

— A vevőket rendre kell szoktatni. Az új mechanizmus különösen nagy kötelezettséget ró rájuk.

— Ne hárítsa a modortalanságát az új mechanizmusra. Most még inkább kötelessége, mint bármikor is volt, hogy jobban szolgálja ki a vevőkörét és eleget tegyen a megrendelők kívánságának. Ehelyett majdhogynem karikás ostorral fegyelmezi őket.

— Így is túl vagyunk halmozva megrendelésekkel. A vállalatunk nem győz annyi árut termelni, mint amennyit a vevők igényelnek.

— Mégsem szabadna gorombán bánni az ügyfeleivel. Az udvariasság a legjobb tőkebefektetés. Nem kerül pénzbe, és mégis kamatozik ...

— Ez még a tőkés világból megmaradt szólásmondás. Megrendelőink kitartanak mellettünk ...

— Amíg rá vannak utalva. Ezért merészelik önök emelni az áraikat is.

— Vállalatunk termelvényei szabadárasak. Egyéni kalkulációnk szerint alakulnak. Az pedig nincs a kollektívben, hogy a megrendelőimre köteles vagyok mosolyogni.

— Engedje megjegyeznem, hogy előzékeny és figyelmes kiszolgálással éppen ebben a helyzetben tudná megalapozni vállalata hírnevét és jövőjét.

— Nekem a jelen a lényeges.

— Túlságosan elbizakodott. Látszik, hogy nincs konkurrenciája.

— Nincs is rá szükségem. Ön még nem hallott szocialista monopóliumról?

— Hallottam! De azzal nincs joga visszaélni.

— Az én vállalatom is állami vállalat.

— Na látja! Már egyedül ez is kötelezi a közérdeket szolgáló és szolid gazdálkodásra.

— Minél nagyobb haszon elérésére kell törekednem.

— De tisztességes eszközökkel. Mit tenne például, ha a megrendelői megunnák vállalatának egyeduralmát, a fölényes bánásmódot, és saját üzemet létesítenének? Vagy esetleg importálnák az önök gyártmányait, hogy ne legyenek ennyire kiszolgáltatva?

— Megtehetik. Akkor áttérünk más monopolcikkek gyártására. De a bánásmód marad!...

Földes György

GAVALLÉR LOCSOLÓ

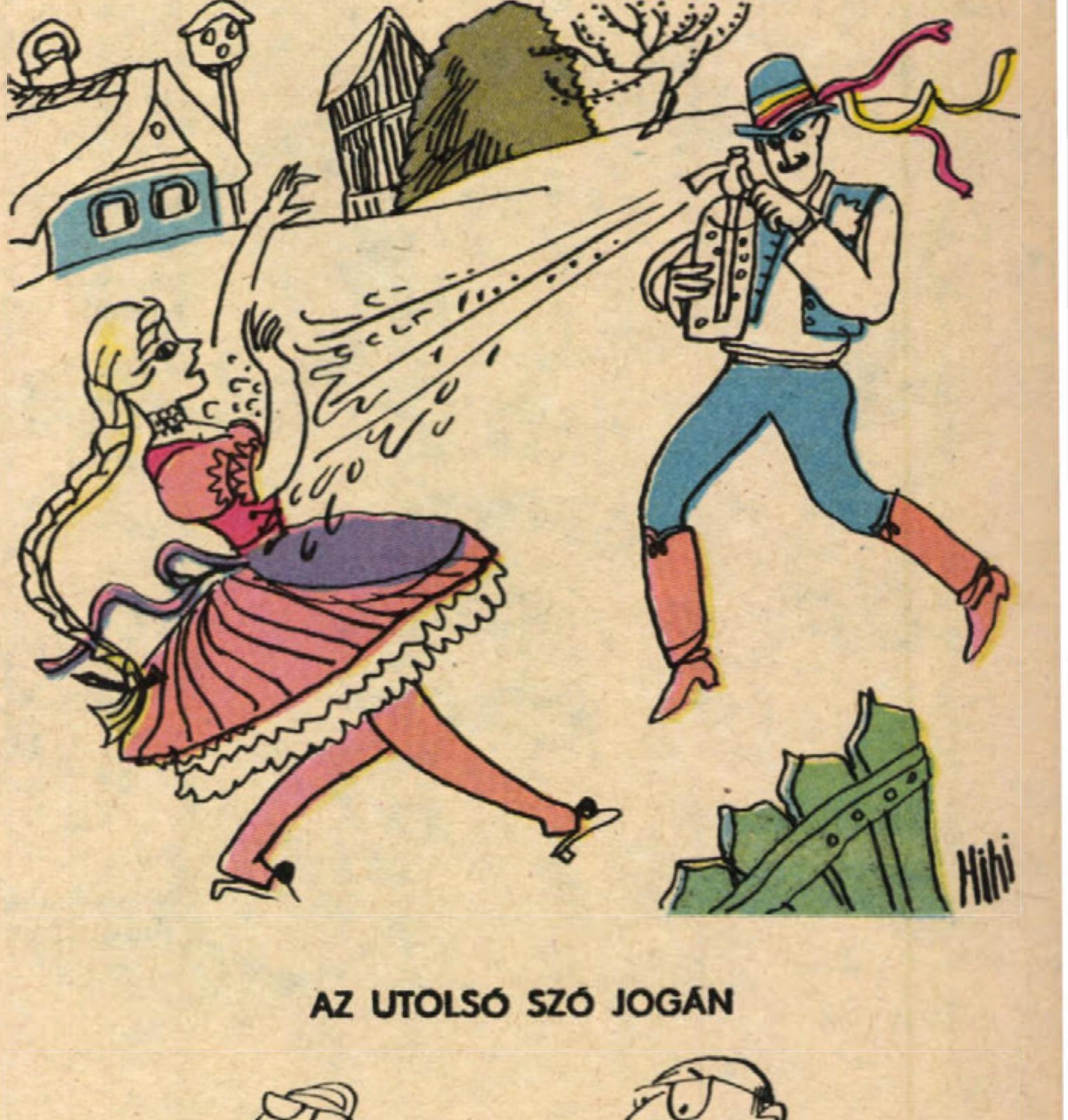

AZ UTOLSÓ SZÓ JOGÁN

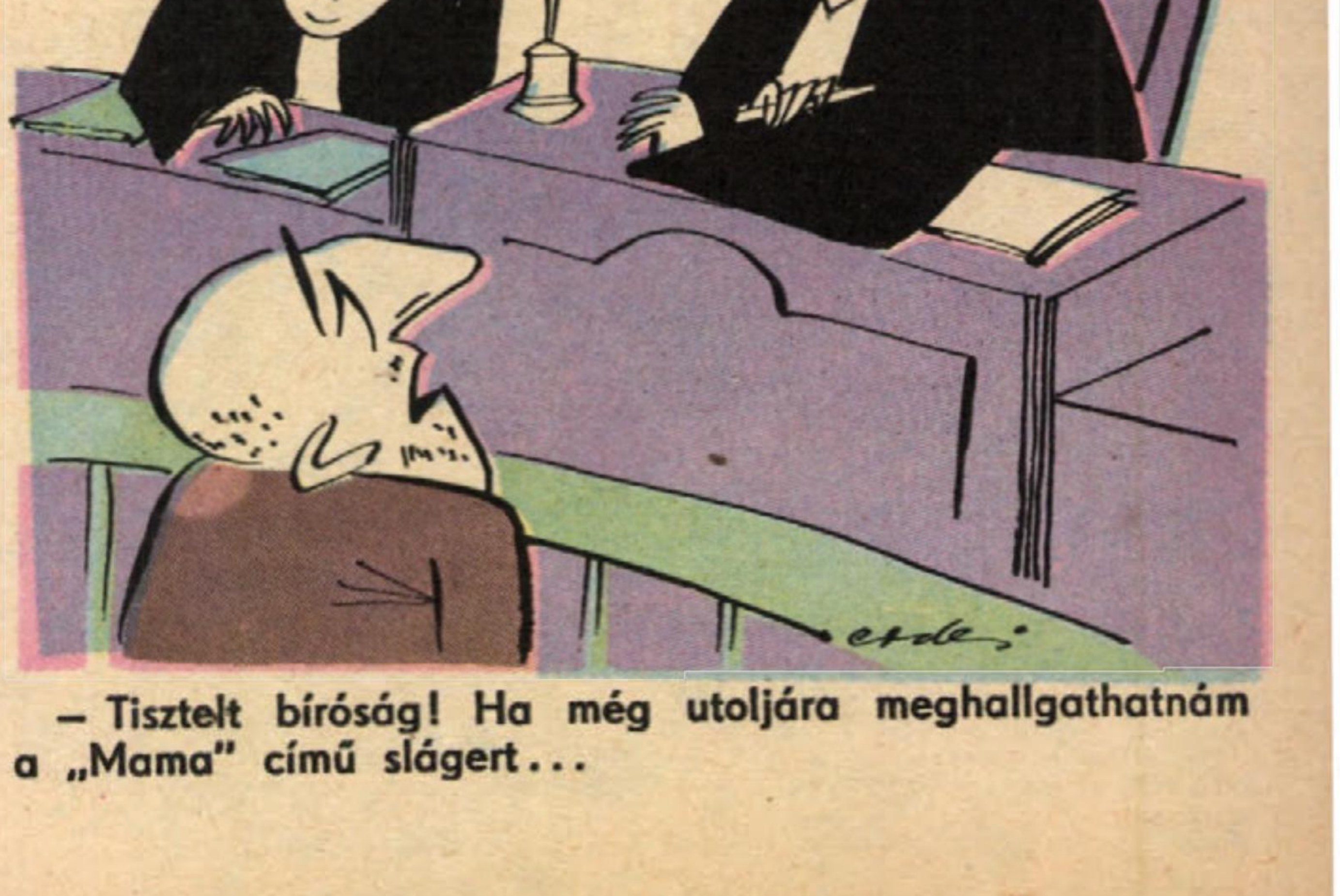

– Tisztelt bíróság! Ha még utoljára meghallgathatnám a „Mama" című slágert...

NYUGATI DIÁKSAPKA

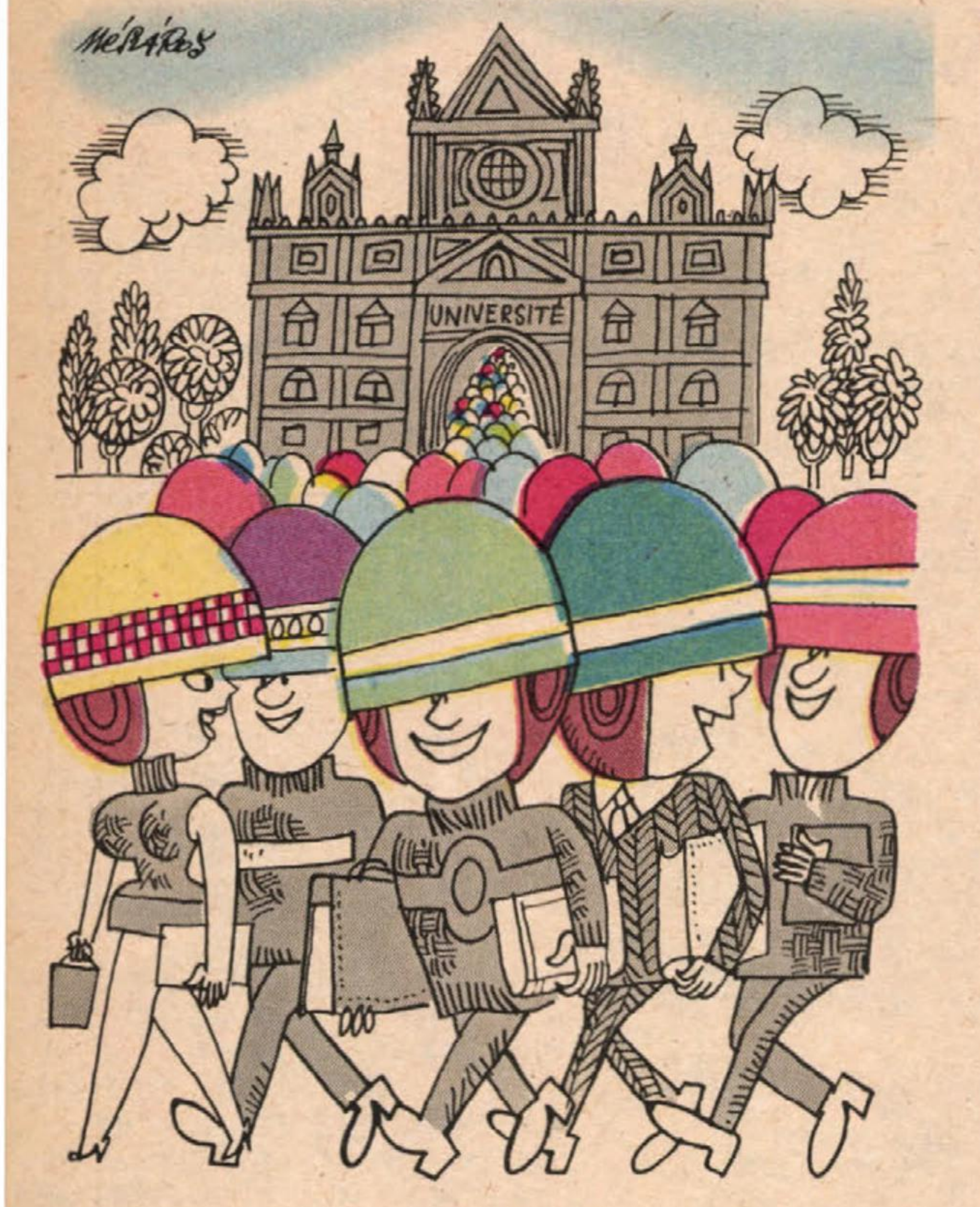

MAGÁNYOS NAGYSÁG

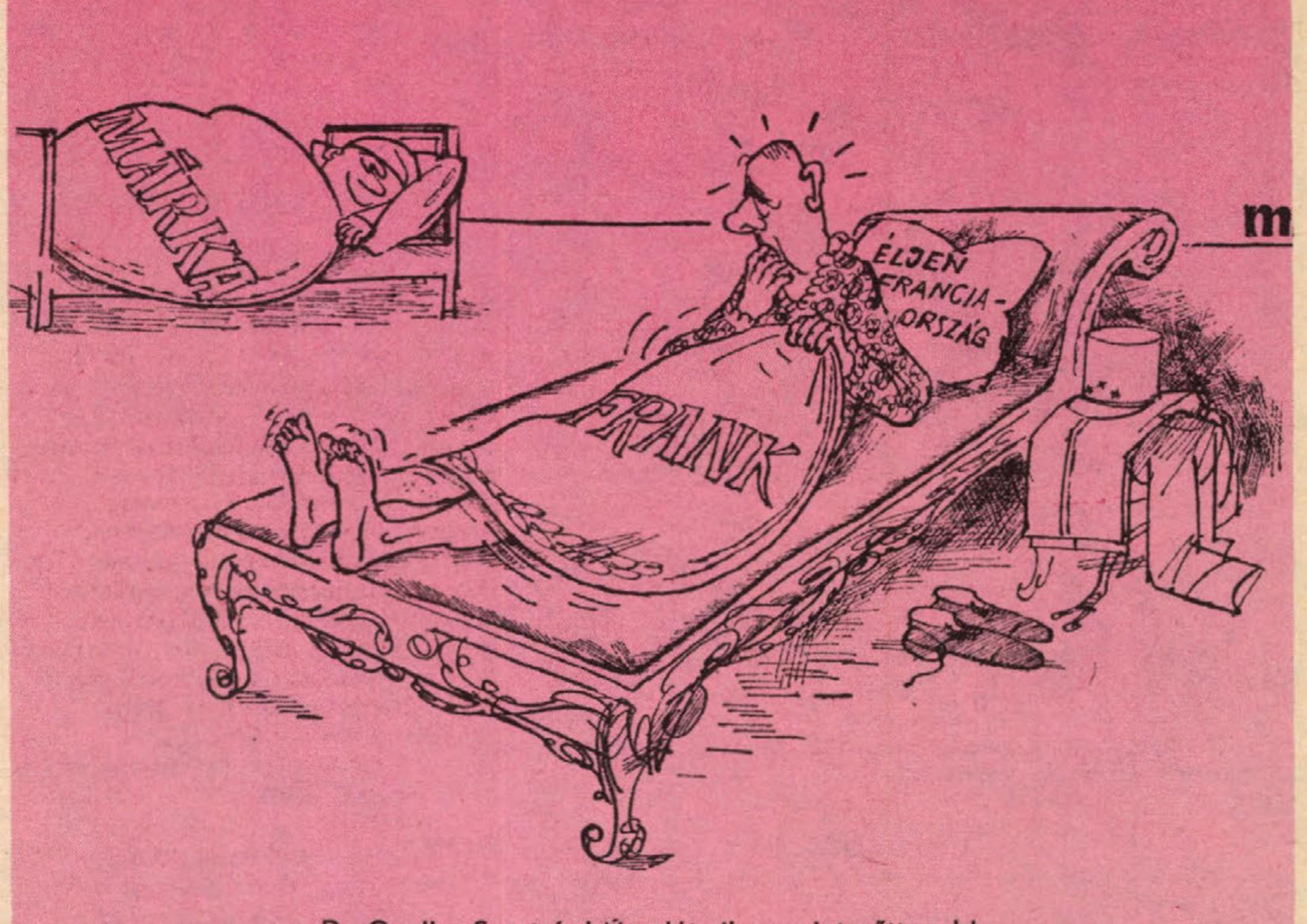

De Gaulle: Szent ég! Úgy látszik, megint nőttem!!

(*Arbeiter Zeitung, Bécs*)

PESTI MEGLEPETÉSEK

NEMZETKÖZI SZÁLLODA

Az épülő Duna-parti szálloda oldalán nemrég hatalmas tábla jelent meg a következő felirattal:

„Hotel Duna Intercontinentál
Opening day
Eröffnungs Tag
Ouverture *31. XII. 1969”*

Jó, jó, tudjuk, hogy a szálloda jórészt nyugati tőkével épül, de azért talán elárulhatnák magyarul is a pestieknek, hogy mikorra tervezik a megnyitását.

Vagy babonásak az építtetők?

Engedjék meg, hogy megnyugtassam őket: az utóbbi időben már nálunk is előfordul, hogy betartják az építési határidőt. Különösen ott, ahol nyugati tőkével építenek.

SZÉNACÉL

Az e havi telefonszámlához a KAV, vagyis Kohászati Alapanyagellátó Vállalat, reklámcédulát mellékelt, s ezen felszólít, hogy a vashulladék-gyűjtés fokozásával segítsem az acéltermelési program túlteljesítését.

Már épp körülnéztem — egyelőre csak gondolatban — házunk táján vashulladék ügyben, amikor jobban elolvasva a fölhívást, látom, hogy tulajdonképpen nem is vashulladékról, hanem „szénacélhulladékról” van szó. („A magyar vaskohászat acéltermelési programja túlteljesítésének kulcskérdése: LEGYEN ELEGENDŐ SZÉNACÉLHULLADÉK”)

A következőkben meg ez áll: „Az összegyűjtött szénacélhulladékot gépkocsival elszállítjuk...”

Újra és ismét tanulmányozva a fölhívást, a következőre jutottam:

A KAV nem tételezi föl azt, hogy egy privát telefonelőfizető háztartásában olyan mennyiségű vashulladék létezhet, amelyért érdemes lenne kocsit küldenie. Ilyen mennyiség csak szénacélból létezhet a pesti polgár lakásán. Lehet.

Csak tudnám, mi az a szénacél!

Sólyom László

NEM HAGYJA CSERBEN AZ ÁLDOZATÁT

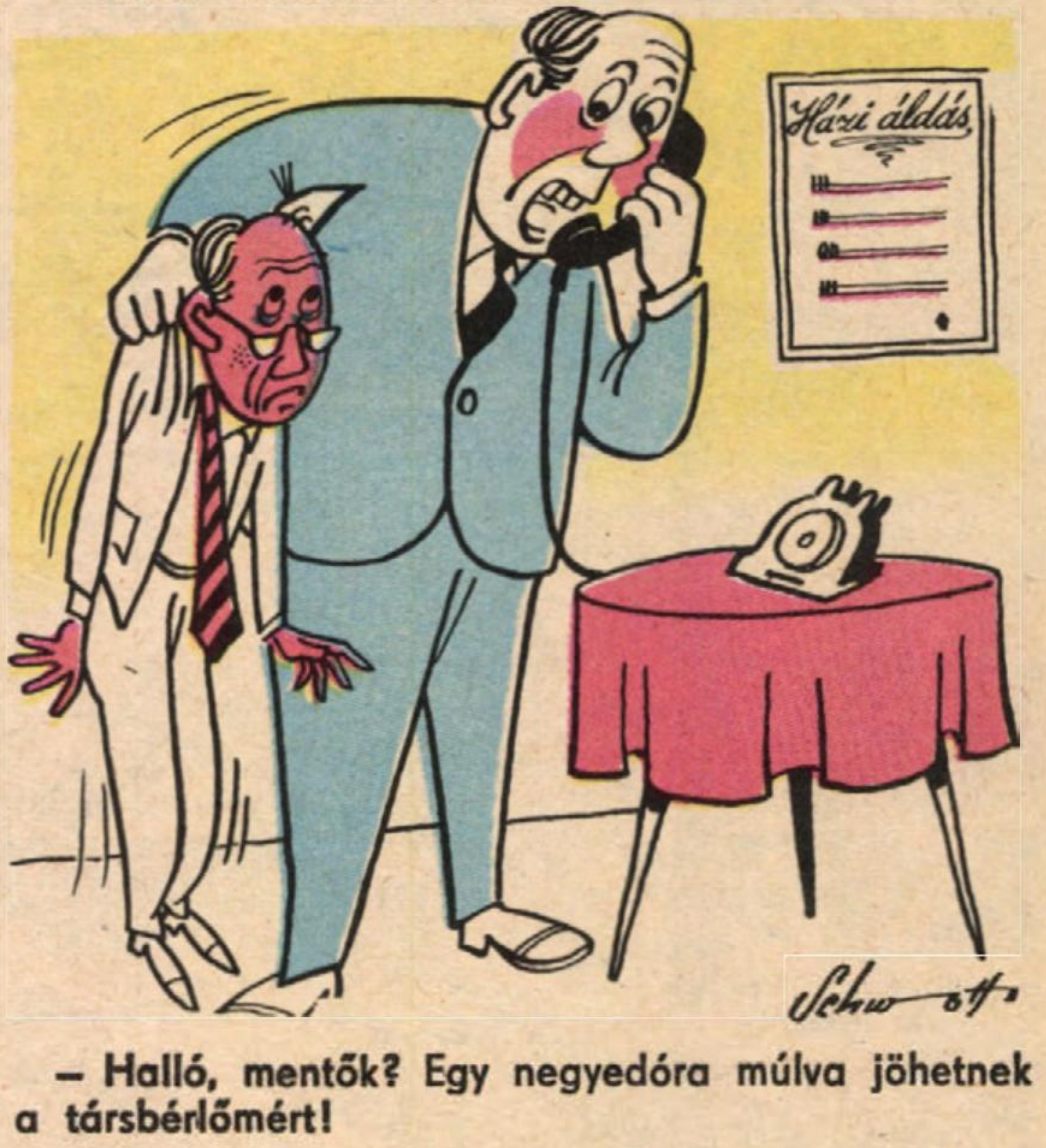

– Halló, mentők? Egy negyedóra múlva jöhetnek a társbérlőmért!

RUHAGONDOK

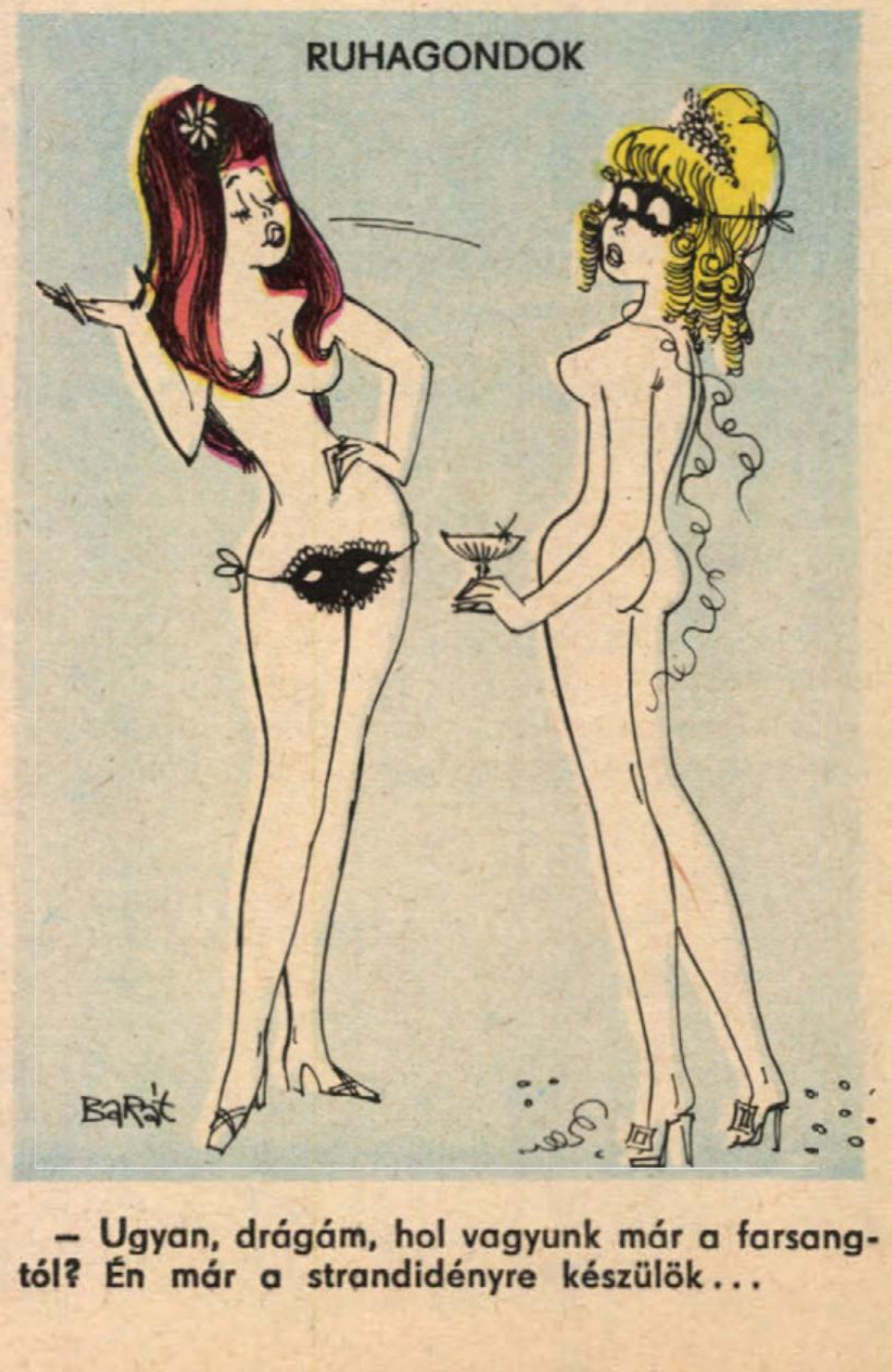

– Ugyan, drágám, hol vagyunk már a farsangtól? Én már a strandidényre készülök...

A SZOKÁS HATALMA

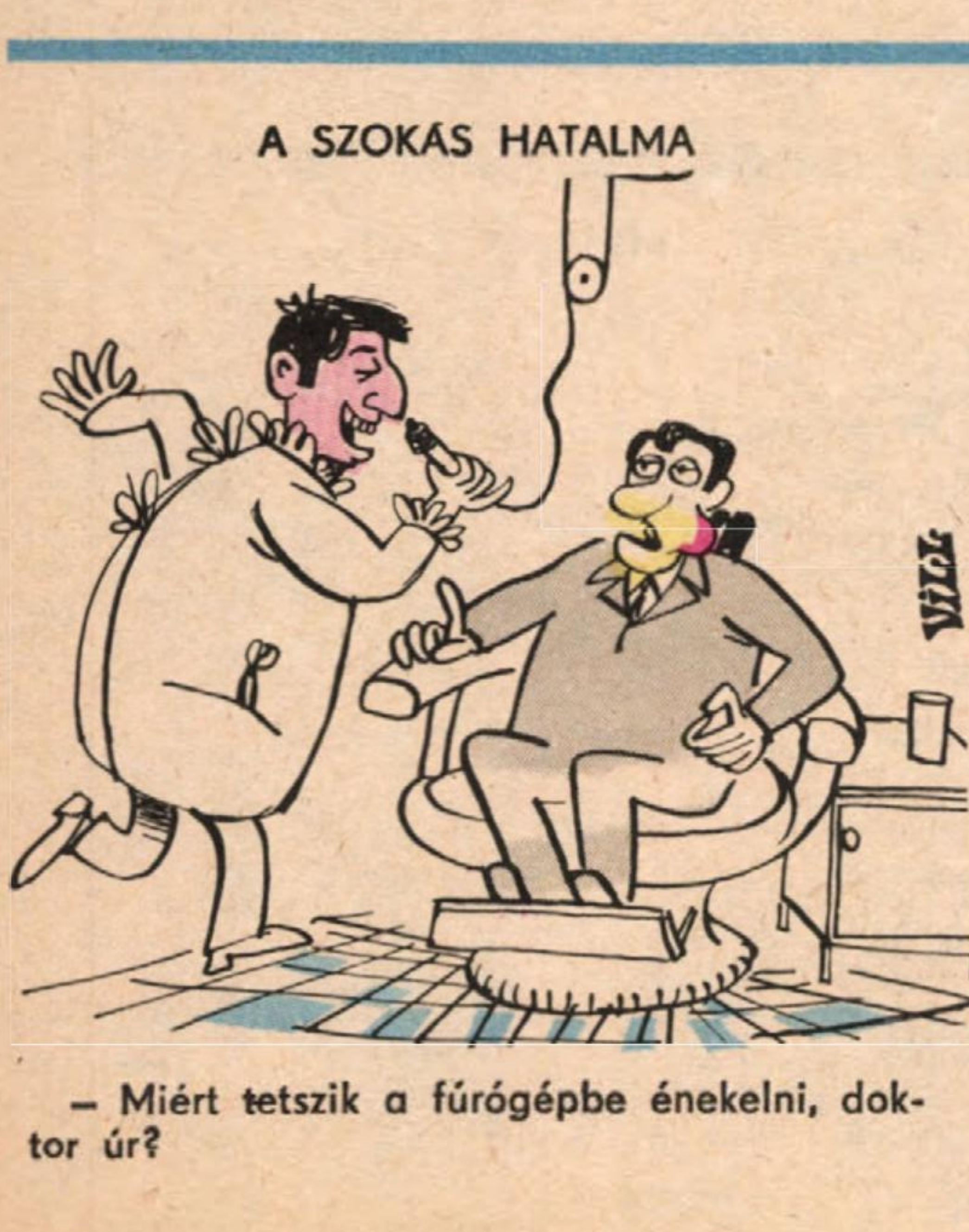

– Miért tetszik a fúrógépbe énekelni, doktor úr?

NÉLKÜLÖZHETETLEN EMBER

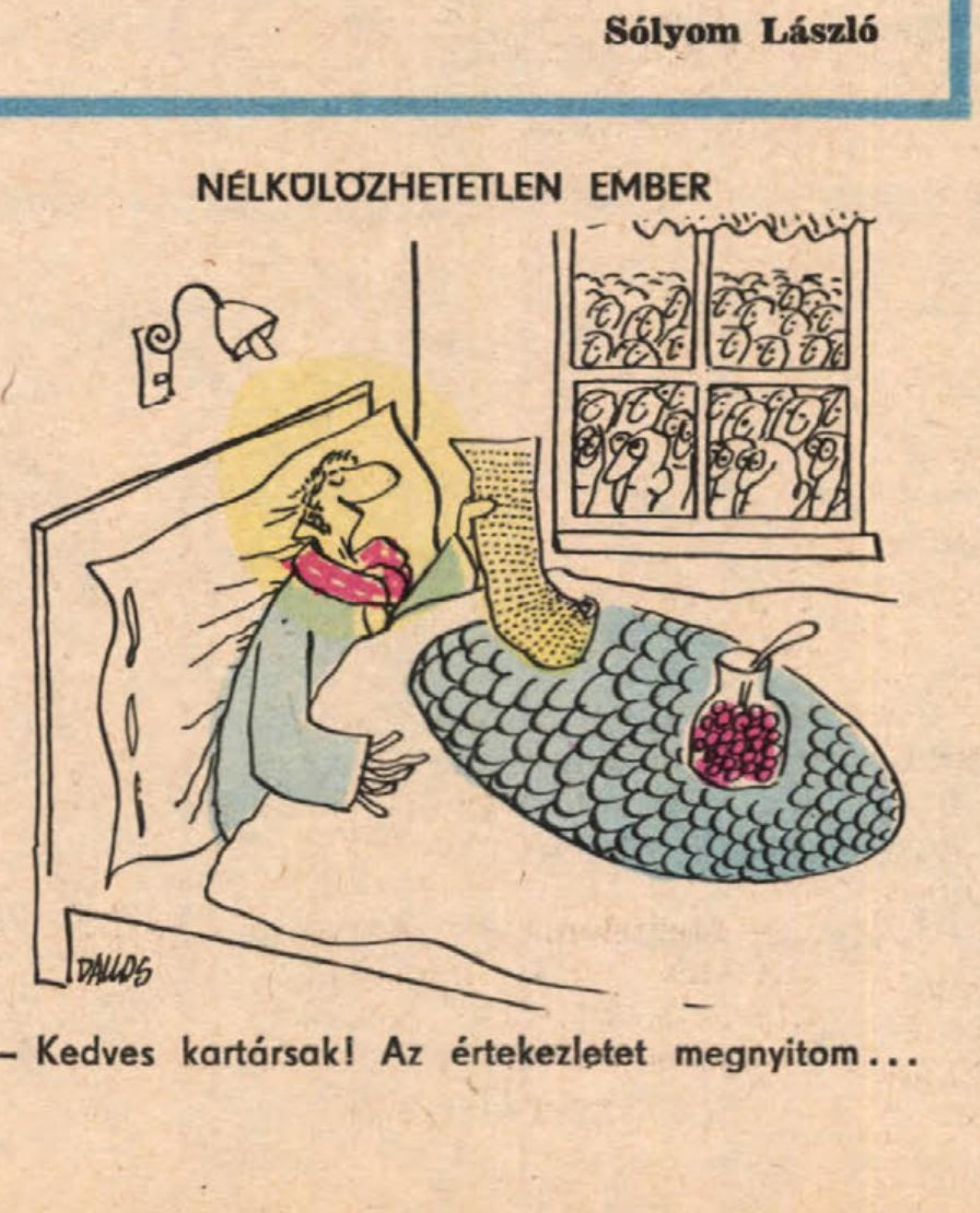

– Kedves kartársak! Az értekezletet megnyitom...

FALUSIAK PESTEN

HÁROM A KISLÁNY

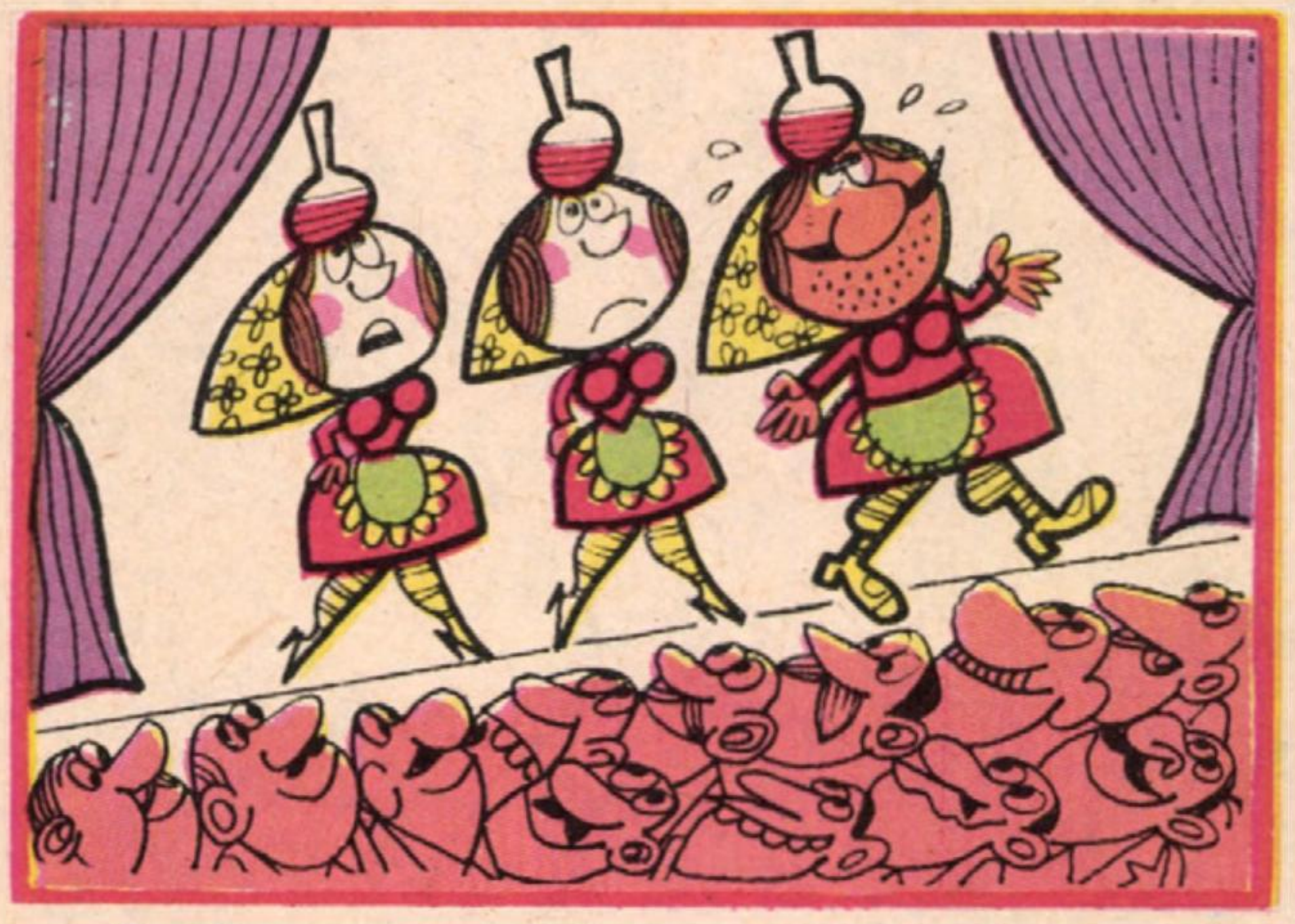

– Remélem, nem veszi észre a közönség, hogy a Maris tegnap felköltözött Pestre ...

A VÁGY VILLAMOSA

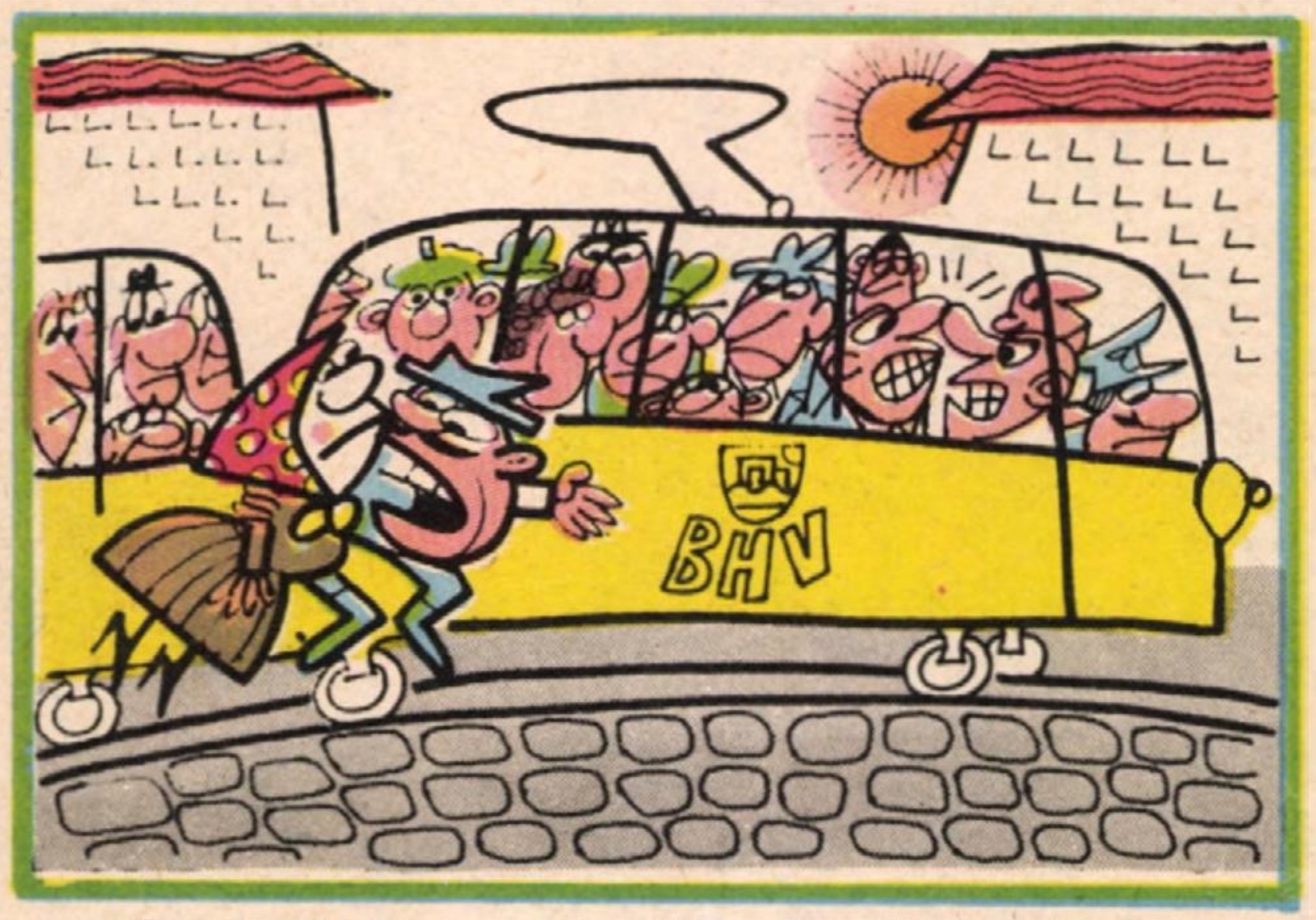

– Te akartál Pestre jönni, Julis. Remélem, boldog vagy!

HÁRY JÁNOS

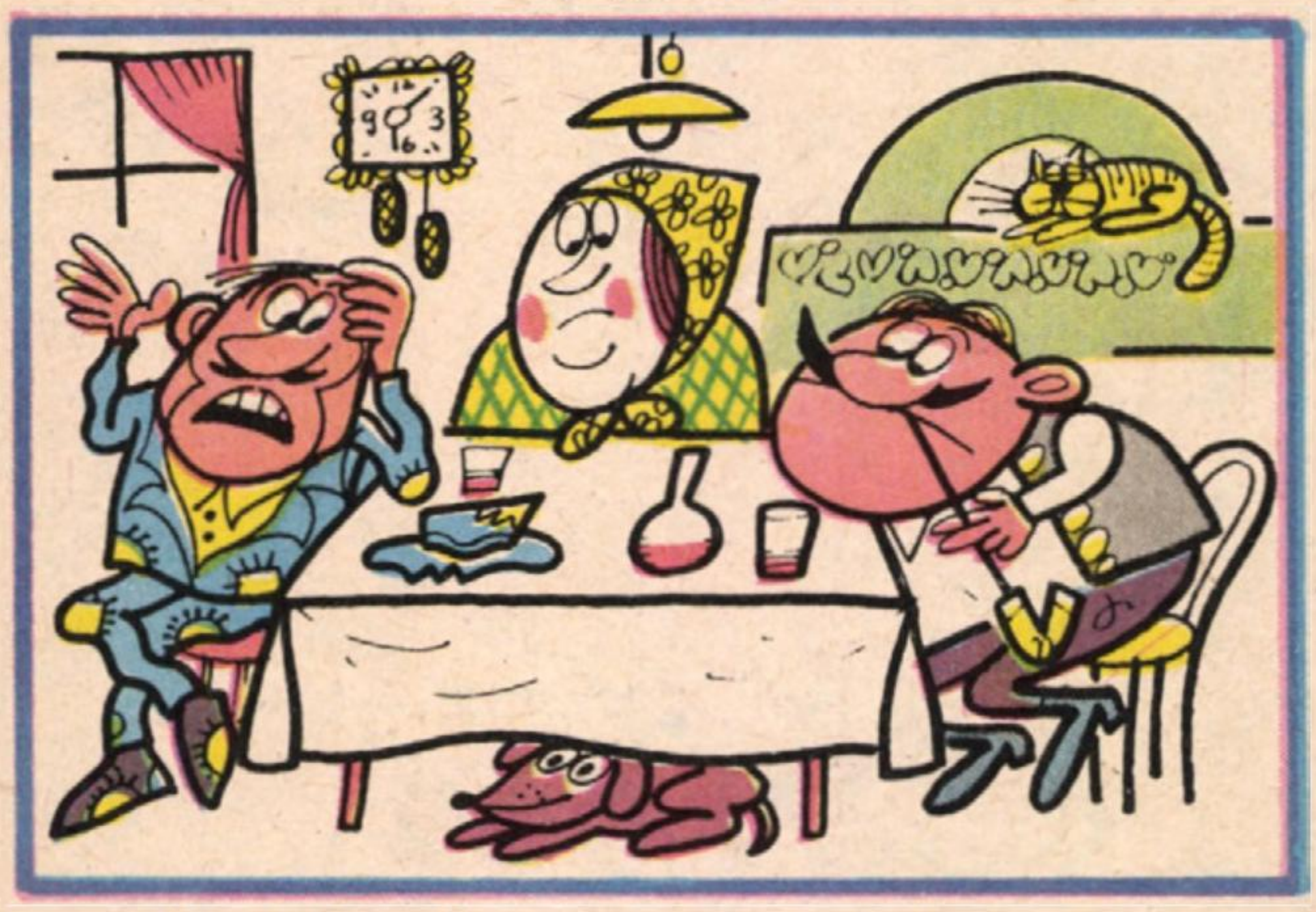

– Képzeljétek el, mi pénzt keresek Pesten, hiszen csak albérletre 800 forintot fizetek havonta.

Fülöp György rajzai

Régi muzsikusok jókedve

CAPULET JÚLIA DÍSZMAGYARBAN

Déryné naplójában olvassuk, hogy Romeó és Júlia előadásán a szép Csabayné játszotta Júliát. Első este, a rendező rémületére fényes díszmagyarban jelent meg a színpadon.

— Az istenért! Csak nem akarja díszmagyarban játszani Capulet leányát? — kérdezte a rendező.

— Miért ne? — felelte Csabayné. — Kun, magyar egyremegy.

— Hát Veronában kunok éltek? — kérdezte elképedve a rendező.

— Azt nem tudom — felelte Csabayné —, de az biztos, hogy az öreg Capulet így szól leányához: „Te kunok leánya”.

A rendező megnézte a szerepet. Valóban az állt benne: „Te konok leány”. Ezt olvasta Csabayné „kunok leányának”. És ezért öltözött díszmagyarba. Ami már egymagában is biztos sikert jelentett száz esztendővel ezelőtt.

A gonosz rendező azonban megirigyelte, sőt meg is akadályozta a szépasszony sikerét. Át kellett öltöznie.

Azóta se jutott eszébe egyetlen Júliának sem, hogy díszmagyarban jelenjék meg az erkélyen. Pedig milyen meglepő és hatásos lenne!

YELVA

Elssler Fanny is, mint a legtöbb táncosnő, forrón vágyott színészi sikerekre. Pesten is fellépett egy dramolettben, ahol drámai játékra nyílt alkalma, „szerepe” viszont mindössze két szóból állt.

Yelva — ez volt a neve annak a leánynak, akit a darabban alakítania kellett — így szólt fivéréhez:

— Bátyám!

Szerelmesének arra a kérdésére pedig, hogy:

— Szeretsz-e?

Így felelt:

— Örökre.

Yelva fivérét Szigeti József játszotta, szerelmesét Feleki.

Amikor Yelva megpillantotta fivérét, felkiáltott. Ezt akarta kiáltani: *bátyám*, de bizony a kiáltás így hangzott:

— Páffián!

Feleki oda is súgta Szigetinek:

— Te! Honnan ismer ez téged ilyen jól?

Ezután a szerelmes kérdezte meg Yelvától, hogy:

— Szeretsz-e?

Mire Yelva mély érzéssel azt akarta válaszolni, hogy örökre, de nyelve megbotlott s így szólt:

— Ökör te!

Szigeti gyorsan visszaadta a kölcsönt Felekinek s imént feltett kérdésére súgva azt felelte:

— Onnan, ahonnan téged!

EMBERISMERET

A nagyot-mondás nem ritka tulajdonság a virtuózok világában.

— Találja ki, mennyit kerestem tavaszi hangversenykörutammal? — kérdezte egy hegedűs Brahmstól.

Brahms egy szempillantásig sem gondolkodott a válaszon, rögtön rávágta:

— A felét.

— Minek a felét? — kérdezte a hegedűs.

— Annak az összegnek, amelyet mondani fog.

OLVASÓ NEMZET LETTÜNK

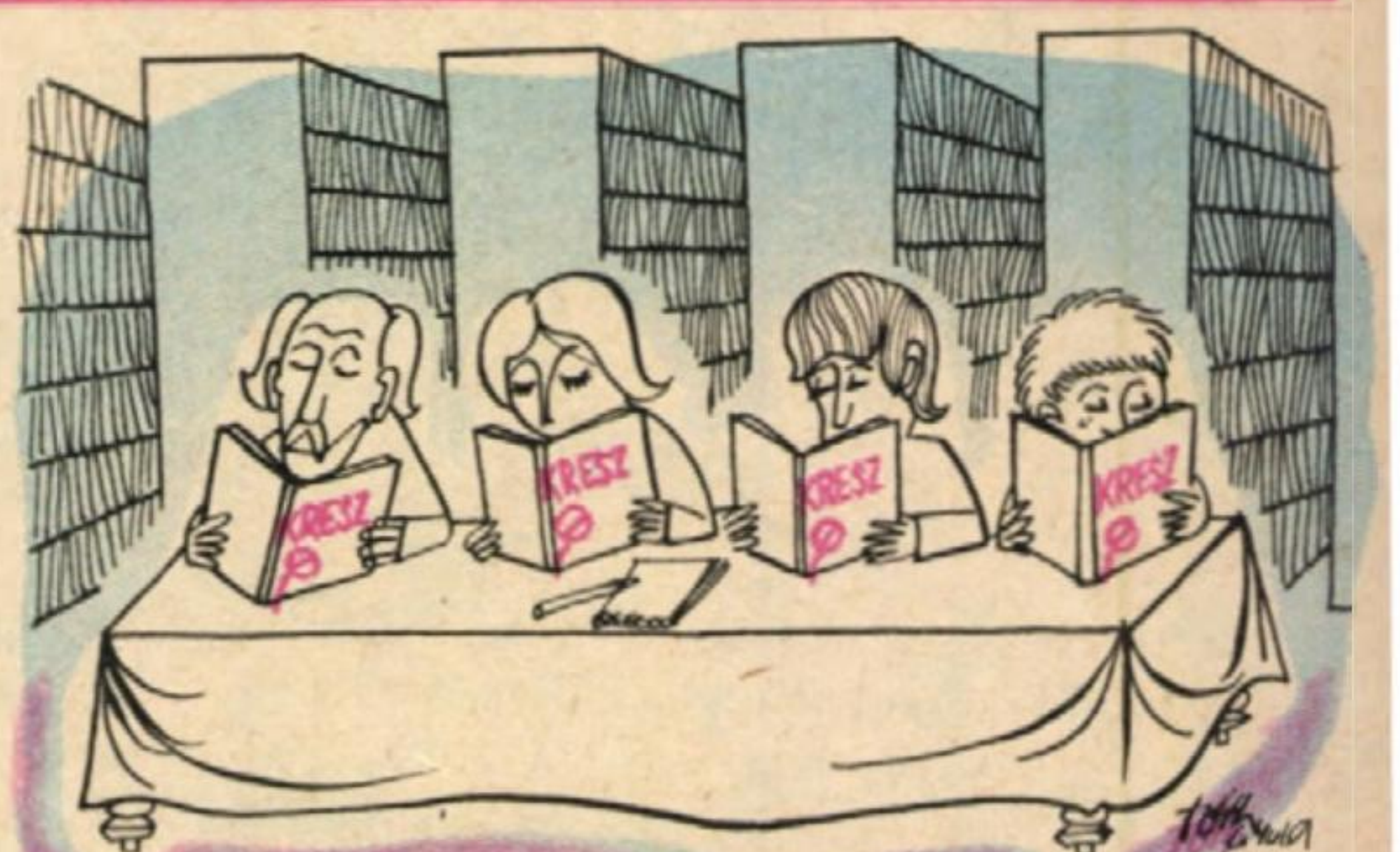

RANGADÓ

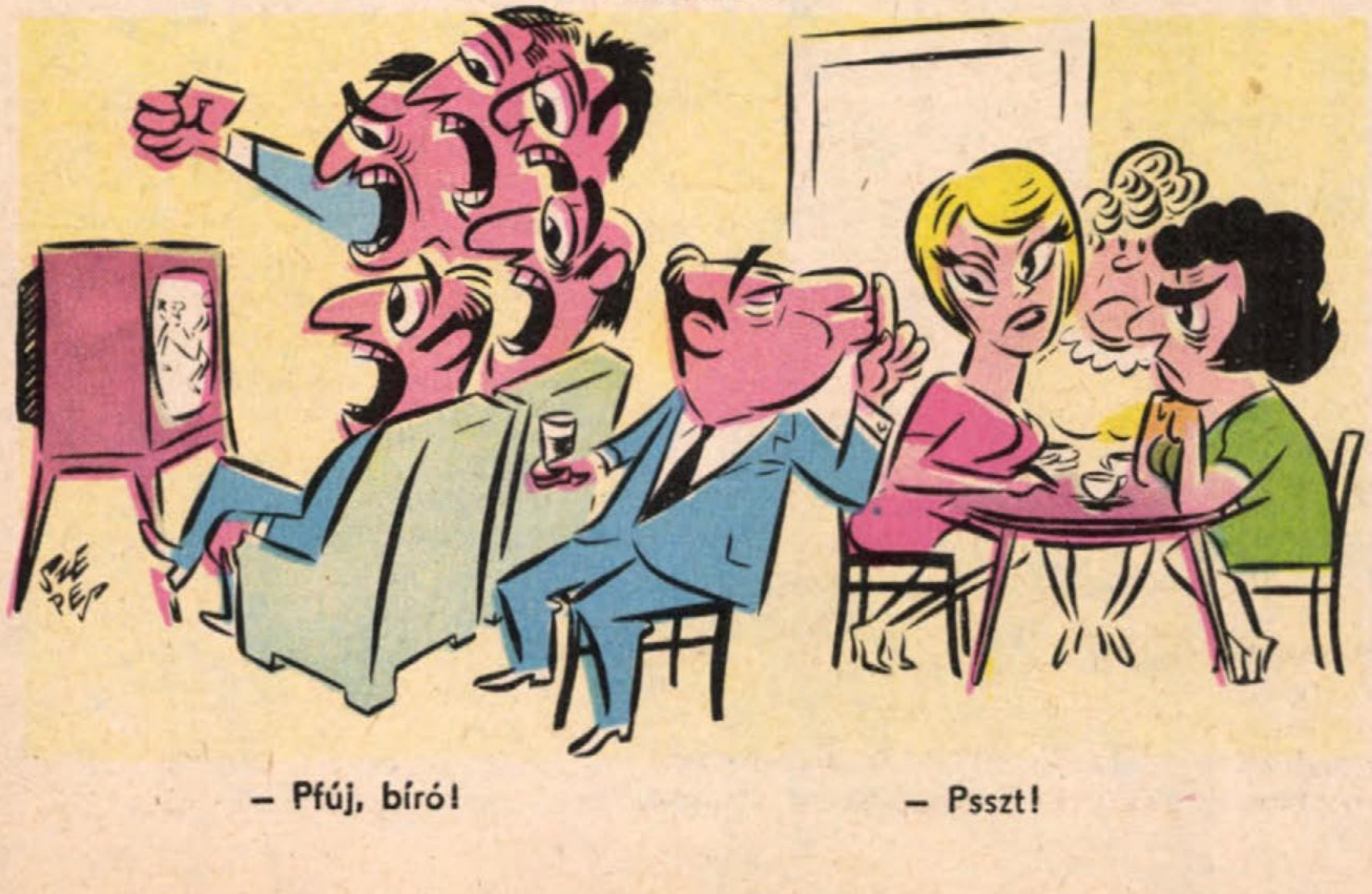

– Pfúj, bíró!

– Psszt!

NEHÉZ BEOSZTÁS

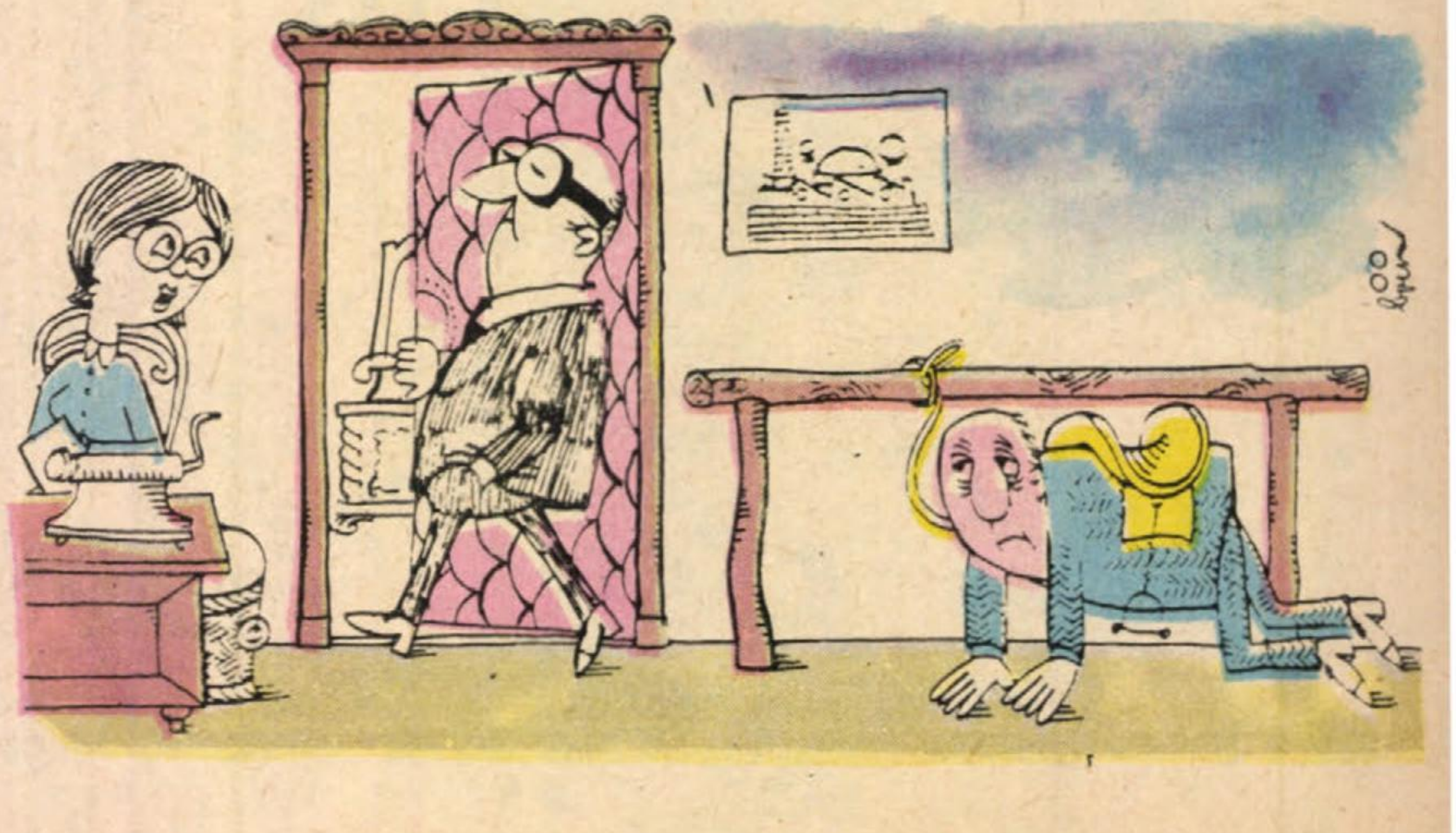

HÚSVÉTI BEVÁSÁRLÁS

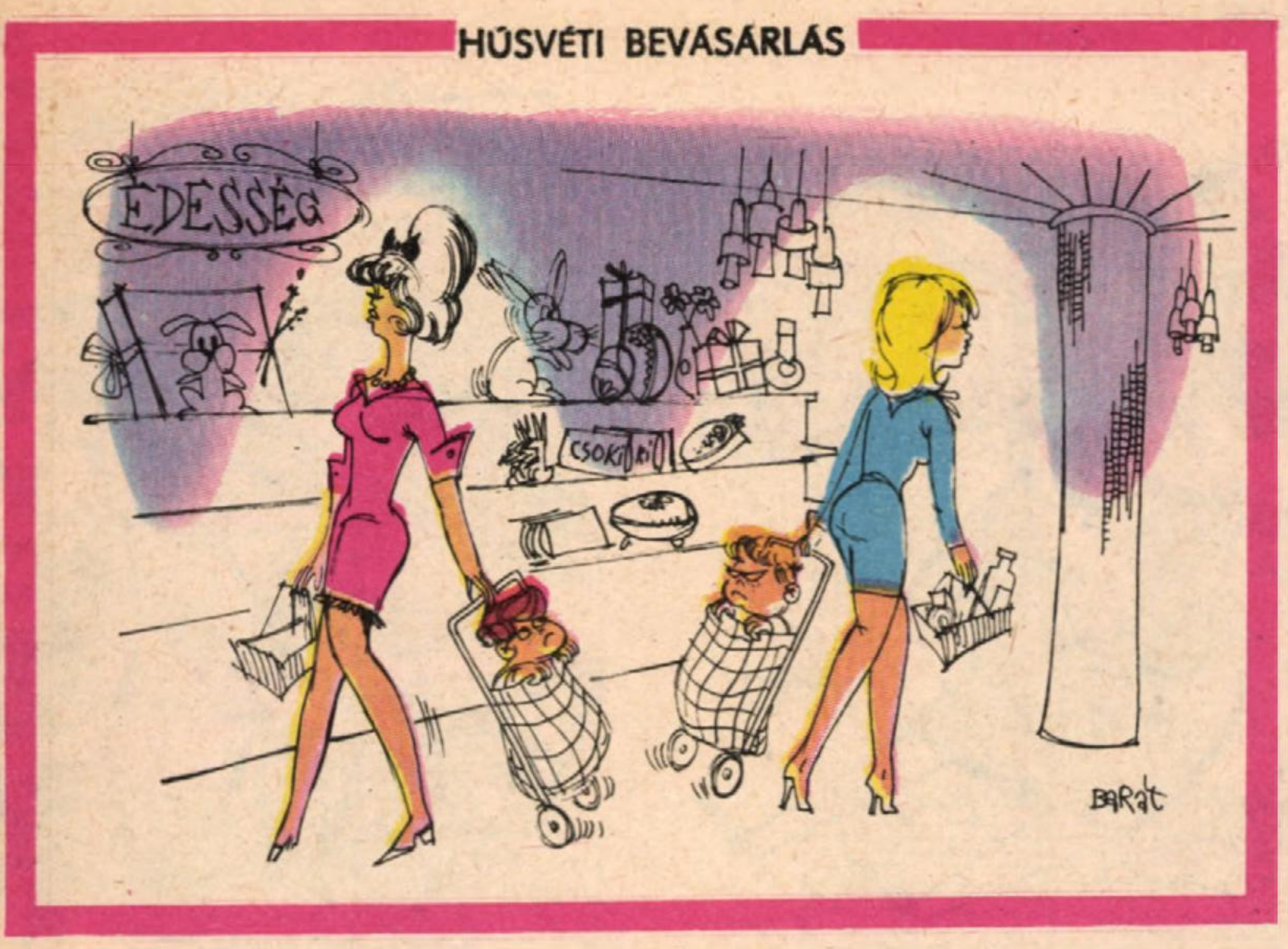

A HOLD TÚLSÓ OLDALÁN

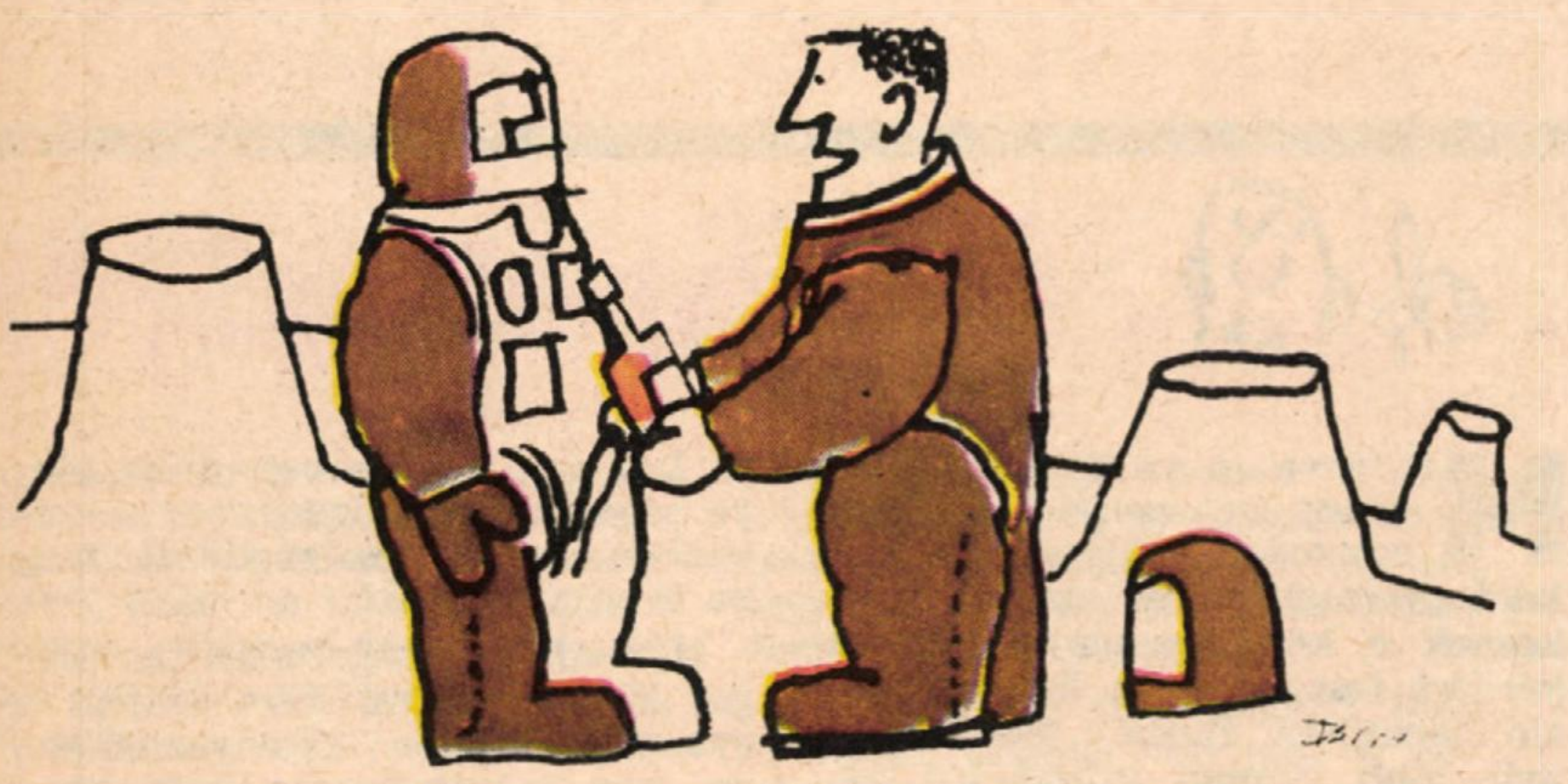

– Igyál nyugodtan, itt biztos, hogy nem látnak!

A FEHÉR HÁZBAN

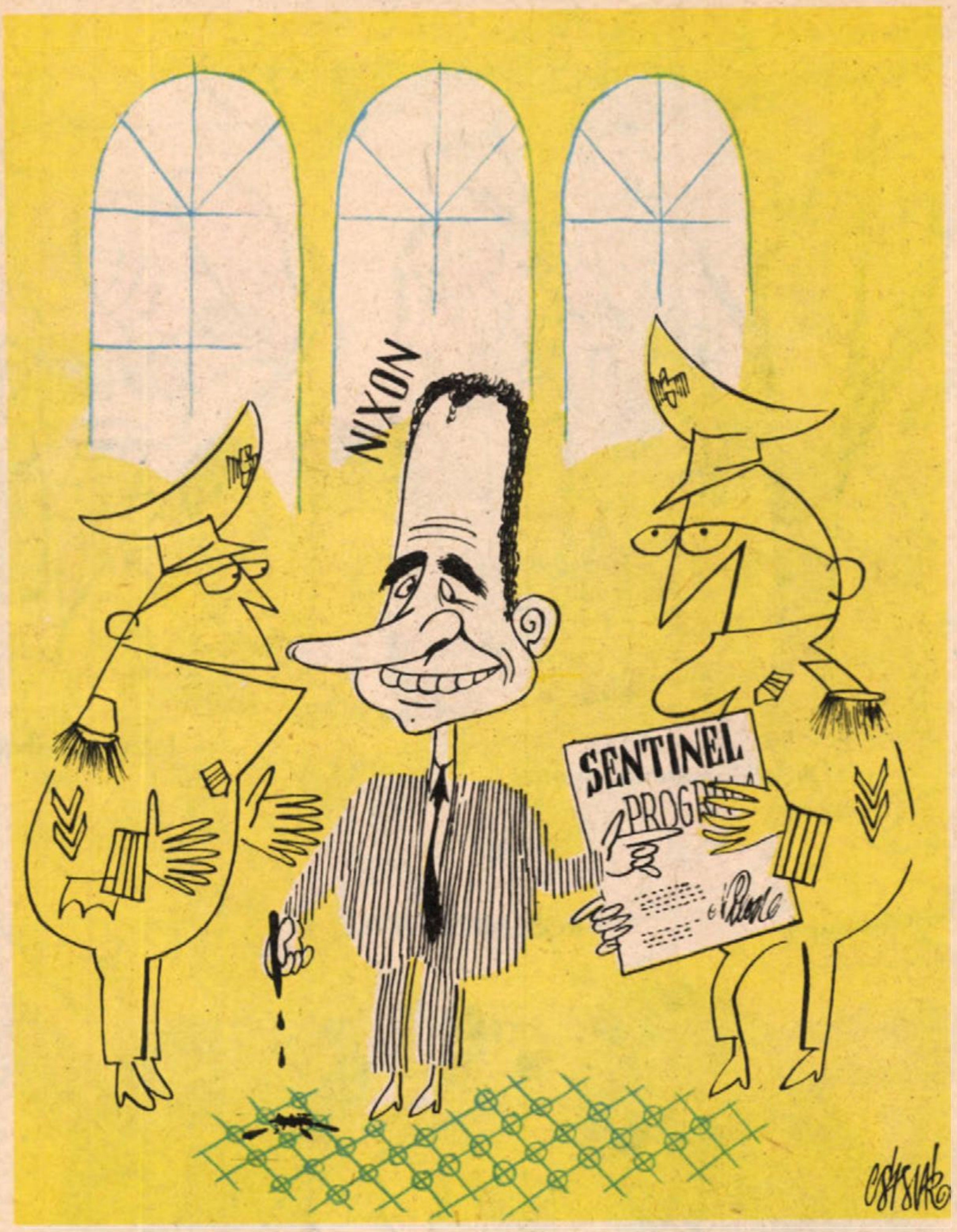

– Ez elhárítja a rakétákat?
– Az nem biztos, Mr. Nixon, de a leszerelési lehetőségeket elhárítja.

MŰVELTSÉG

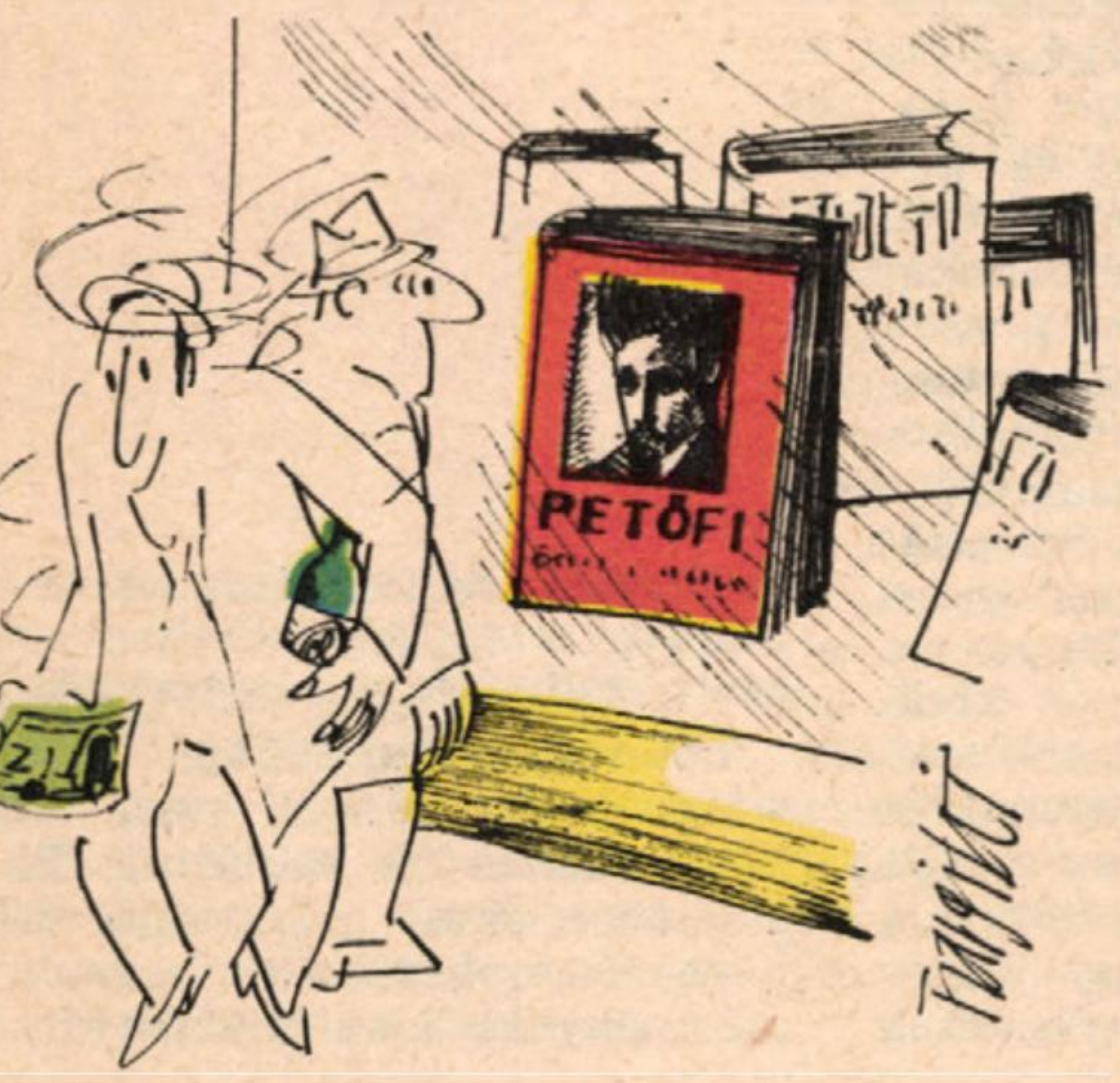

– Ugye mondtam, hogy már láttam valahol!...

GYENGE MECCS

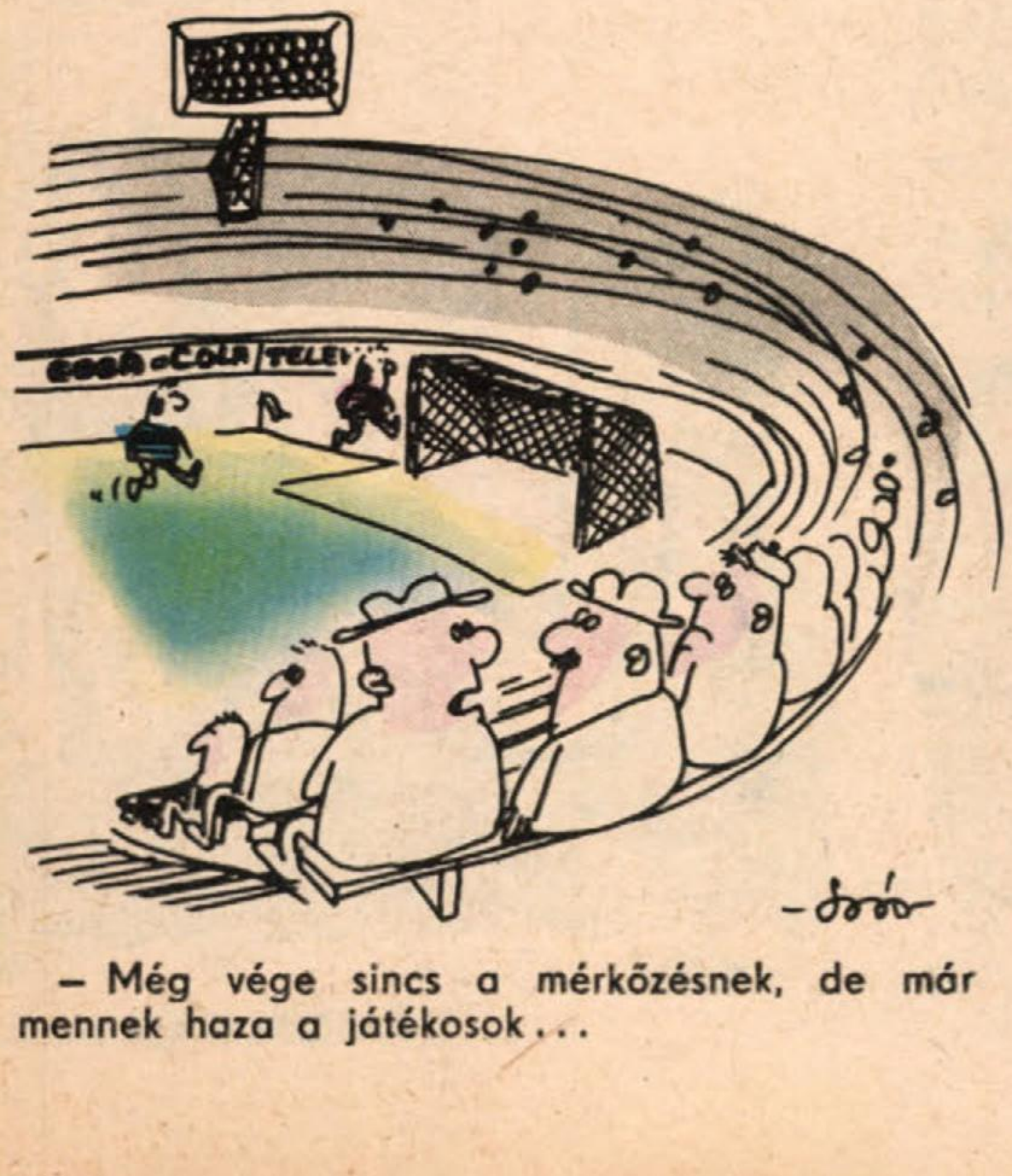

– Még vége sincs a mérkőzésnek, de már mennek haza a játékosok...

Félmegoldás

Gyermeteg lelkemet mi sem jellemzi jobban, minthogy még mindig nem untam meg az automatákat, pedig az automata jó ideje nem újdonság már a pesti utcán sem. De én, ha automata előtt visz el az utam, s van hozzávaló érmém, mégsem állom meg, hogy belé ne hajítsam azt az egyest vagy kettest a bedobó-nyílásán.

A minap is, hogy a Nyugati pályaudvaron volt dolgom, megálltam a forró feketekávét kibocsátó automata előtt, hogy megjátsszak magamnak egy kávét, mert az automatázás öröme feledteti velem azt is, hogy az automata-dupla fele annyira sem jó, mint egy eszpresszó-dupla, a legközepesebb kávéfőzet esetén sem.

Nos, bedobom a forintjaimat s élvezem, amint a gép ettől működésbe lép: fortyog, zakatol, poharat ereszt le, majd a megfigyelőablakot gőz borítja be. Ezzel vége is az előadásnak, én kiveszem a műanyag-poharat, s az szabályosan meg van töltve forró vízzel. Ne úgy tessék érteni, hogy gyenge, lötty kávéval van megtöltve, nem: üres forró vízzel van az én poharam megtöltve, tisztán, kávé nélkül.

Elszontyolító helyzet, de nem ér váratlanul. Hogy miért nem? Ugyanis — és most tessék eldönteni, hogy normális vagyok-e? — én már két ízben is, ezt megelőzően, januárban és decemberben forró vizet fakasztottam ebből az automatából. De ezúttal arra gondoltam: nem lehet, hogy azóta is rosszul működjék, kávét kell most már adnia minden emberi és kereskedelmi számítás szerint.

Nem kétlem, hogyha megreklamálom a dolgot, minden bizonnyal visszakapom a három forintomat. Ám mi szükséges a reklamáláshoz: először is meg kell tudnom, hová forduljak panaszommal, továbbá a nagy és forgalmas pályaudvaron meg kell találnom az ismeretlen illetékest. Minden bizonnyal várakoznom is kell egy keveset reá, esetleg arra is, míg dolgát abbahagyva az automatához jön velem, sőt meglehet, hogy még őneki is elő kell keríteni előbb valakit, az automata szerelőjét netalán. Mit folytassam tovább?! Kinek volna kedve ezzel töltenie az idejét a három forintért

Tisztességesebb dolog lenne akkor már átalakítani az automatát. Egyelőre két javaslatom volna rá:

1. Az automata pénz-visszadobó szerkezetét hosszabbítsuk meg a szentendrei HÉV budai végállomásához, oda guruljon vissza a bedobott három forint. A reklamálónak így, ha kedve tartja, nincsen más tennivalója, mint átsétál Budára a pénzkiadó nyíláshoz és zsebre vágja a hármasát. Kényelmesebb, mint a reklamálás.

2. Szolgáljon ki az automata, nem három forintért, mert az drága, de egy forintért: forró vizet! Meg lehet indokolni is, legyen ez egészségügyi automata, kézmosáshoz vagy toroköblítéshez, pályaudvaron különösen kulturált ötlet! (Az automata mellett egy rekesz szappant vagy toroköblögető pasztillát adhatna ki.)

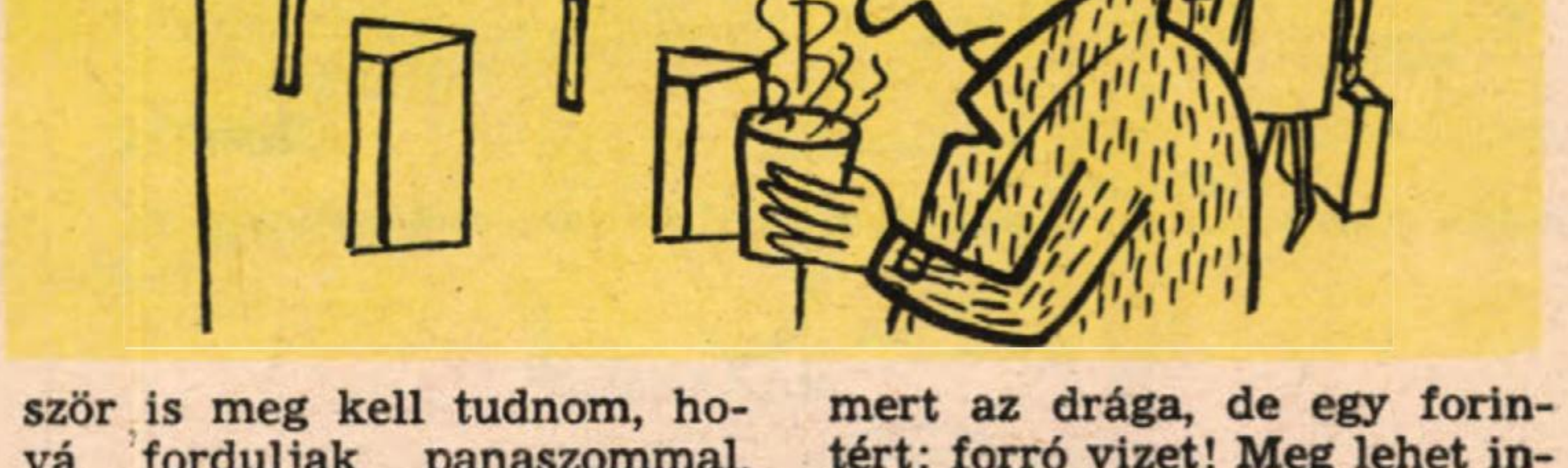

Legrosszabb esetben, üzemzavar esetén, az automata forró víz helyett kávét bocsátana a pohárba. Ez még mindig nem olyan nagy baj, a vásárló maga döntheti el, hogy lenyelje, vagy gargarizáljon vele.

Somogyi Pál

SZINES TAVASZI RIPORT

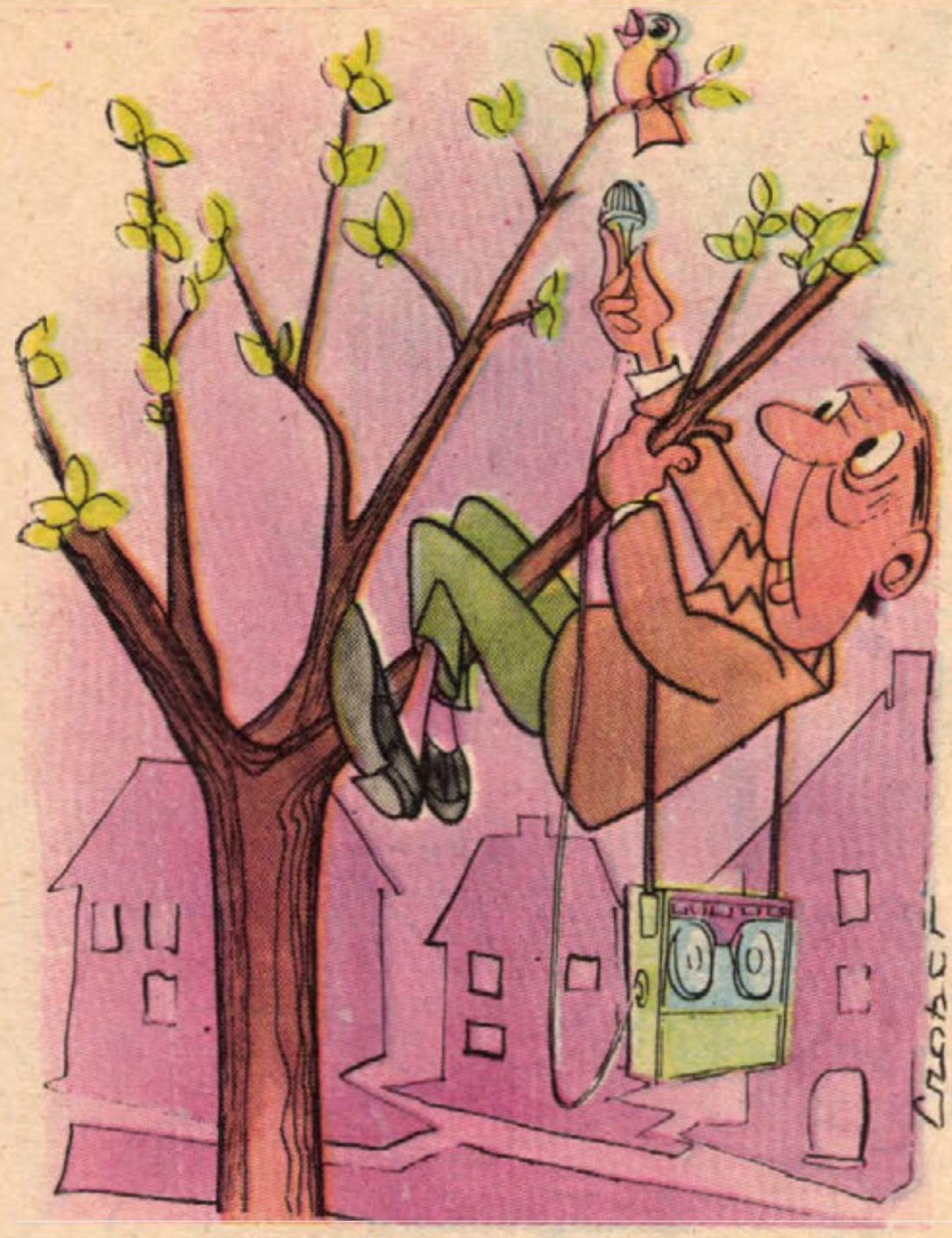

A lelkiismeretes riporter

TRÓPUSI KALAND

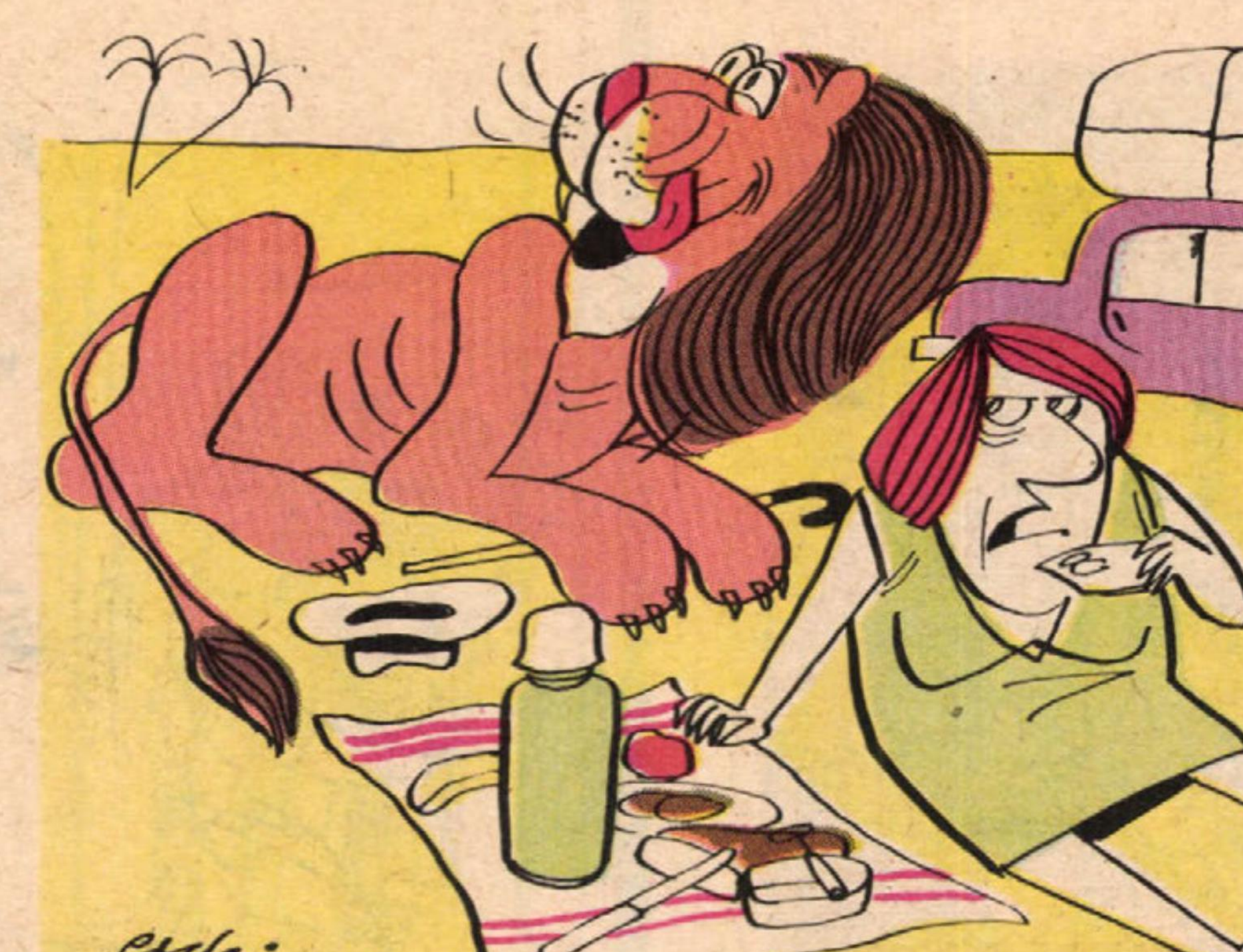

– John, abbahagyhatnád már azt a csámcsogást!...

MEGI PETÉS

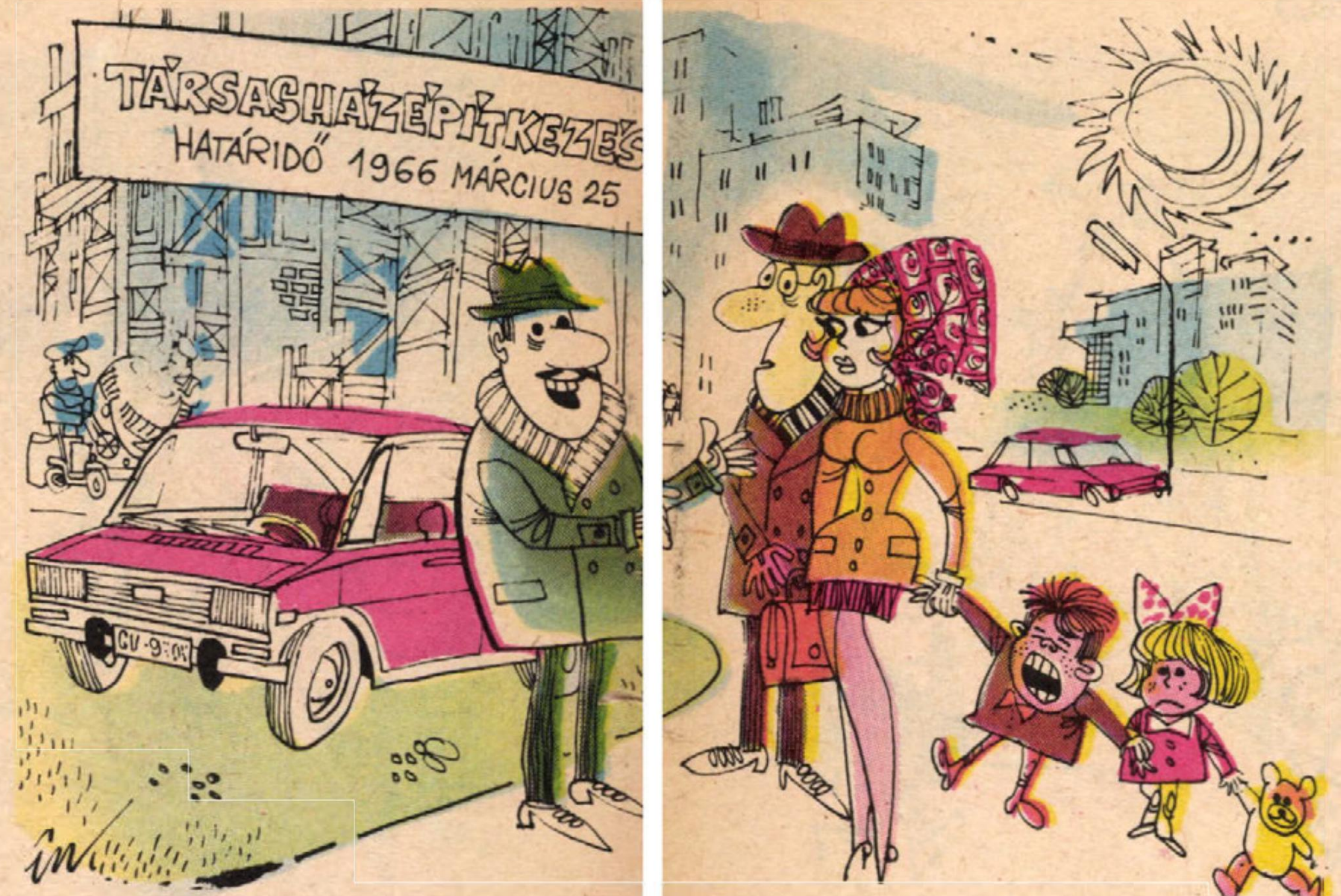

– Hogy múlik az idő. Amikor elke dtem az építkezést, maguknak nem volt gyerekük, nekem nem volt autóm!...

PROGNÓZIS

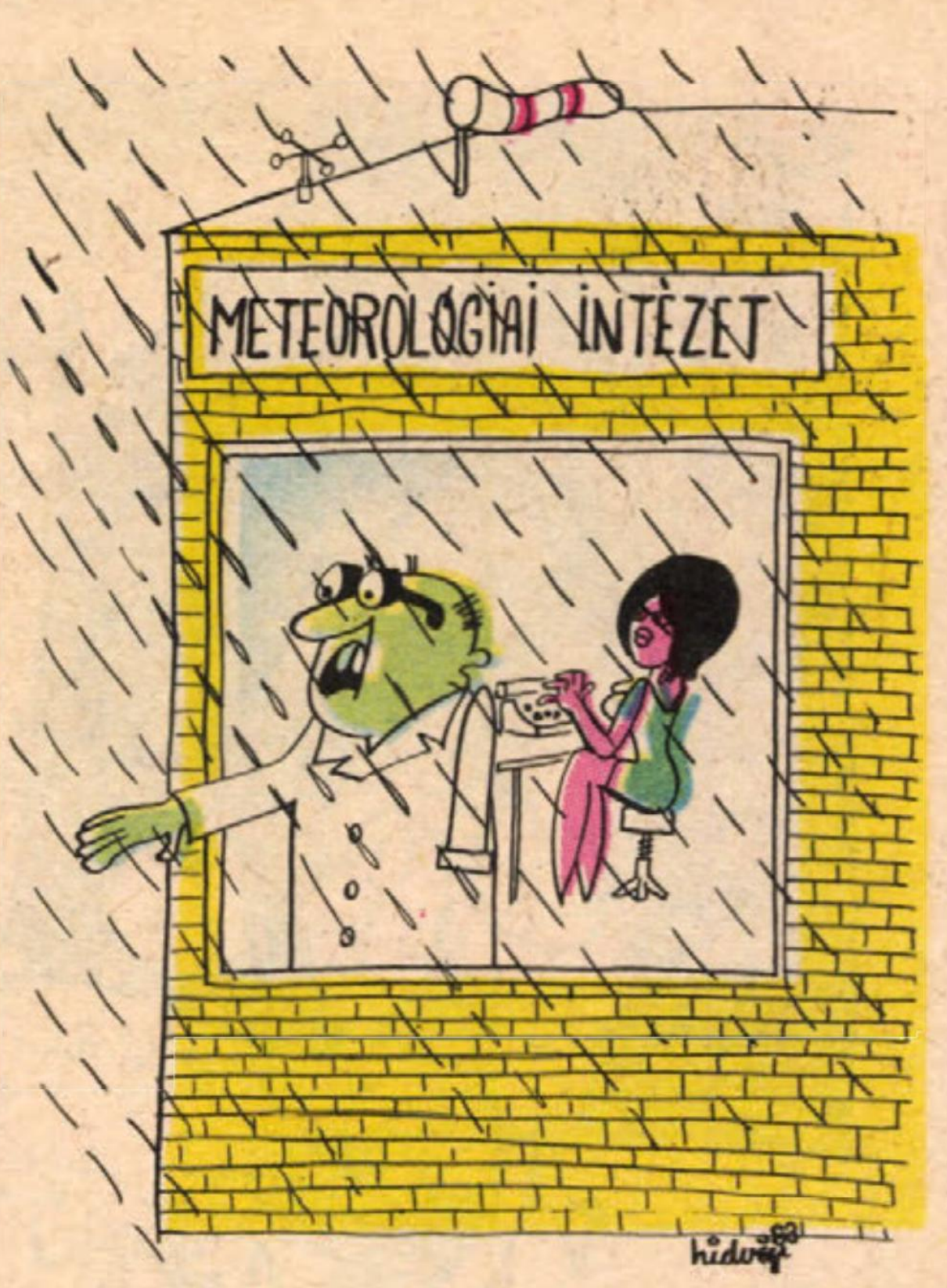

– Írja, Mancika! Az eső valószínűsége százegy százalék.

ÜNNEPI HANGULAT

Endrődi István rajza

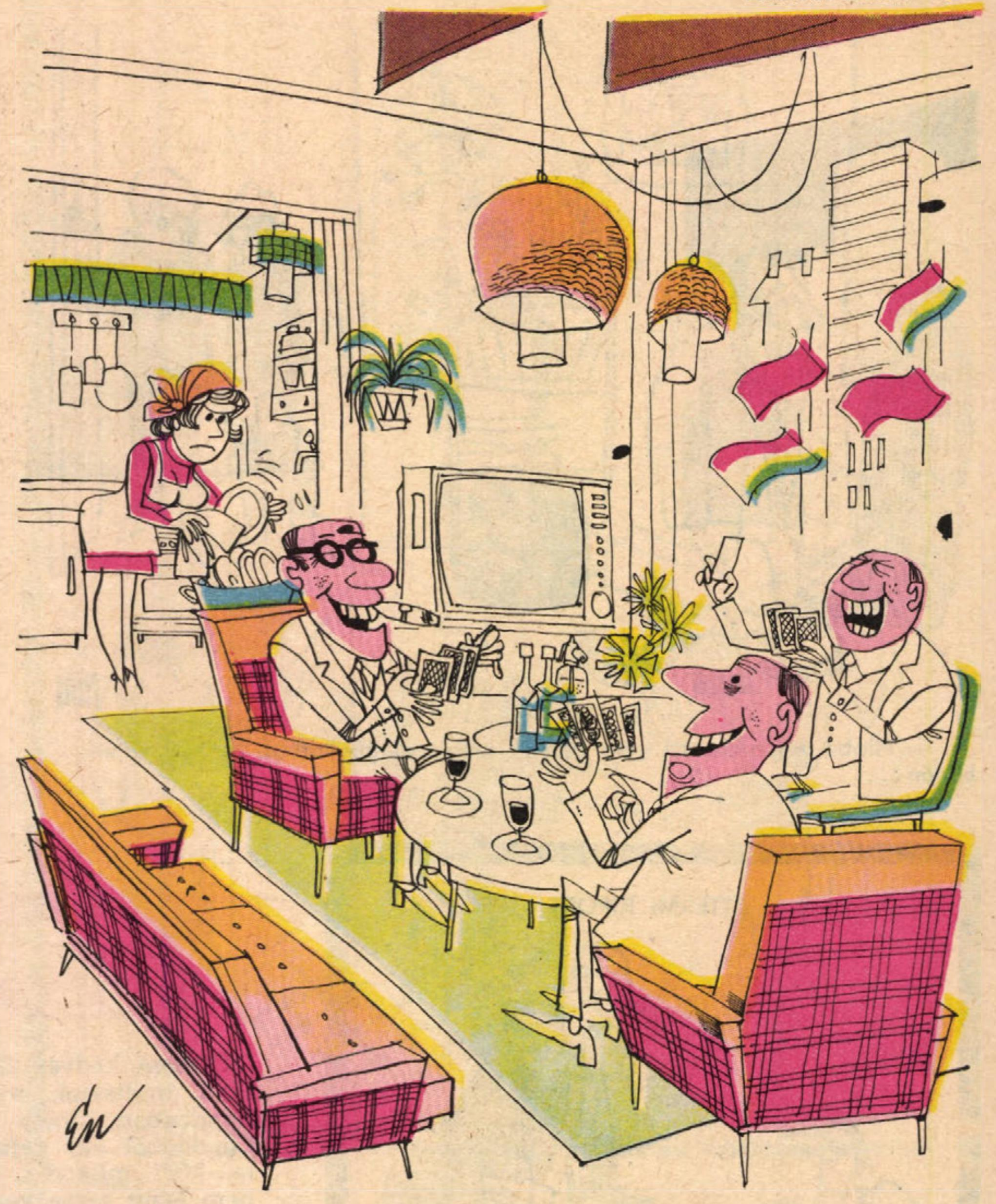

– Jó dolog lehet nőnek lenni... A feleségem vegyészmérnök, de azért joga van mosogatni is...

ROSSZ SZERVEZÉS

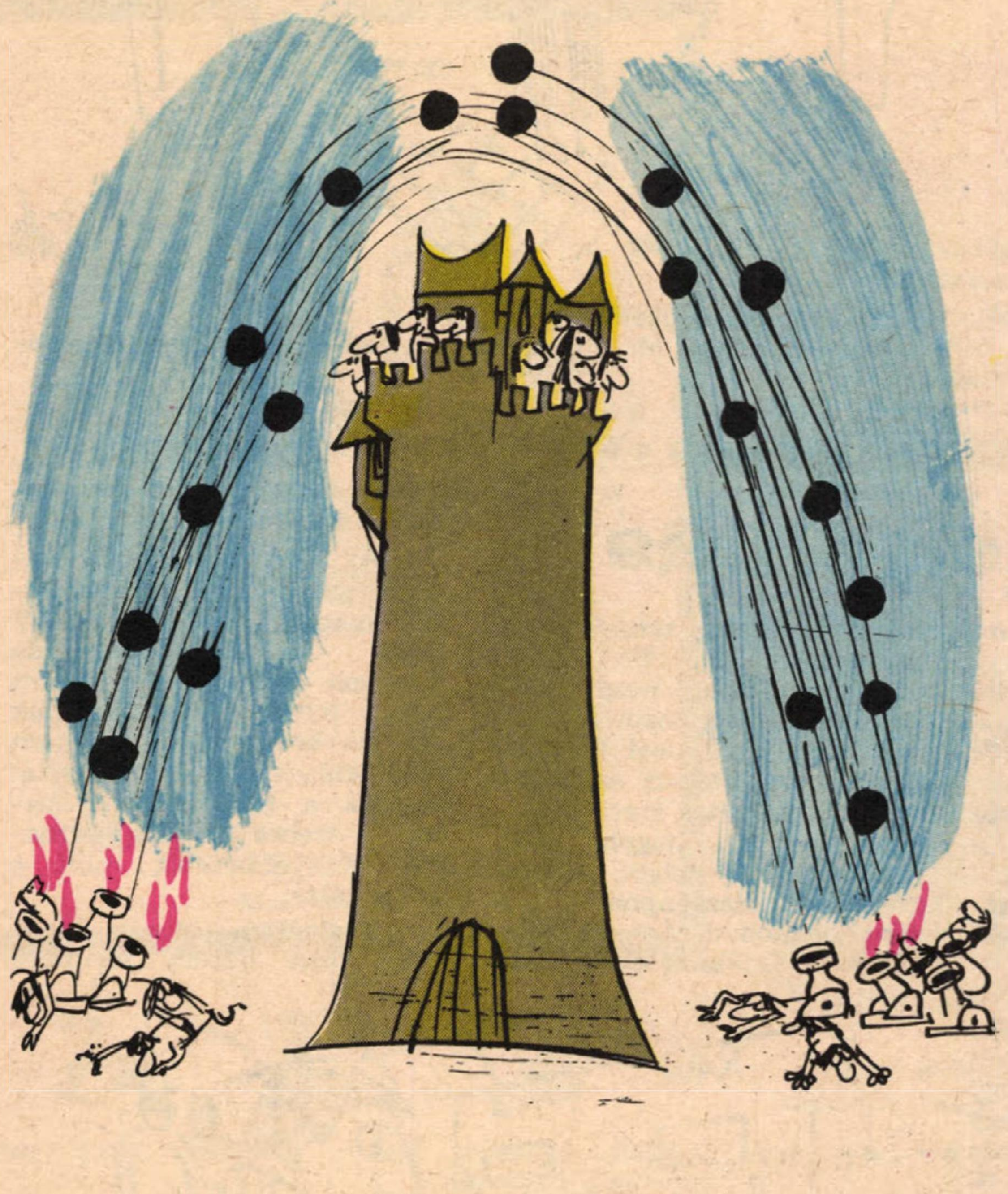

ŐSDI MESE, MAI TANULSÁGOKKAL

Mit tegyen a szülő, ha kiskorú gyermeke szerelembe esik egy másik szülő szintén kiskorú gyermekével és ennek jelentkeznek a következményei? Ezt a kérdést feszegette az Iskolatelevízió legutóbbi filmje, melyben a már több filmből ismert író fia, anyává tette a kávéfőző mama második gimnazista kislányát.

A képernyőből és a tanmeséből messzire kilógott a lóláb. Kiderült, hogy a fiatalok meggondolatlan cselekedetéért elsősorban a szülők a felelősek. Az író papa, mint tudjuk, konformista és különben is az ember azt már sejti, hogyha egy magyar filmbe bekerül egy író, az biztos nem pozitív hős. Csakúgy, mint a kislány mamája, aki kávéfőző, mely foglalkozás, szintén gyanús. A mama különben is másodszor kötött házasságot, nem is túl jót. Emiatt kevesebb szeretetet adott kislányának, aki ezt kénytelen volt házon kívül pótolni. A fiú viszont túl sok szeretetet kapott, ő a felesleget adta tovább! A fiút, aki egy fényes villában lakik, elkényeztették. A lányt, akinek otthona egy kopár szoba-konyha, nem kényeztették el. Látható, hogy neveltetésük eleve predesztinálja őket, hogy szerelembe essenek és ráadásul még ne is vigyázzanak.

Már eddig is számtalan tanulságot kínált a film. Nem szabad a gyereket nagyon elkényeztetnem, de arra is vigyáznom kell, hogy hasonló esetben ne érhessen az a vád: nem kényeztettem őket eléggé. Mindent megadok nekik, de óvakodom, nehogy mindenük meglegyen, mert későbbiekben én is szaladgálhatok a bizottságokhoz.

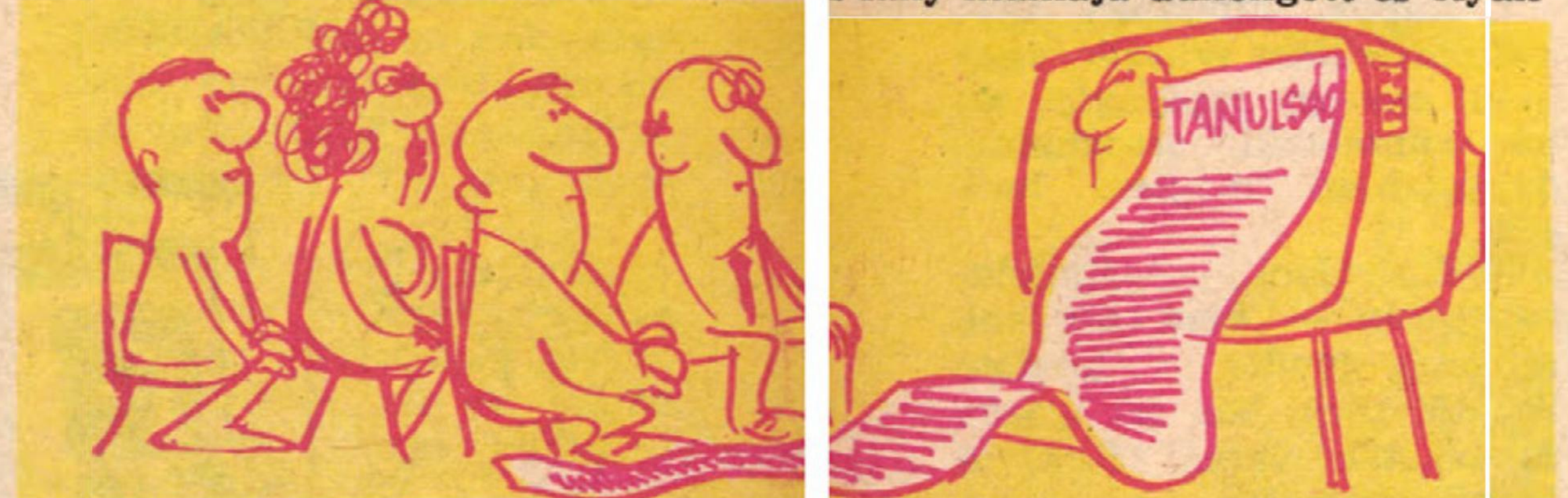

Természetesen, időben felvilágosítom őket. Persze, nem nagyon, hogy kedvet ne csináljak. El sem riasztom őket, mert ettől különböző komplexusaik lesznek. Az előzményekből az is kiderült, hogy kamaszodó gyerek szükségsze űen lázad a szülők ellen. A láza ást letörni helytelen, hagyni sem élszerű. Ezért ha bármelyik gyer nekemre rájön a lázadozhatnék, lőbb igazat, majd két pofont dok neki.

Filmünkben — a tanmese sza ályainak megfelelően — a szülők ltalában helytelenül viselkedtek. A lány mamája dühöngött és olyan kijelentésekre ragadtatta magát, hogy „látni sem akarlak". Még zerencse, hogy utána azért elment kislánnyal a bizottsághoz, és mikor az a kórházból hazajött, ejet is adott neki. A fiú mamája s sírt, átkozódott, és természete en azt a szegény kislányt hibáz atta. Na és az író? Az ember a lélek mérnökétől várta volna, hogy megoldja a problémát. Ehelyett az író még büszke is volt, hogy fia férfivá érett, és ezt ilyen demonstratíve bizonyította.

Persze a fiú sem tagadta meg önmagát. Cinikus volt még a papával szemben is, majd, amikor a dolog megoldódott, otthagyta a lányt. Éppúgy, mint negyven évvel ezelőtt a grófi csemeték tették a megejtett cselédlányokkal. Egyedül a kislány maradt hű, rendes és tiszta, bár őt is rosszul nevelték, de ő egy modern Édes Anna, egy teenager Vilma a Bakaruhában című filmből.

Így aztán az derül ki, ami már negyven éve is sokszor kiderült: helytelen, ha egy gazdag, elkényeztetett fiú beleszeret egy szegény, de a rossz nevelése ellenére is tiszta kislányba. Kiderül, hogy a „kunyhó és palota" ellentétek ma is legyőzhetetlenek, valamint az, hogy ilyenek a férfiak. Az is világossá válik, hogy nemcsak az operettben, hanem a modern pedagógiai tanmesékben is lehet giccset produkálni, csak az utóbbiban adómentesen.

Ősz Ferenc

FONTOS TALÁLMÁNY

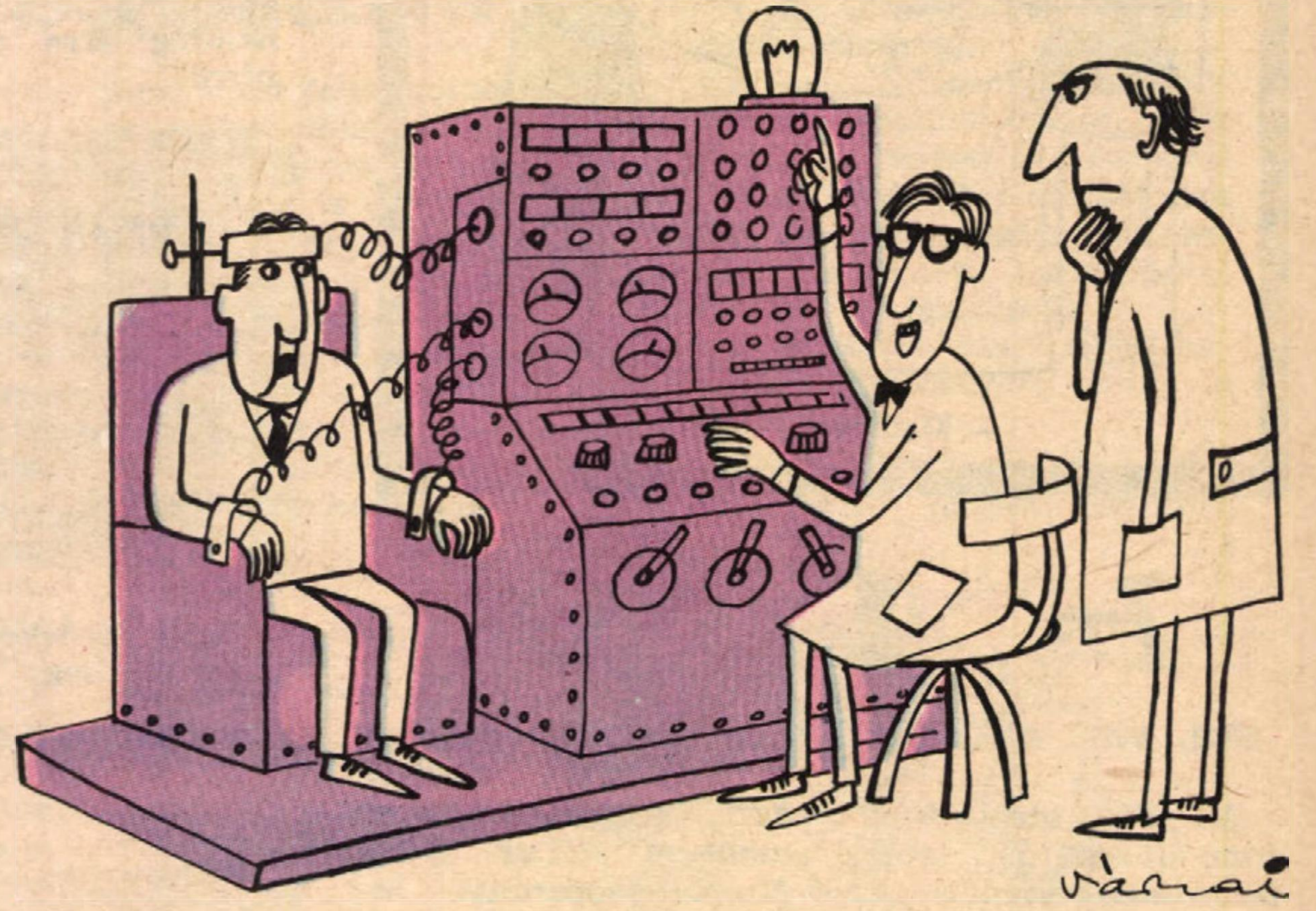

– Ez az igazságmérő gép. Ha valaki véletlenül igazat mond, kigyullad a lámpa!...

ÜNNEPEK

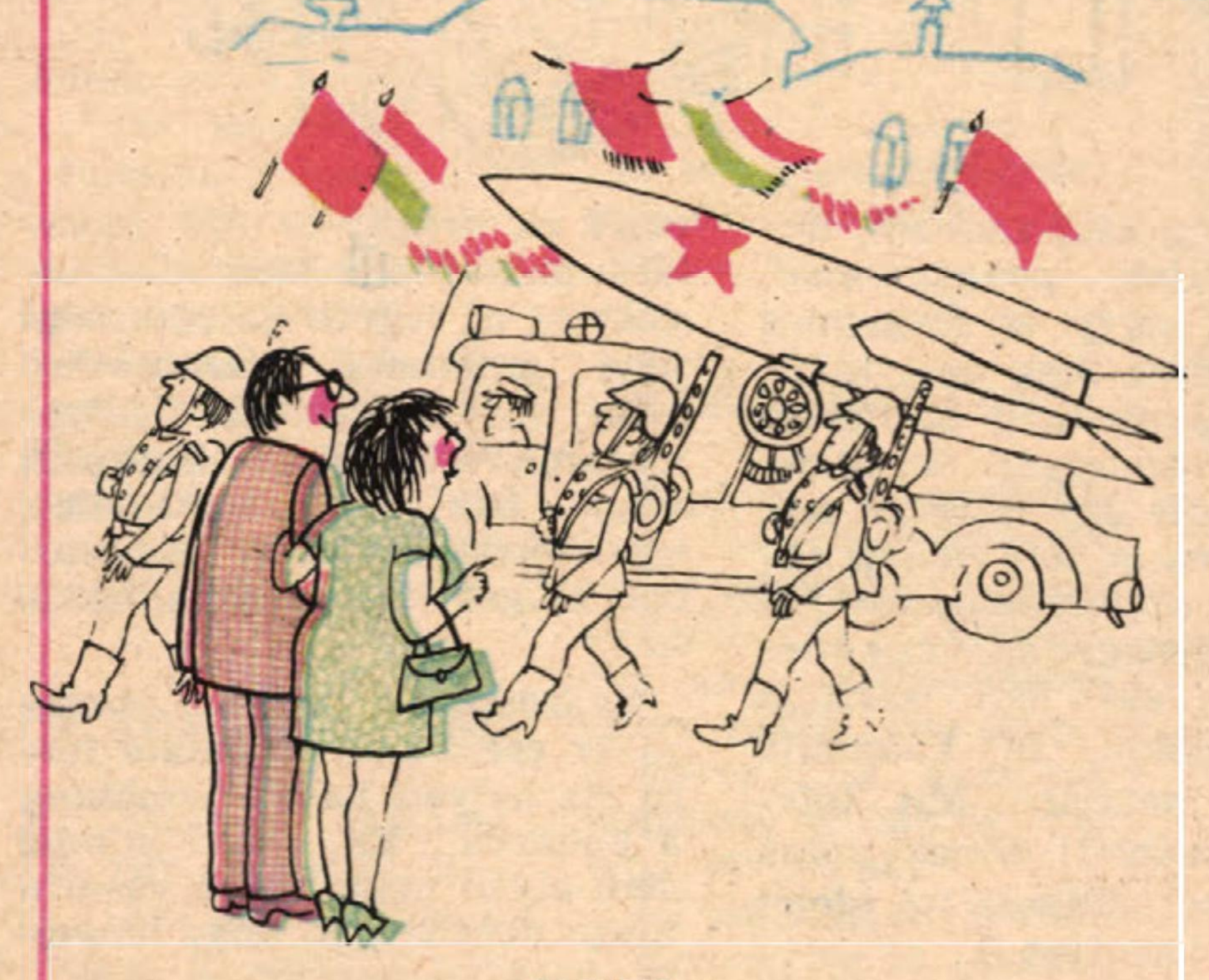

ÁPRILIS 4.

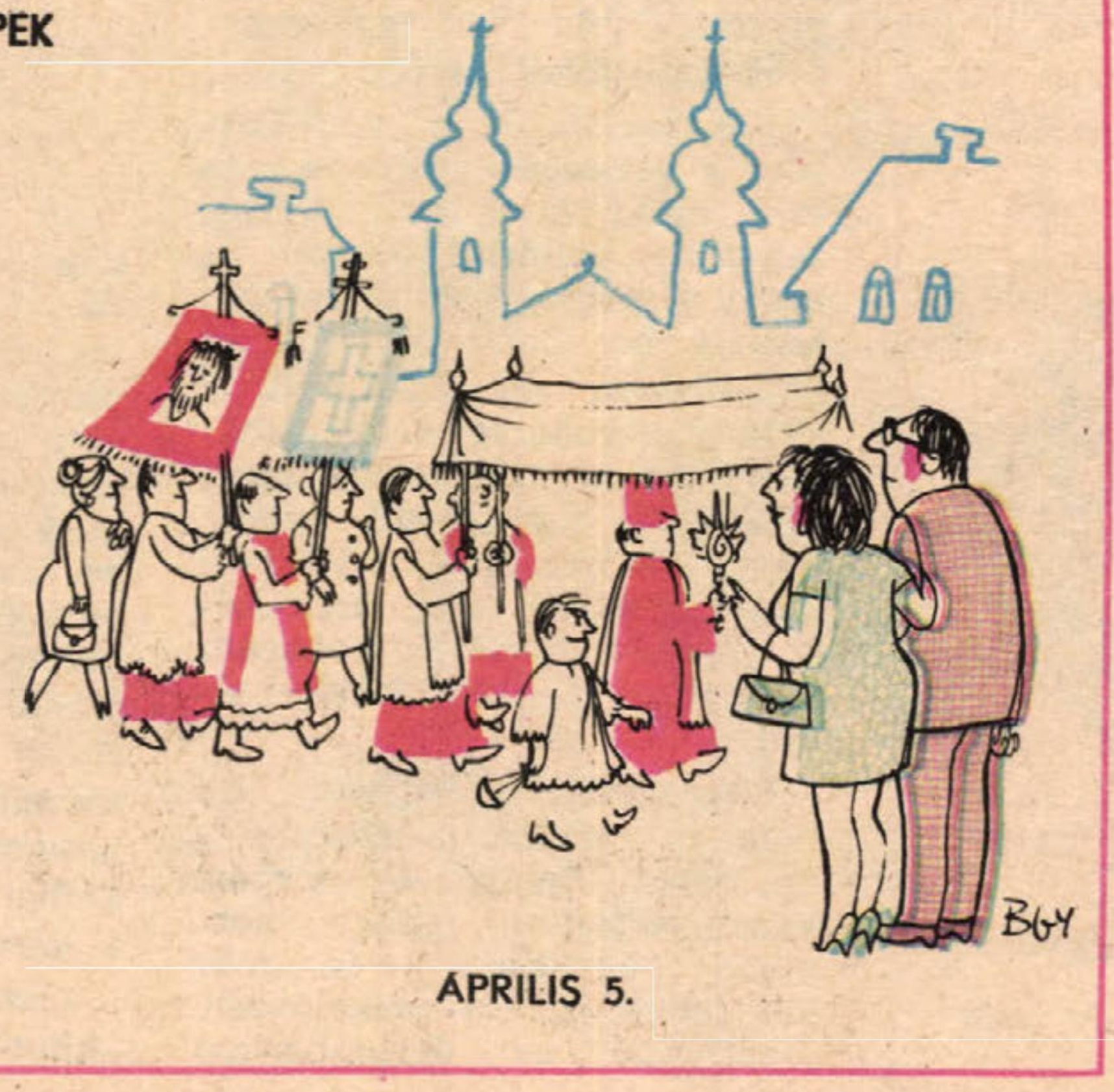

ÁPRILIS 5.

SZIGOR TITKÁRNŐ

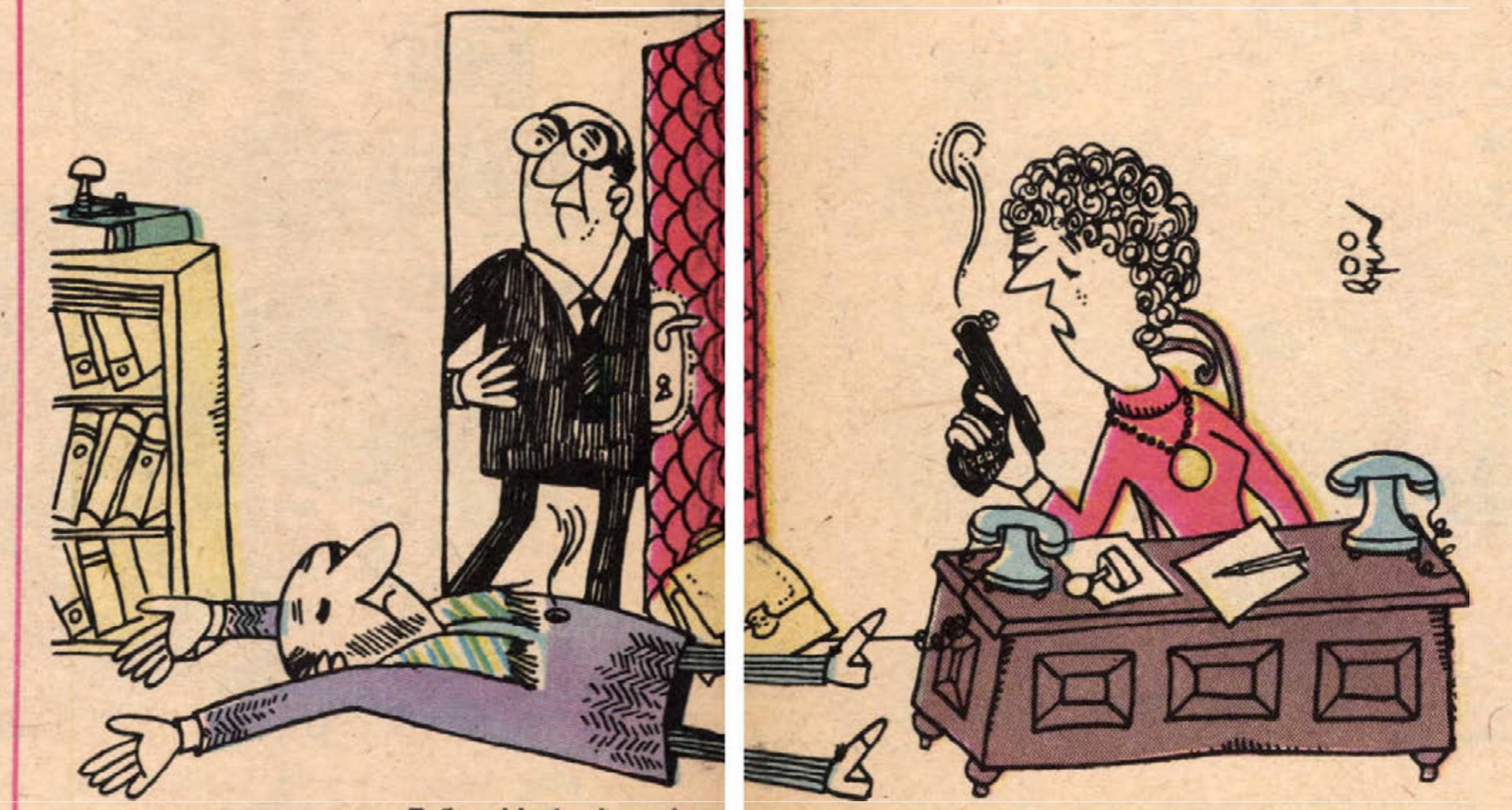

– Erőszakkal akart bem nni az igazgató kartárshoz...

EGY JÁRÓ-KELŐHÖZ

Ne légy irigy!
Te azt hiszed,
Hogy vezetni
Nagy élvezet.

Pedig nem így...
Tenger a félsz,
Mert vagy, mert te
Még mindig élsz.

Darázs Endre

KIRÁNDULÁS

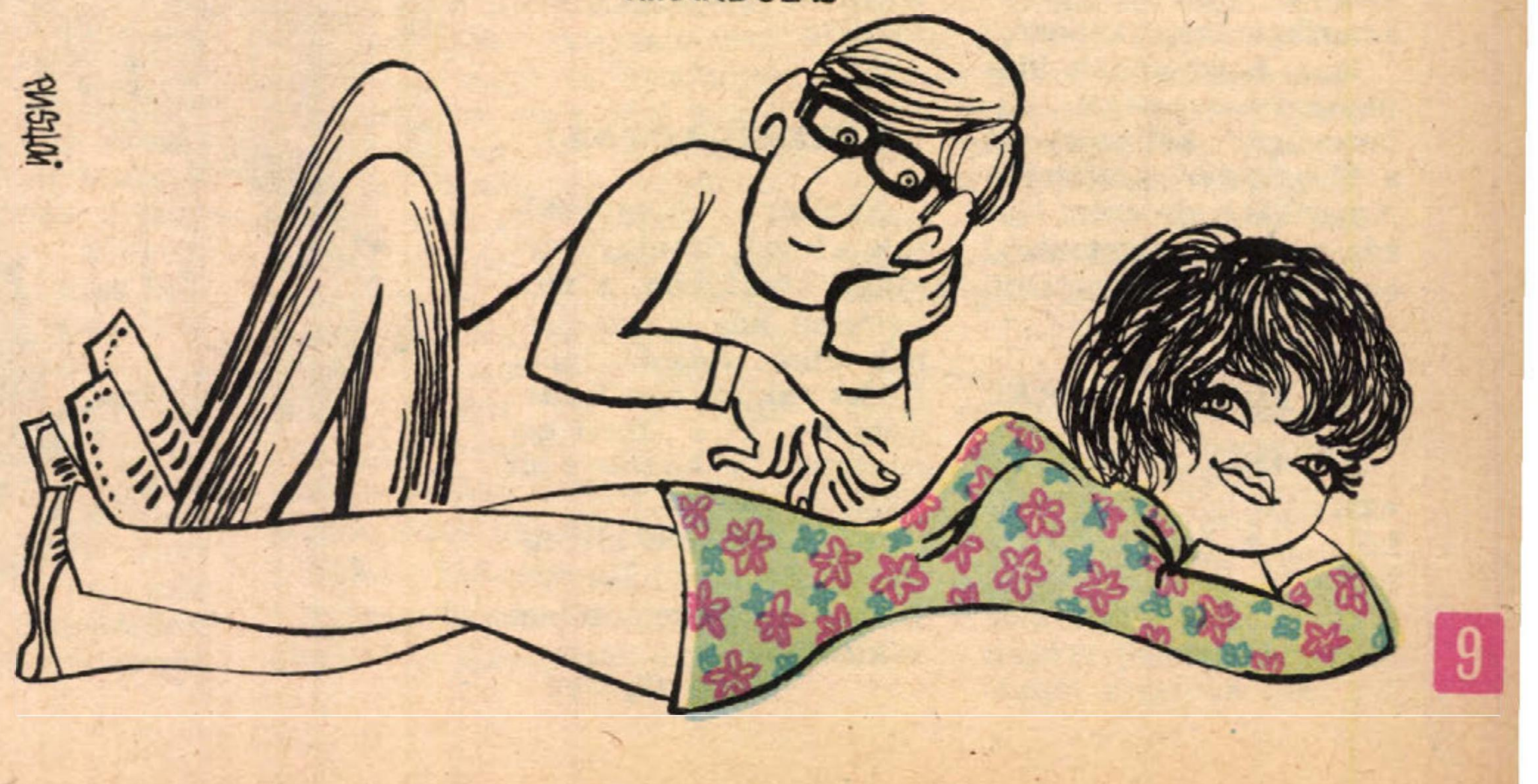

APÁK ÉS FIÚK

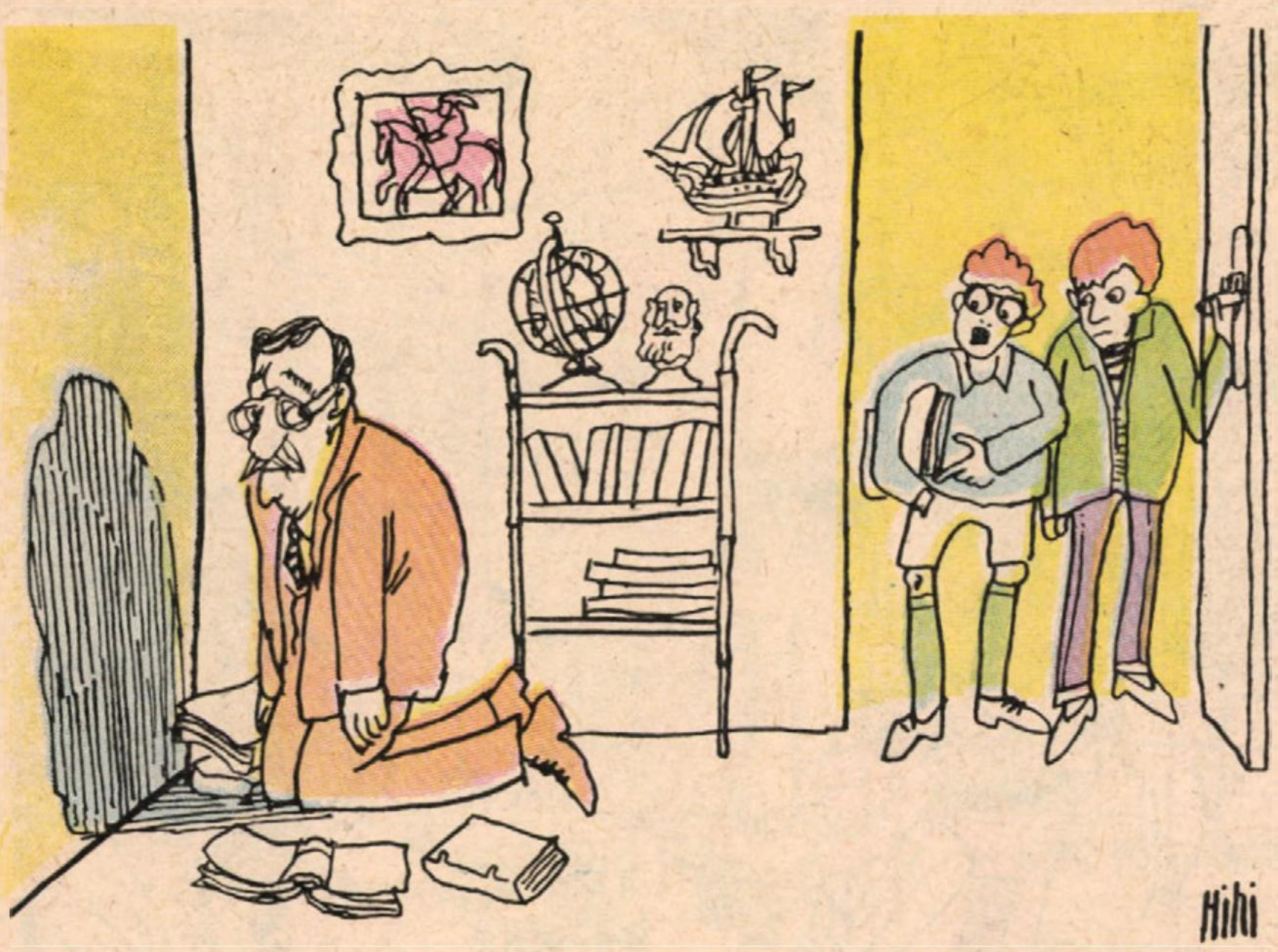

– Hiába foglalkoztam vele annyit, mégis megbukott a kerületi vetélkedőn...

KERESZTELŐ

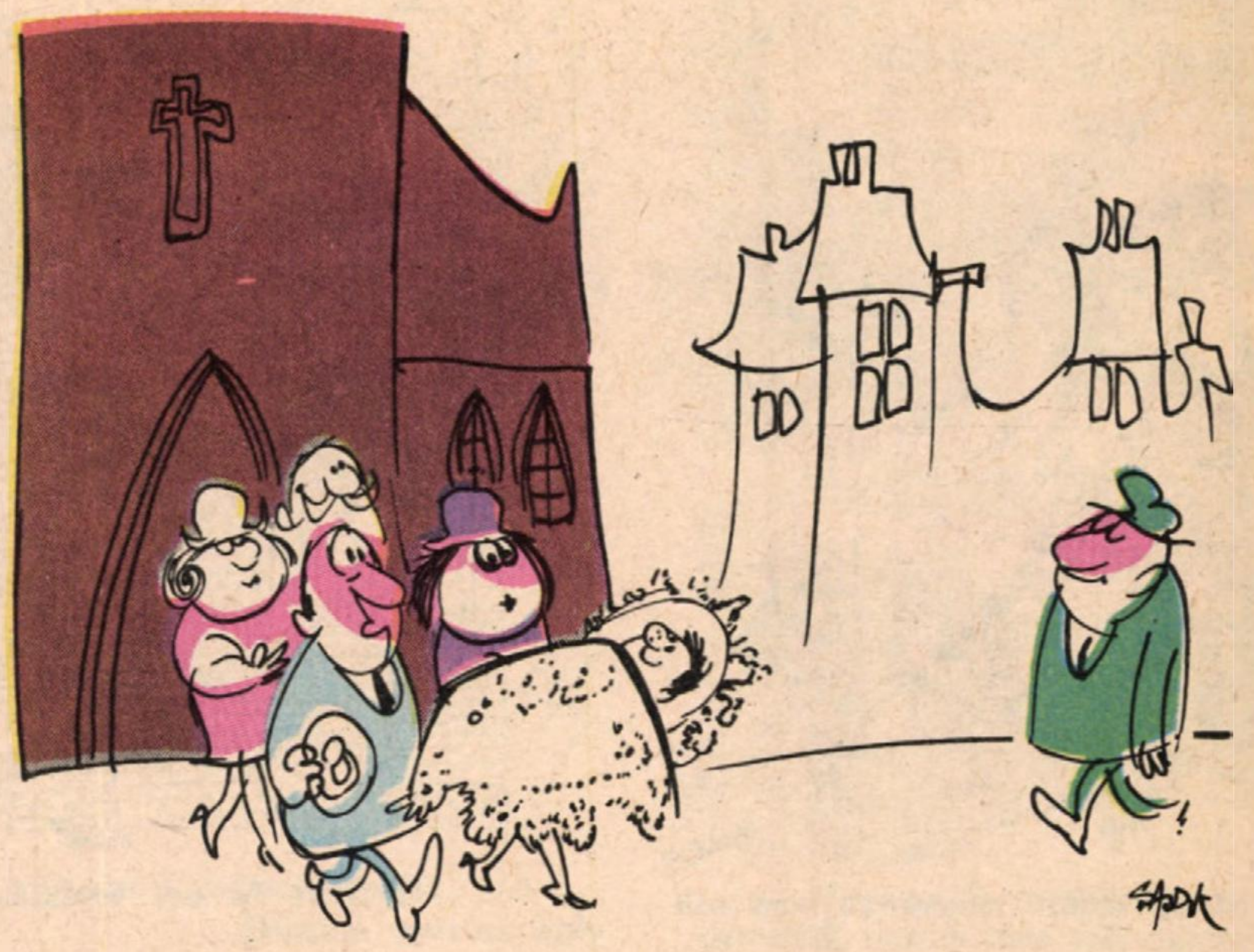

– Hű, a főnököm!
– Miért ijedtél meg? Elfelejtettél neki meghívót küldeni?

ÉTTERMI RIPORT

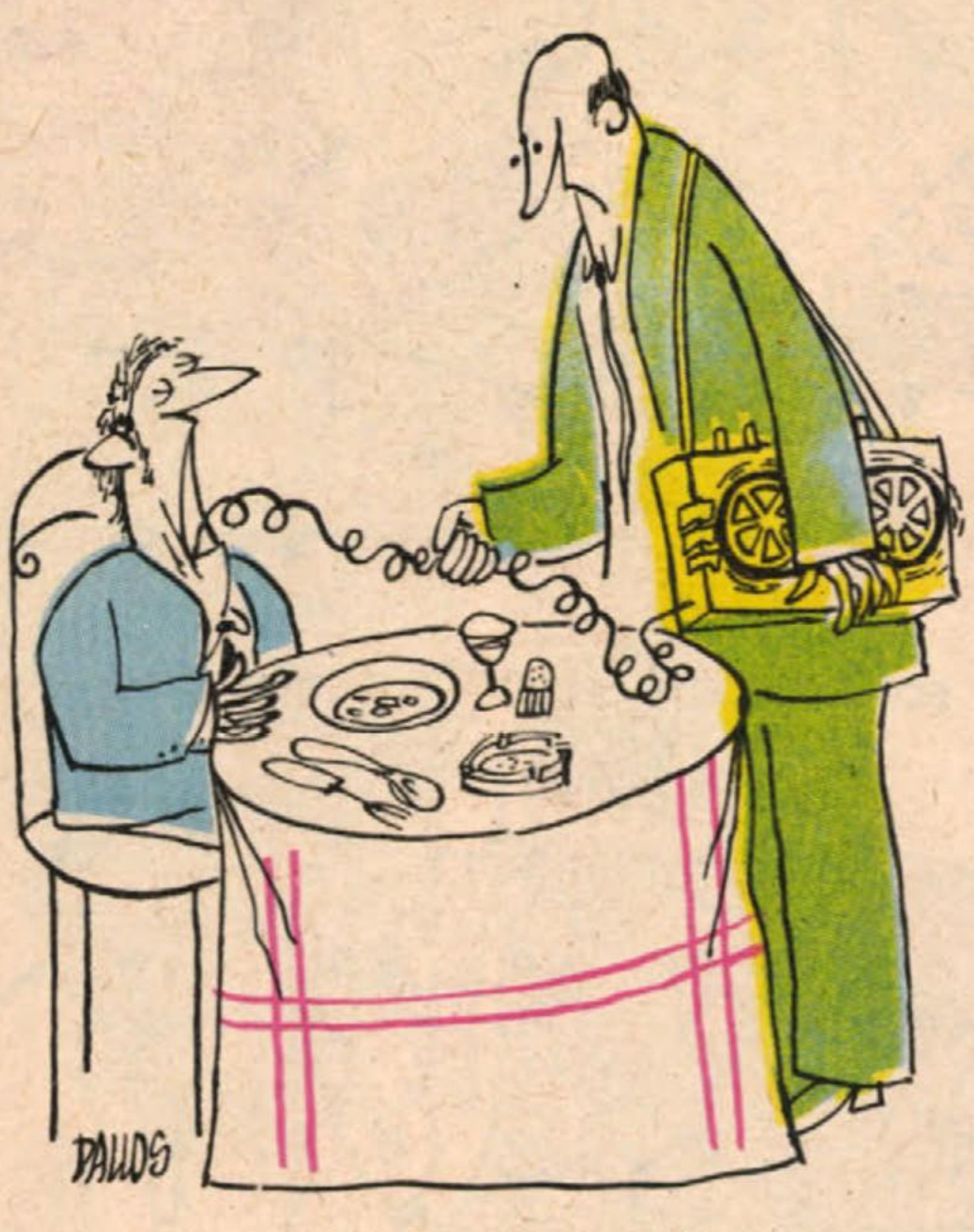

– Kicsi volt a menü...

SEGÍTSÉG! KONKURRENCIA!

Otthoni kedves Embertársaim, indítsatok nyomozást. Londonban, vagy inkább: Londonból egy rejtélyes ellen-MTI működik, amellyel nem lehet versenyezni. Mindig újabb, frappánsabb, hajmeresztőbb szenzációkkal jelentkezik.

A legjobb budapesti délutáni lapban bukkantam rá nemrég erre a kerek kis hírre:

> **HUNGARIAN COWBOYS**
>
> *A londoni újságokban két hortobágyi csikós fényképe jelent meg, mert a magyar idegenforgalmi értekezleten lovasbemutatót tartottak a Hyde parkban.*

Ugye érdekes? Csakhogy kiderült, hogy 1. a londoni újságokban két hortobágyi csikós fényképe *nem* jelent meg; 2. a magyar idegenforgalmi értekezleten nem tartottak lovasbemutatót a Hyde Parkban, *mert* 3. nem volt magyar idegenforgalmi értekezlet. A többi stimmelt.

Aztán egyszer csak a következő színes hírt olvastam egy másik pesti lapban:

„A londoni repülőtérnek rengeteg gondot okoznak a sirályok, amelyek akadályozzák a gépek le- és felszállását. A tudósok szimfonikus zenével kísérleteztek, de a komoly zene nem riasztotta, hanem inkább vonzotta a madárrajokat. Végül dzsesszel próbálkoztak, s a sirályok hanyatt-homlok menekültek a fülsértő muzsikától. Azóta, valahányszor egy repülőgép érkezik, vagy indul, a londoni repülőtéren felharsan a dzsessz."

Ugye gyönyörű? Ilyen színes kis hírt csak az ellen-MTI képes megszerezni! Kínzott a sárga irigység. Utánanéztem. Kiderült, hogy

1. A londoni repülőtéren, különösen kint a betonon, sohasem harsan fel a dzsessz (szégyen, de így van).

2. Nappal általában egy-két percenként érkezik, vagy indul egy-egy repülőgép, tehát szüntelenül harsoghatna, de valahogy mégsem harsog.

3. A sirályok — vízimadarak lévén — nem okoznak rengeteg gondot a londoni repülőtérnek, bár ezt igazán el lehetne várni tőlük. A többi stimmelt.

De férfiasan be kell vallanom, hogy az ellen-MTI híre érdekes, frappáns, eredeti volt. Hát lehet ezzel konkurrálni?

Szomorú üdvözlettel:

Sugár András
London

EZT OLVASTAM

HOL VAN ANGLIA?

A „Pál utcai fiúk" filmváltozatáról szóló ismertetésében írja az Ifiúsági Magazin: „A mindkét csoportbeli kamaszokat javarészt *angol* fiatalok játsszák, lévén a film magyar—*amerikai* koprodukció."

Igaz, hogy annak idején számos angol állampolgár költözött át a Mayflower fedélzetén Amerikába, de azért túlzás ezt a szigetország *egészére* vonatkoztatni.

EGY FŐVÁROS OKAI

A Magyar Nemzet egyik párizsi tudósításából: „Az áramszünet a forgalmi jelzőlámpák kikapcsolása miatt még csak növelte a reggeli órákban amúgyis hatalmas forgalmi dugókat *a fővárosban, amelyet az autóbuszforgalom csaknem teljes és a Metró nagyarányú leállása idézett elő.*"

Szó, ami szó, eléggé nagyarányú leállás lehet az olyan, amelynek fővárost sikerült előidéznie.

KÉTKEZI LOVAK?

Napihír: „Megvadultak a lovak Szentgyörgyvölgy községben, a művelődési ház építkezésénél, ahol *rakodógéppel földet raktak egy lovasszekérre, s a kocsi alá rántották a kantárjukat fogó M. G.-nét.*"

Mi tagadás, én is megvadulnék, ha ló létemre nekem kellene földet rakodnom.

Tímár György

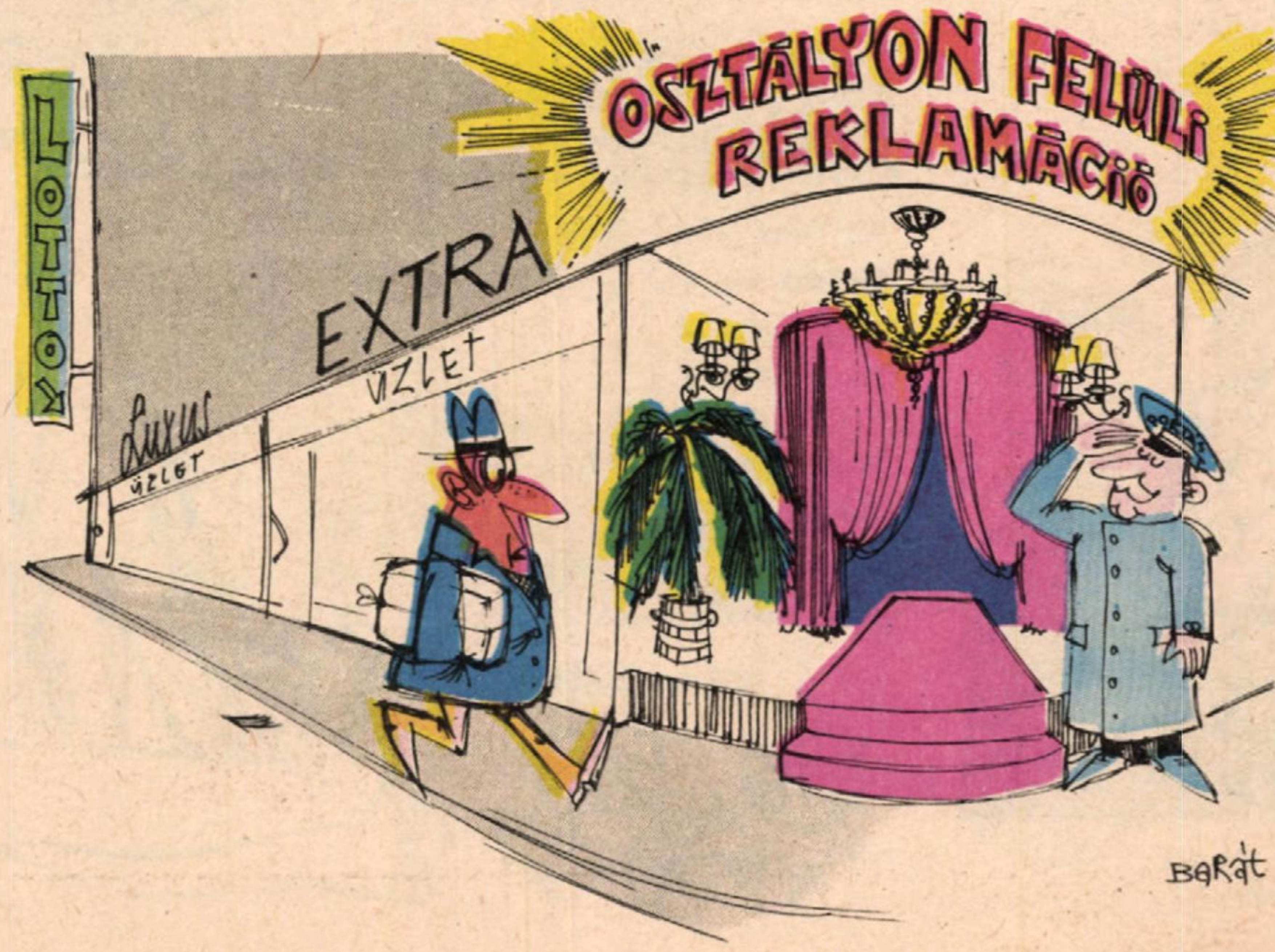

A FEJLŐDÉS ÚTJA

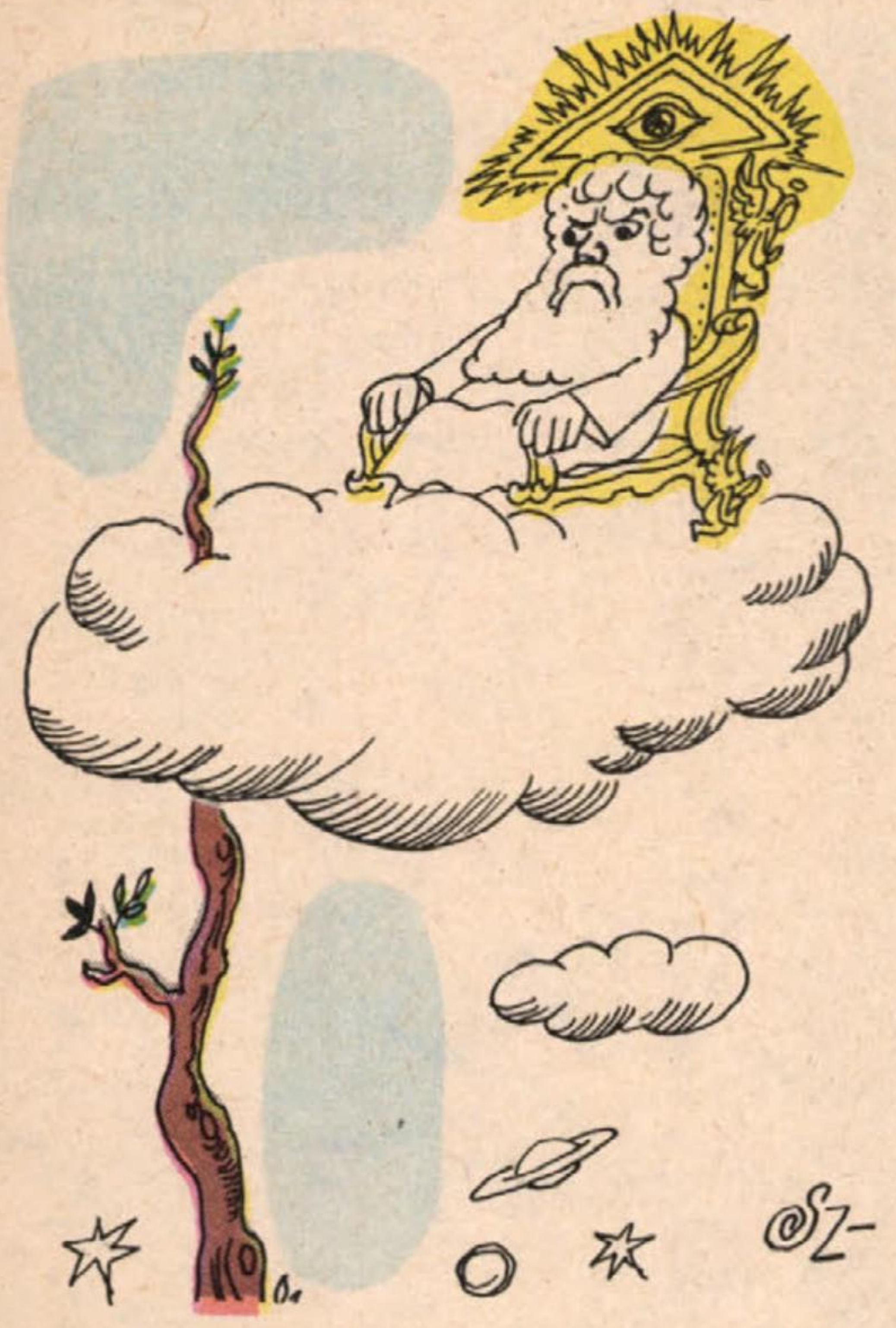

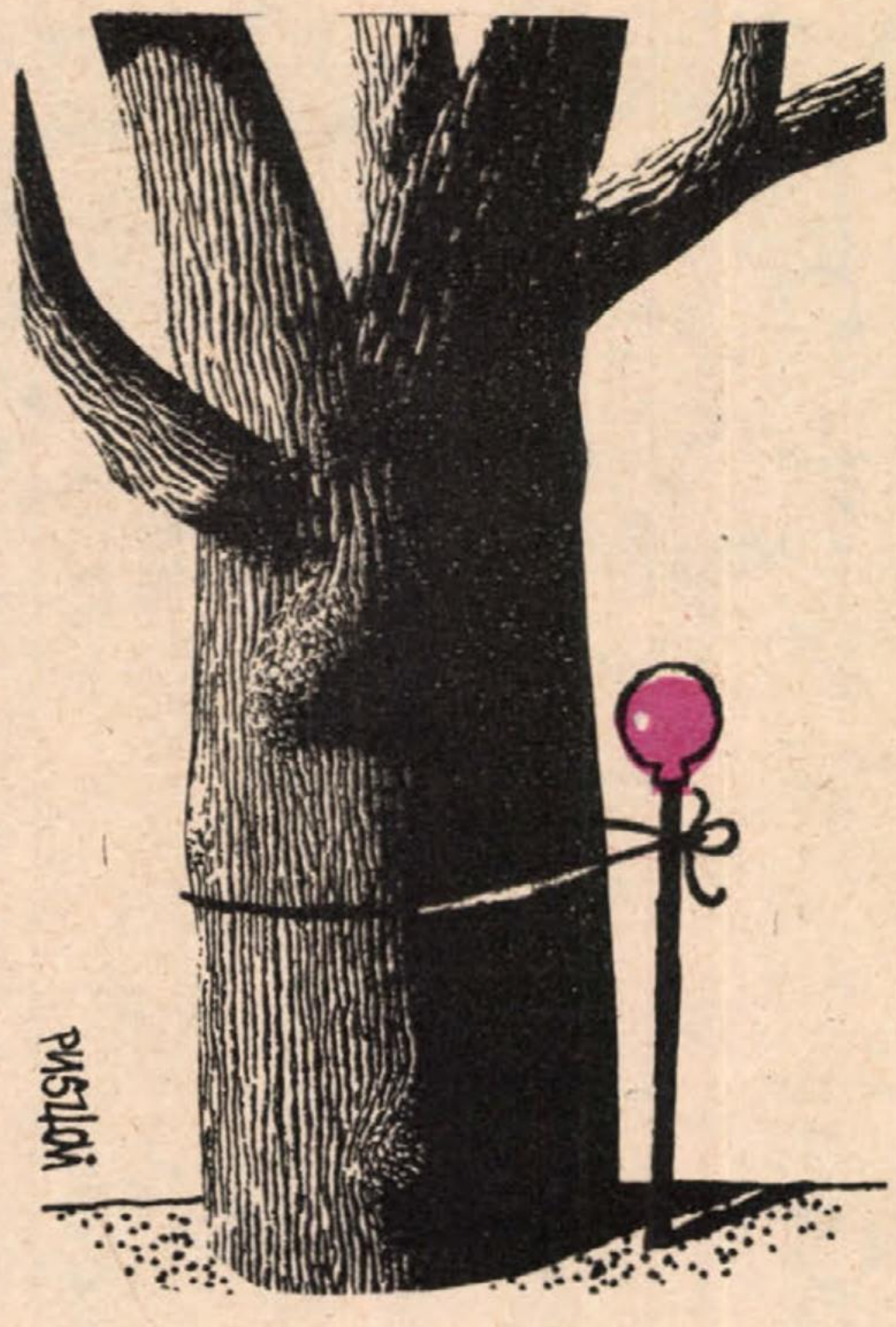

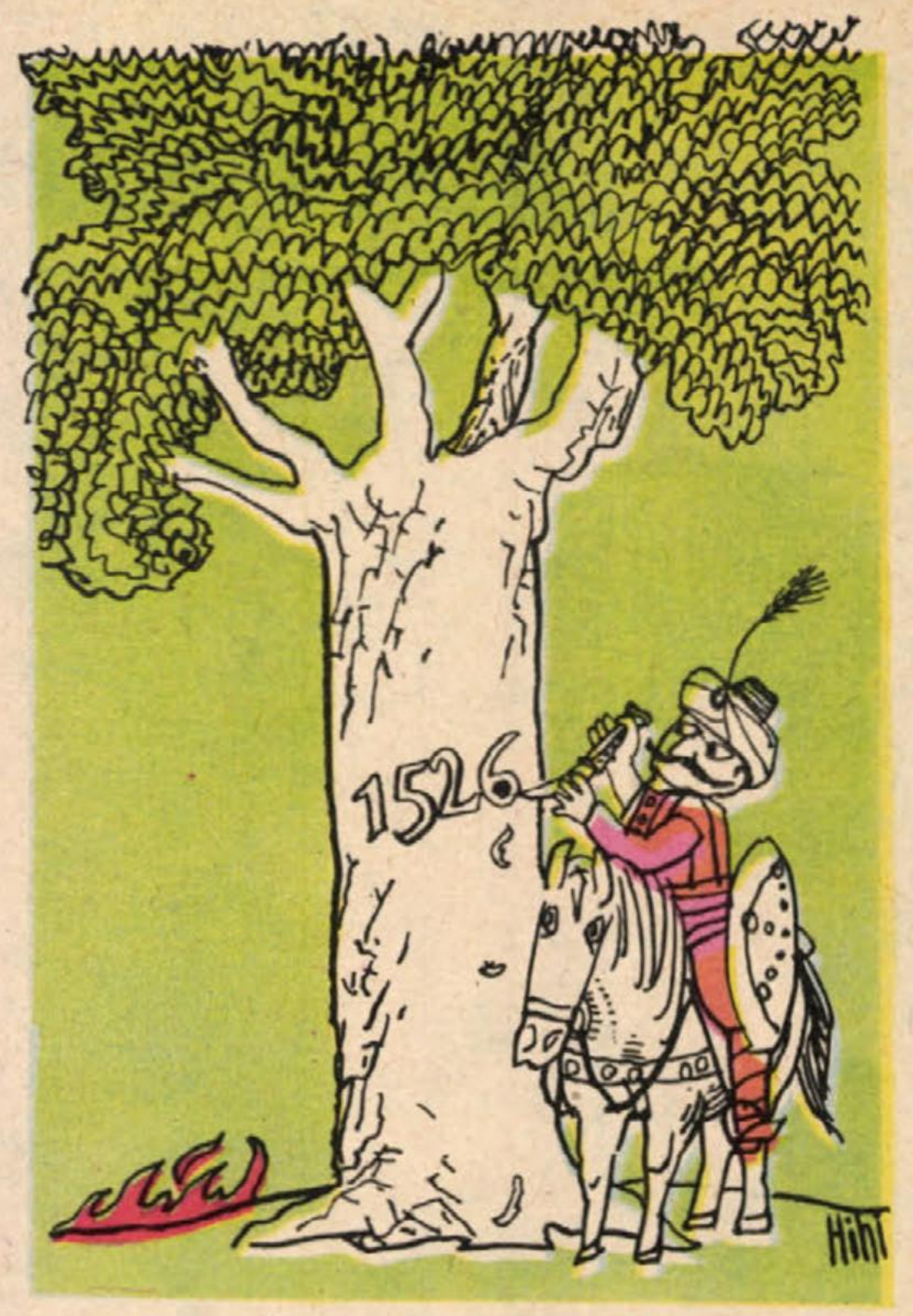

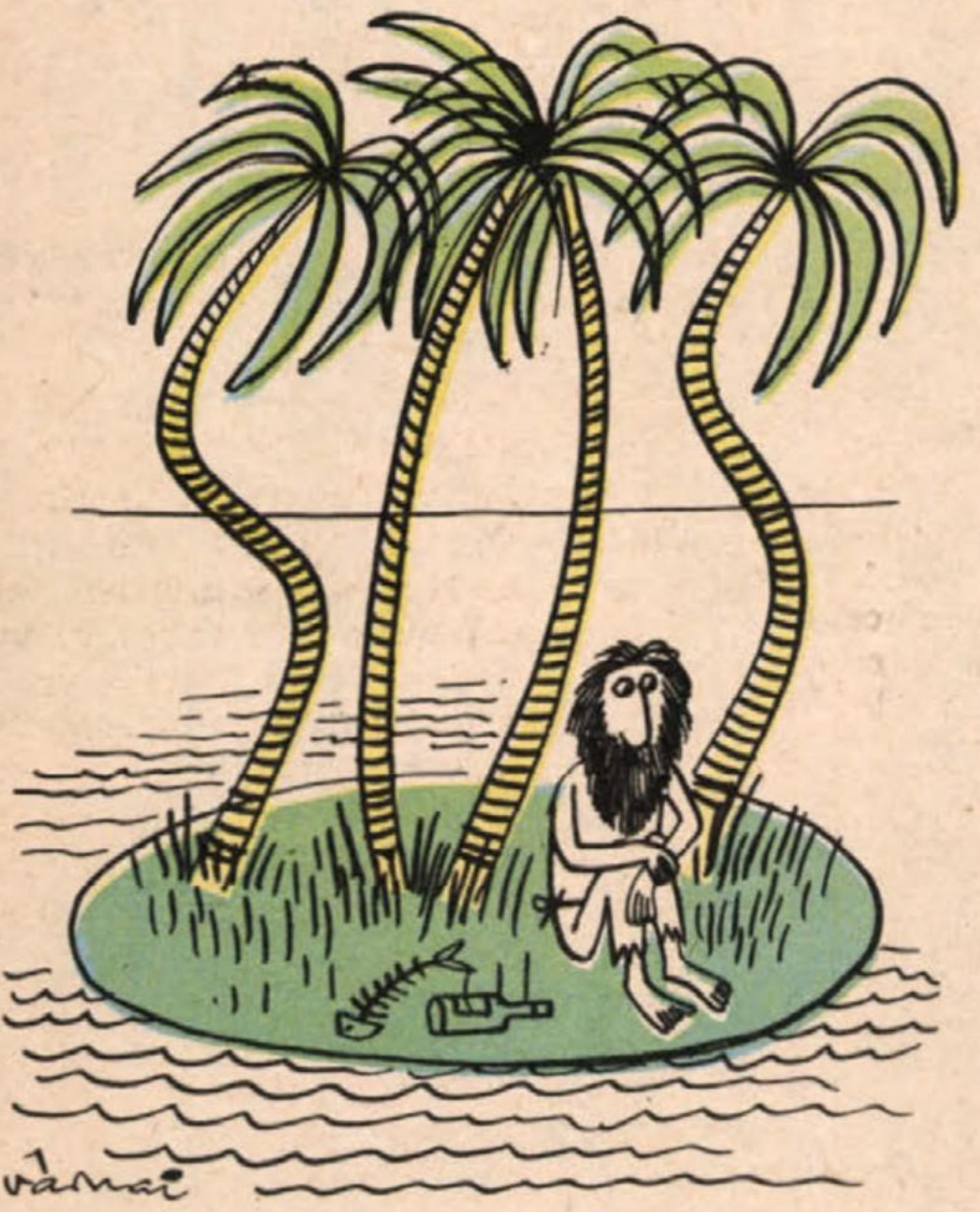

FÁK

SZŰR-SZABÓ, PUSZTAI, HEGEDŰS, VÁRNAI, BARÁT, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, FÜLÖP

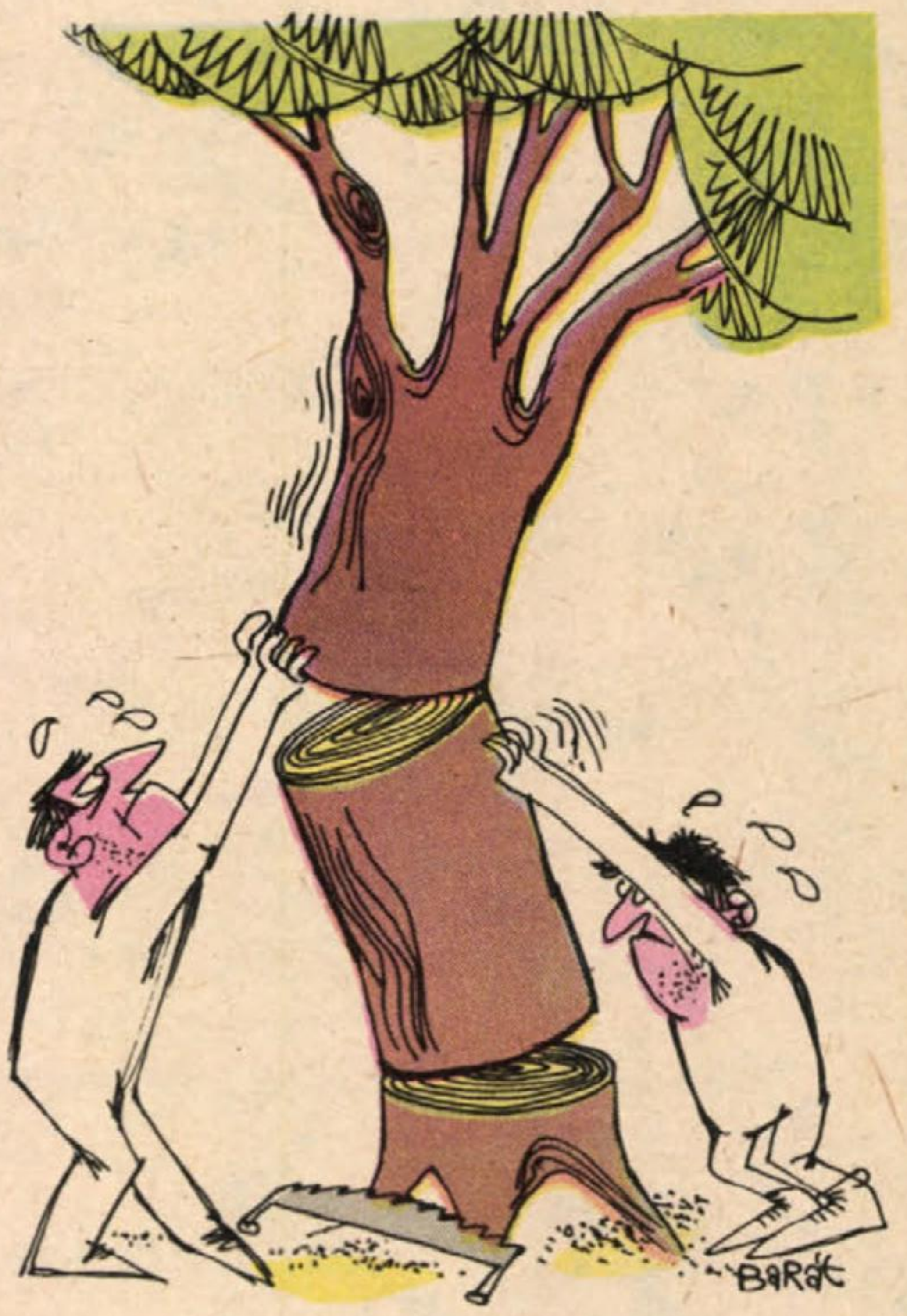

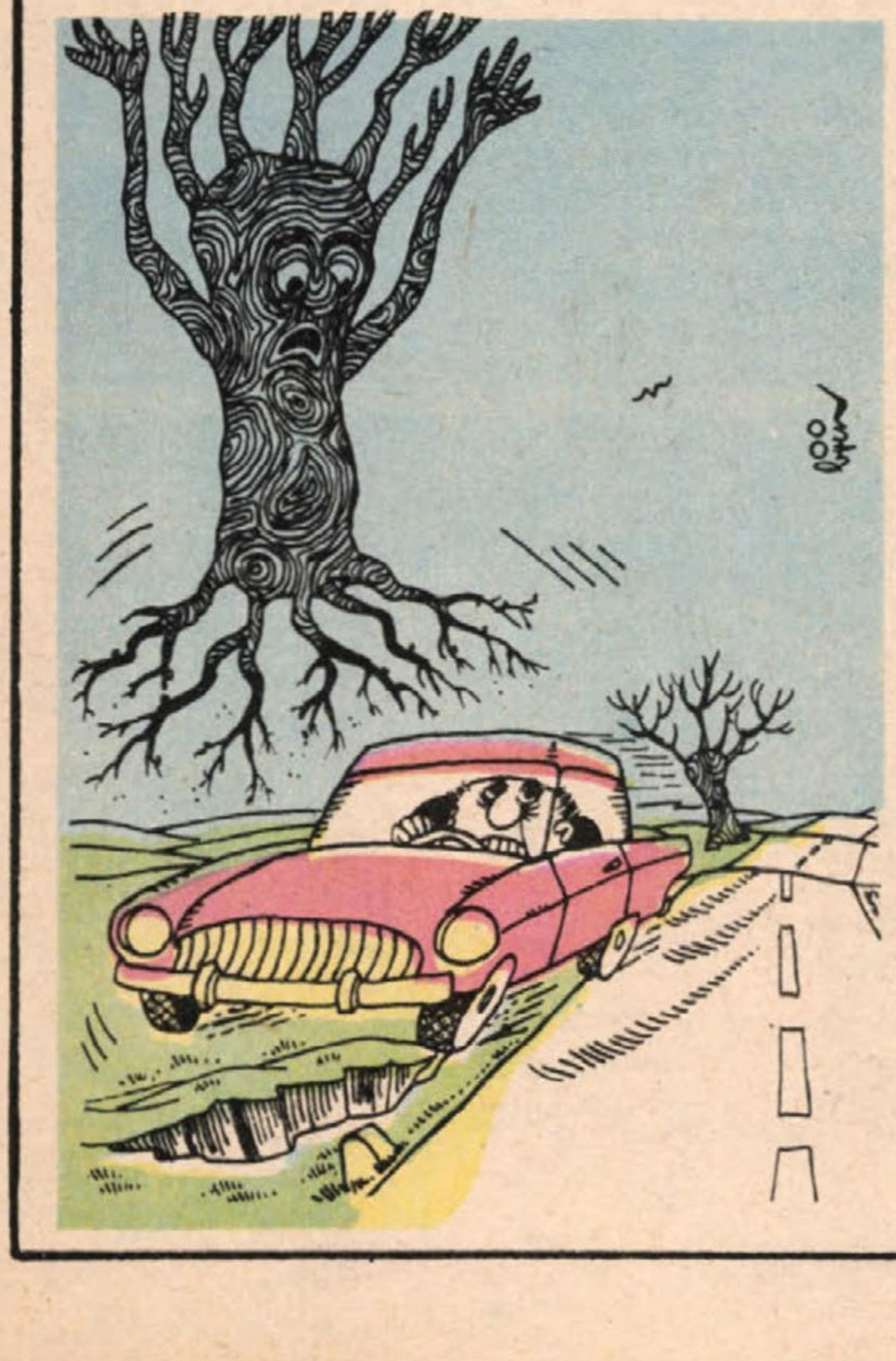

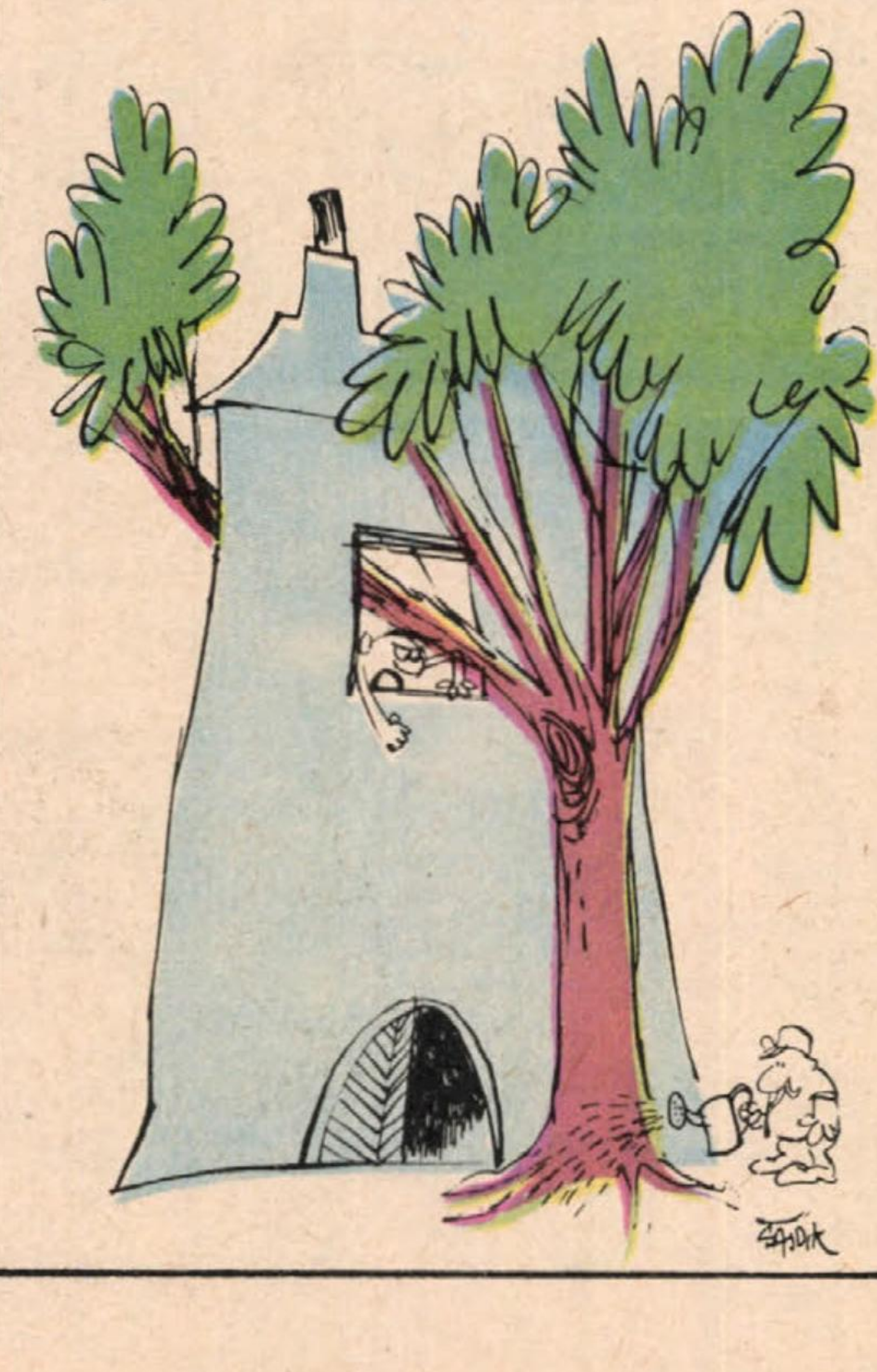

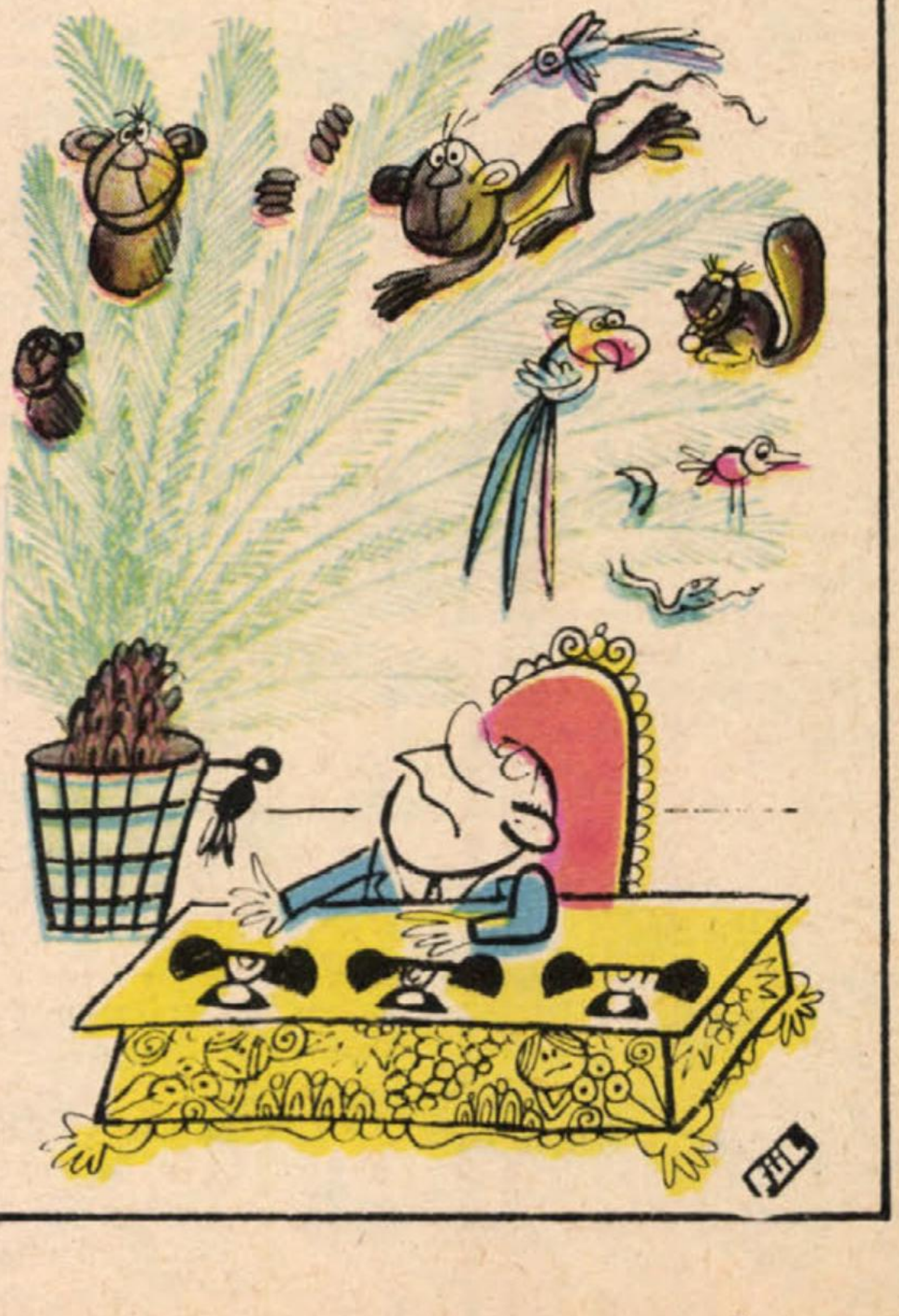

OPTIMIZMUS

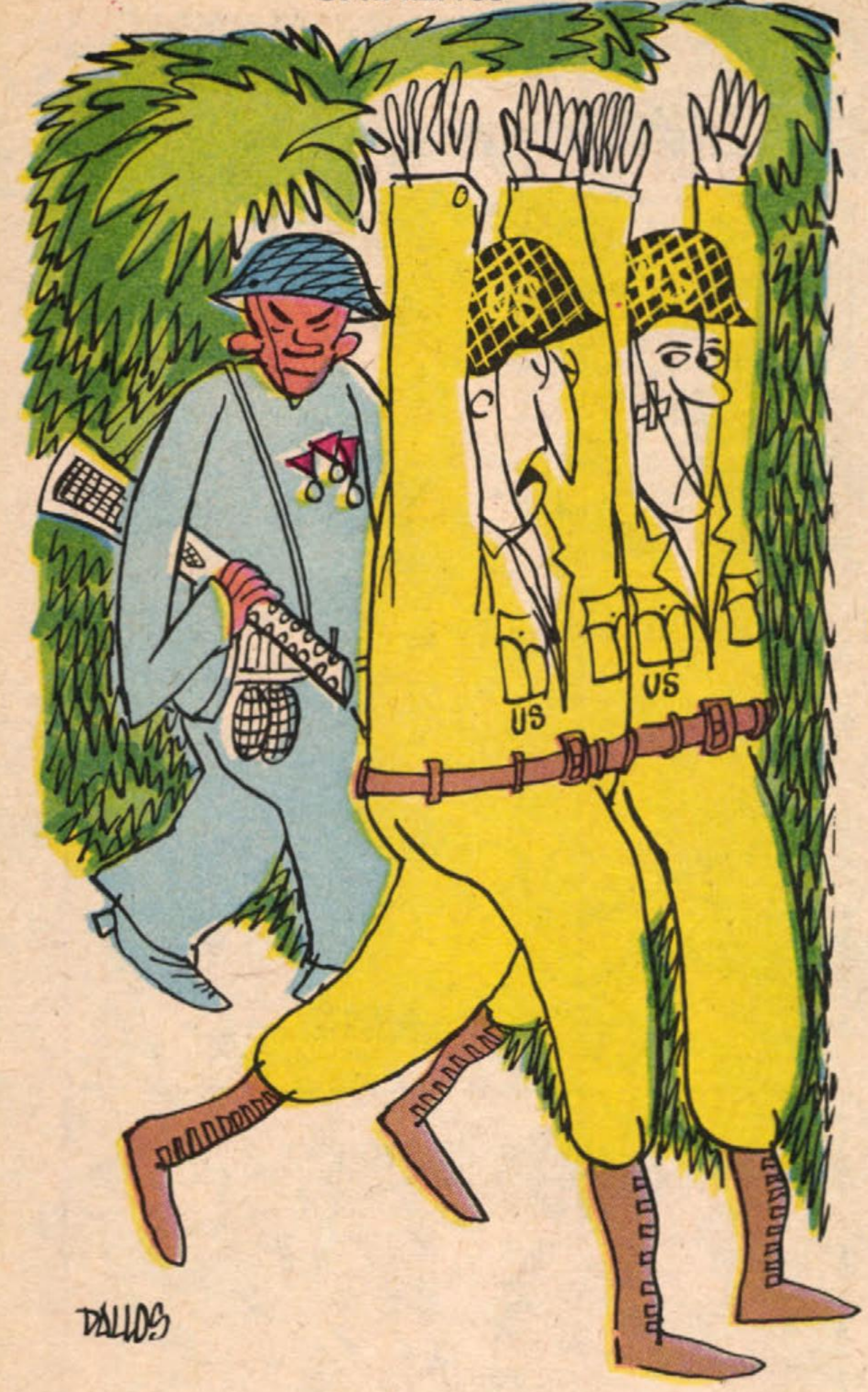

– Bizakodjunk! Már tárgyalnak Párizsban!

SZOMBATI BEVÁSÁRLÁS

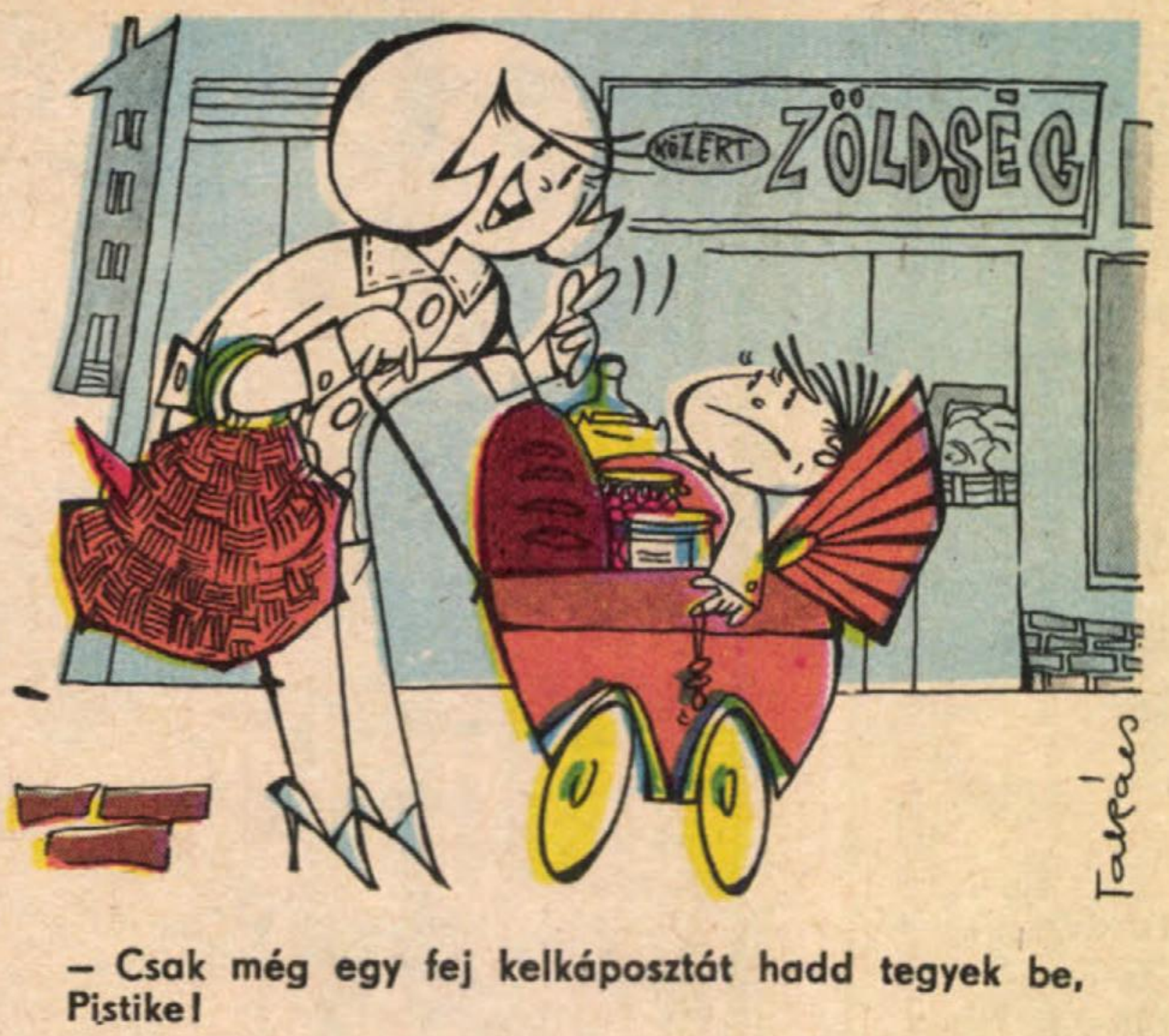

– Csak még egy fej kelkáposztát hadd tegyek be, Pistike!

ZENERAJONGÓ ASSZONYKA

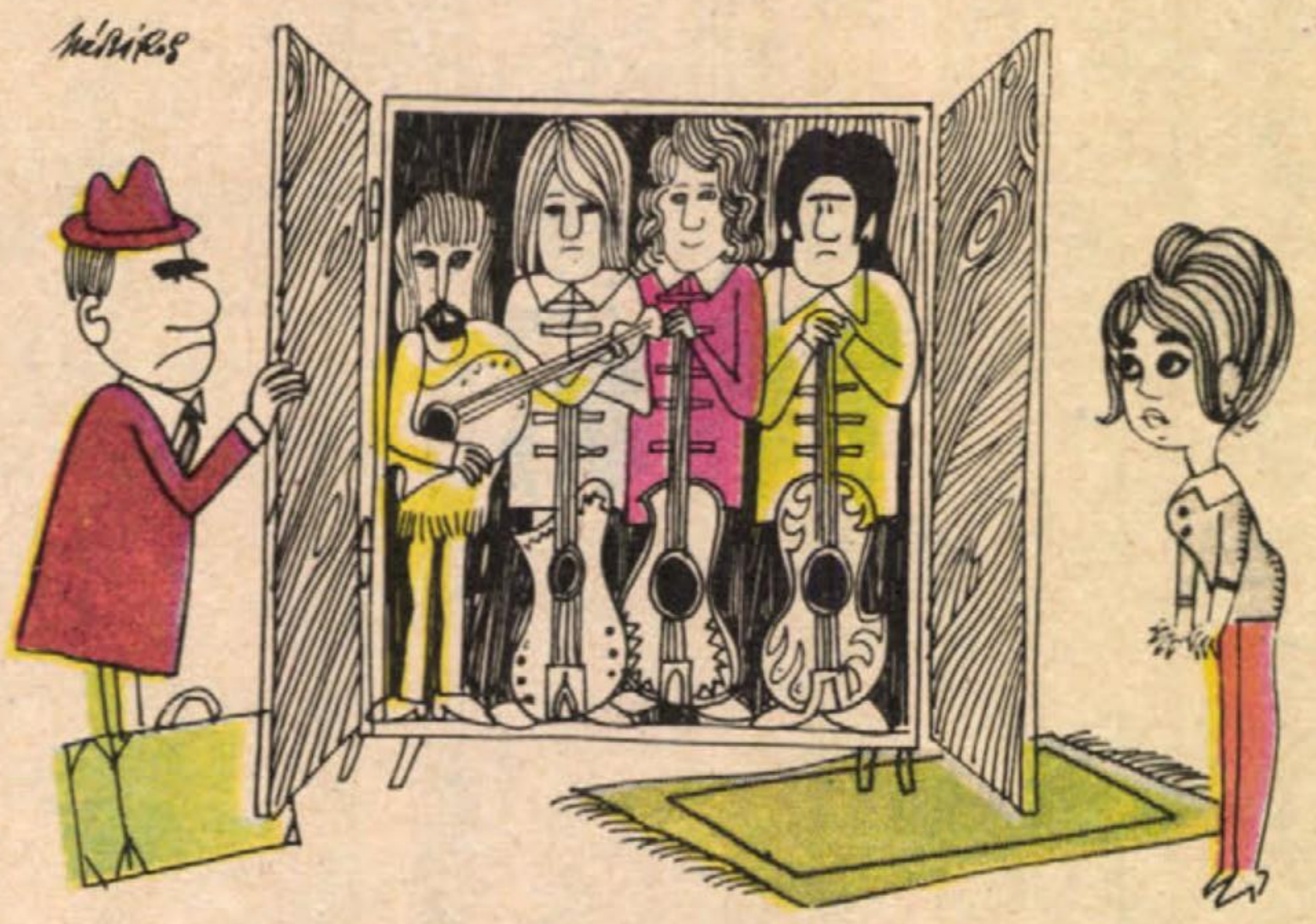

TÖKÉLETES SZERVEZÉS

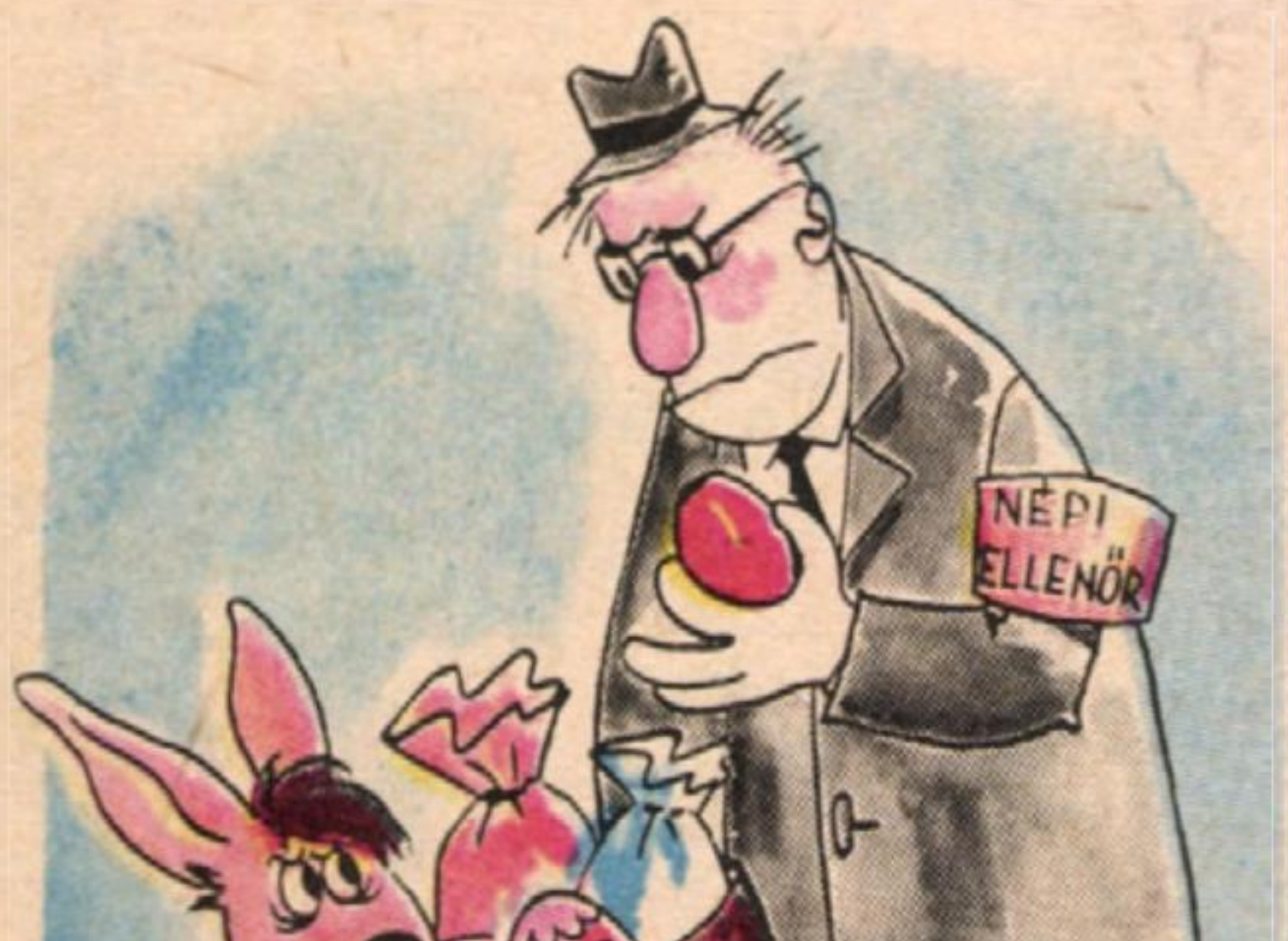

▶▶▶▶▶▶▶▶▶

ELŐRELÁTÓ KOOPERÁCIÓ

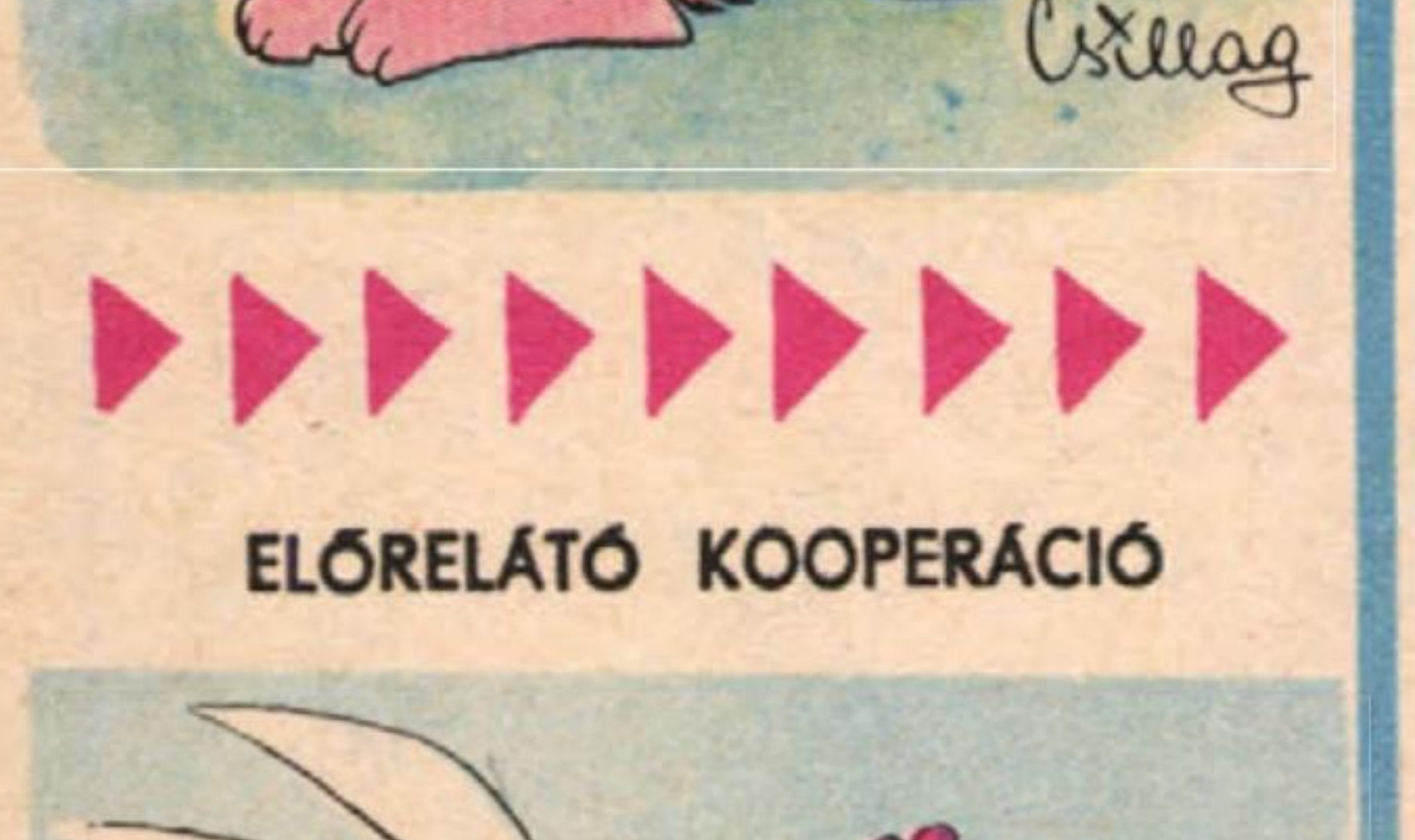

– Tehát megkötjük húsvétra az együttműködési szerződést!

SZILÁNKOK

REGÉNY

— Vigyázzon egy pillanatra a kisfiamra, amíg bemegyek parizert vásárolni! — kértek meg egy asszonyt, 1931-ben. A gyerek, aki most tűzoltó főtörzsőrmester, kellő igazolás mellett átvehető a gyámügyi hatóságoknál.

MAMA

— Én igazán nem szólok bele, kislányom, hogy ki legyen a férjed. Csak az a fontos, hogy Halmazújvárosi Árpádnak hívják, a Külső Jászberényi út 141/c, I. emelet 3-ban lakjon és üzemvezető legyen a Műanyagcsapágy Gyárban. Szóval ma négy órakor vár a Salétrom eszpresszóban. Esküvő szombat délelőtt 10-kor.

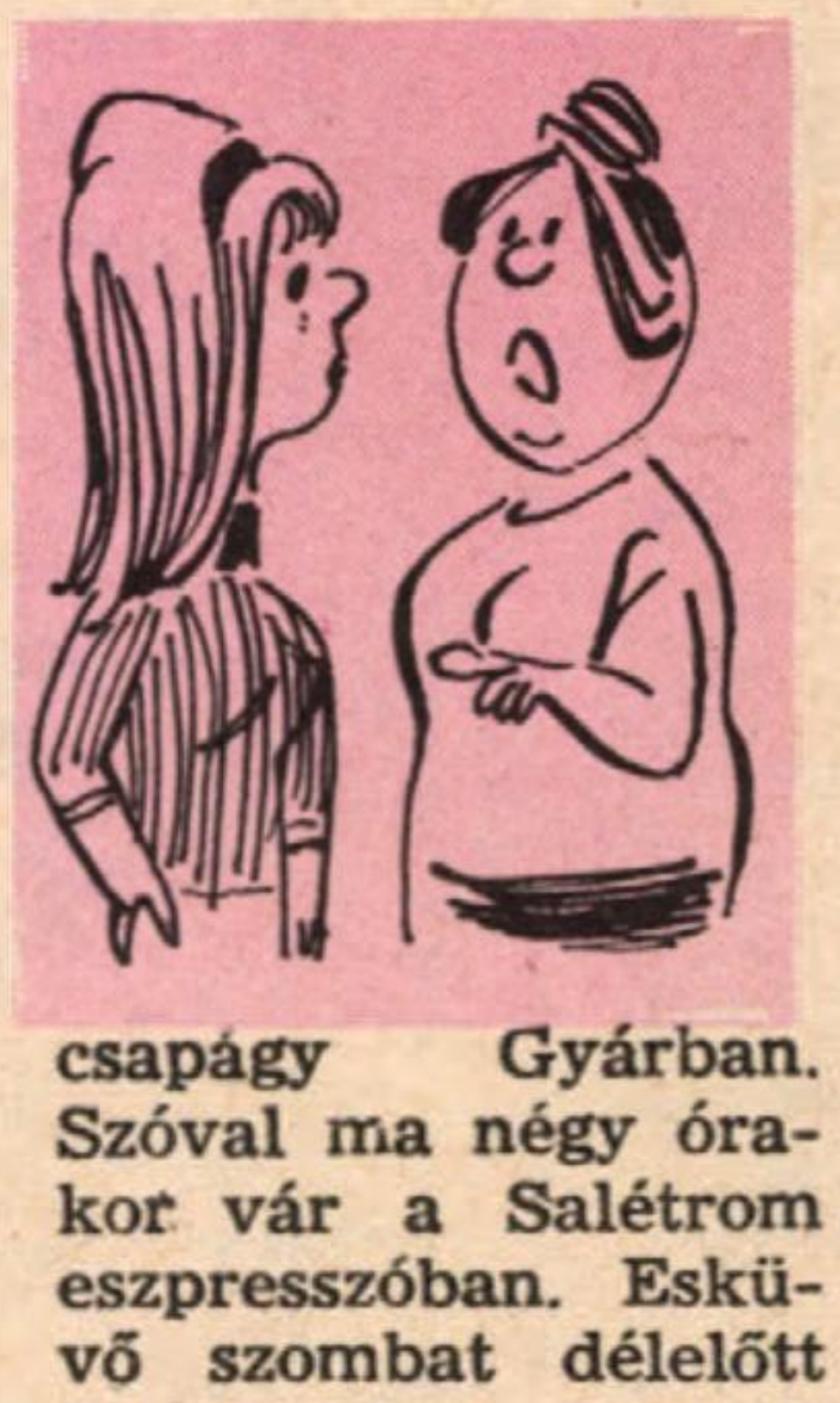

HIÚ EMBER A FÉNYKÉPÉSZNÉL

— Mester, ha lehetne, a kép ne hasonlítson rám...

MESE

Jancsi morzsát szórt el az erdei úton, hogy visszafelé haza találjon. Sajnos, egy élelmes erdőkerülő a morzsát összeszedte és eladta prézlinek. Szegény Jancsi azóta is bolyong a fák között.

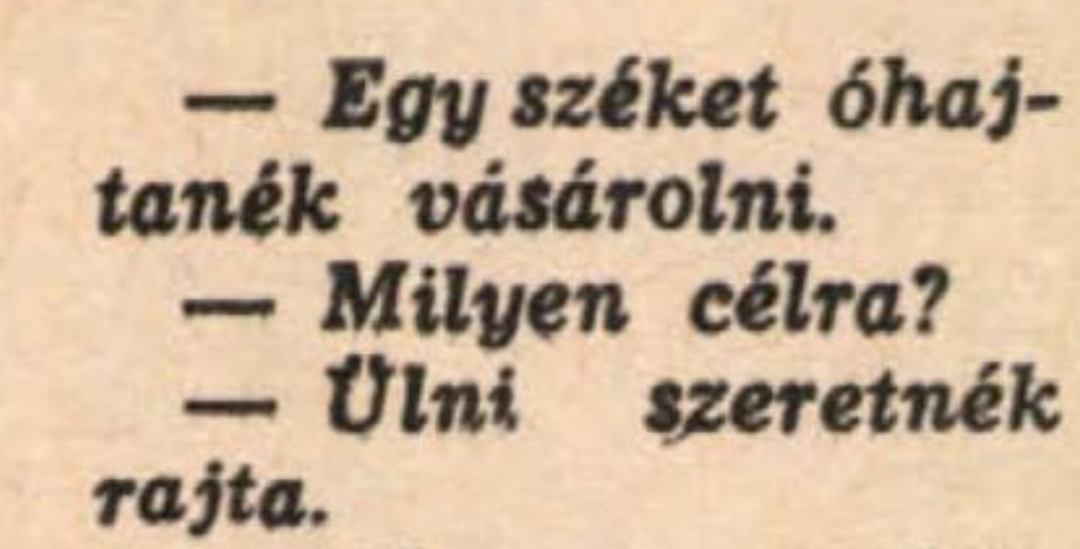

MODERN BÚTOR

— Egy széket óhajtanék vásárolni.

— Milyen célra?

— Ülni szeretnék rajta.

— Olyan modellünk jelenleg nincs. Tessék benézni talán a jövő héten...

ÁLLATBARÁT

— Megérzik rajtam a kutyák, hogy nagyon szeretem őket. Így aztán nyugodtan betörhetek a kertes villákba.

ZENESZERZŐ

— Segítség! Rendőrt! Valaki ellopta egy melódiámat! Talán még nem lehet messze a gazember!

BECSÜLETES ELADÓ

— Ezt tessék megvenni. Garantált közepes minőség.

KERÜLETI VETÉLKEDŐ

— Sajnos, Pista, a szüleim soha nem egyeznek bele a házasságunkba. Én VII. kerületi vagyok, te pedig X. kerületi.

GYANÚS HIRDETÉS

JÓ FIZIKUMÚ, IZMOS FÉRFIAKAT BÉRELSZÁMOLÁSI MUNKÁRA FELVESZ NAGYVÁLLALAT.

INTERURBÁN

Barátom szülei harminc éve élnek Kanadában. A múlt éjjel cseng a telefon. Interurbán Torontóból. Az édesanyja keresi:

— Fiam, takarózz be, mert hűvösek az éjszakák...

Galambos Szilveszter

HIRDETÉSEK * HIRDETÉSEK * HIRDETÉSEK * HIRDETÉSEK

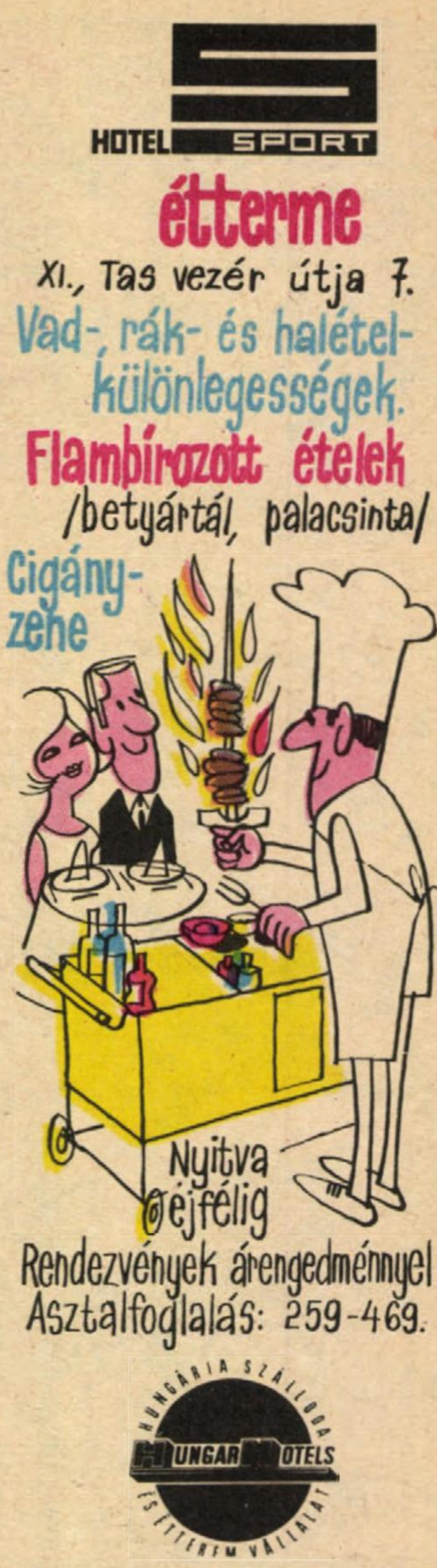

HOTEL SPORT
étterme
XI., Tas vezér útja 7.
Vad-, rák- és halétel-különlegességek.
Flambírozott ételek
/betyártál, palacsinta/
Cigányzene
Nyitva éjfélig
Rendezvények árengedménnyel
Asztalfoglalás: 259-469.
HUNGÁRIA SZÁLLODA ÉS ÉTTEREM VÁLLALAT
HUNGAR HOTELS

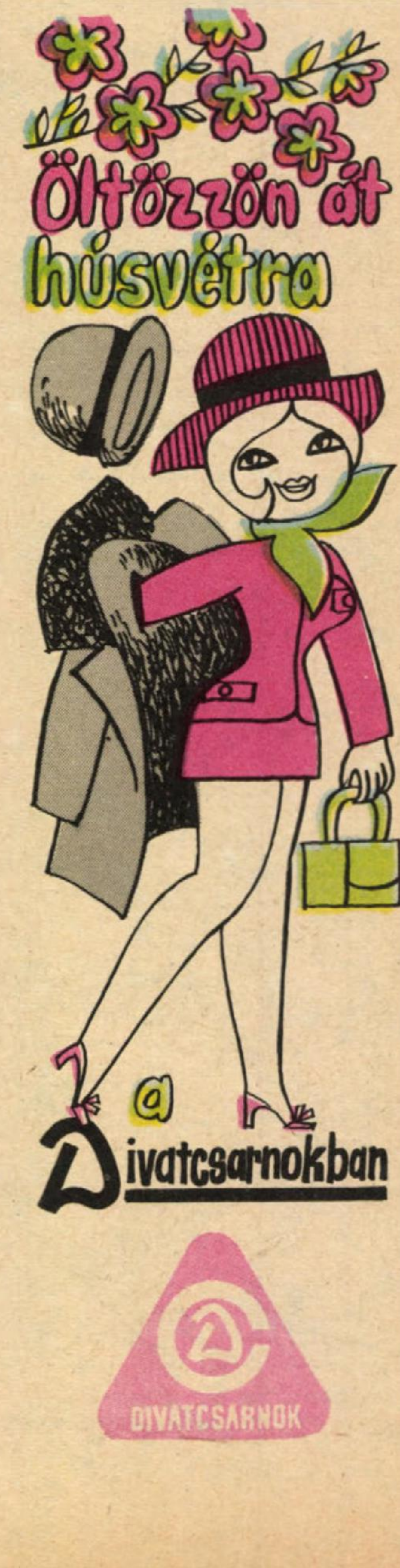

Öltözzön át húsvétra
a Divatcsarnokban
DIVATCSARNOK

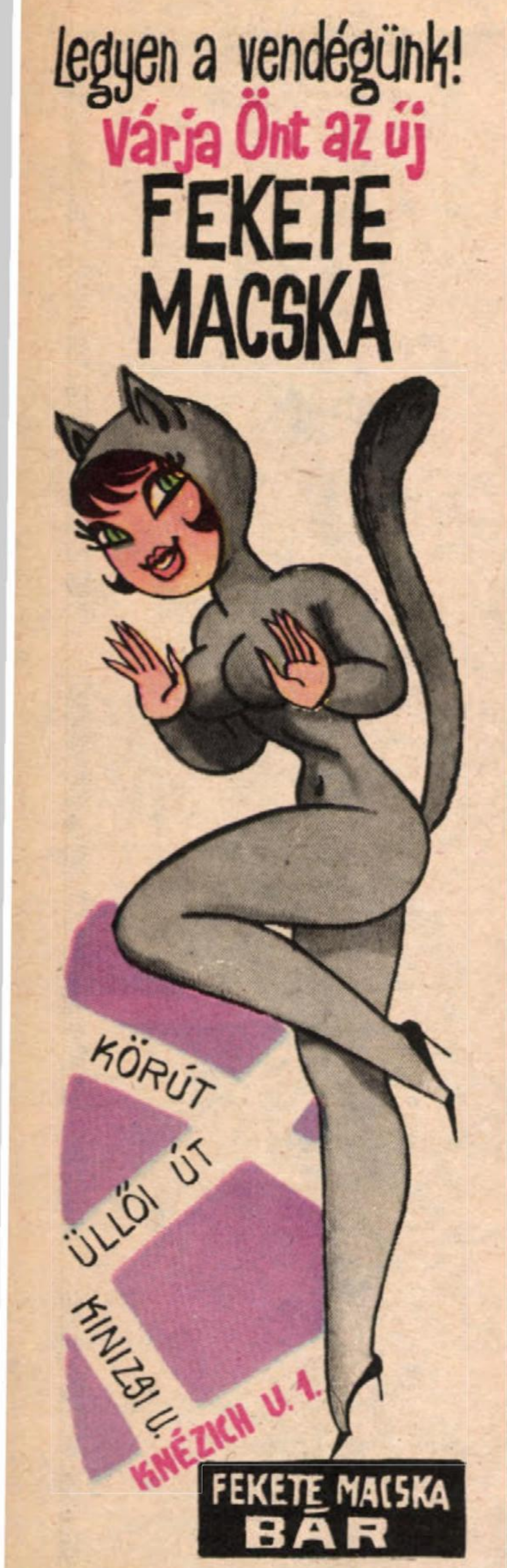
Legyen a vendégünk!
Várja Önt az új
FEKETE MACSKA
KÖRÚT
ÜLLŐI ÚT
KINIZSI U.
KNÉZICH U. 1.
FEKETE MACSKA BÁR

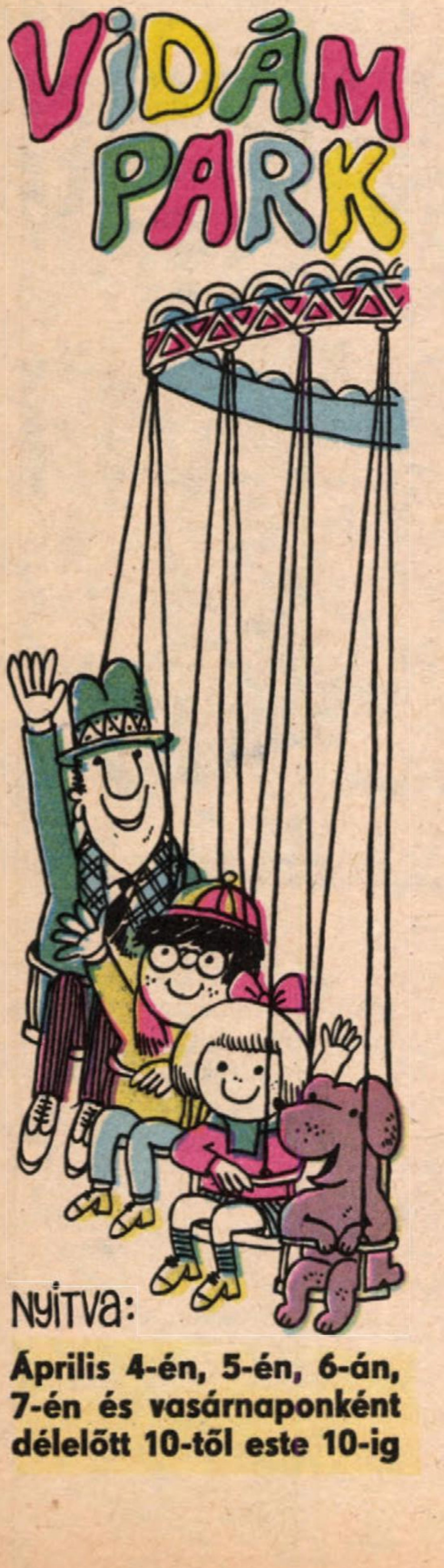
VIDÁM PARK
NYITVA:
Április 4-én, 5-én, 6-án, 7-én és vasárnaponként délelőtt 10-től este 10-ig

HIRDETÉSEK * HIRDETÉSEK * HIRDETÉSEK * HIRDETÉSEK

négy vicc

A rendőr megállítja az autót:

— Túlságosan zsúfolt a kocsija. Mit szállít? — kérdi a vezetőtől.

— Antibébi pirulákat.

— De hiszen áldott állapotban levő nők ülnek a kocsiban.

— Ma a reklamációkat szállítom.

*

— Csodaszép álmom volt. Ülök a csónakomban és beszáll Brigitte Bardot. Képzeld, semmi ruha nem volt rajta.

— És?

— És azután fogtam egy hatkilós harcsát.

*

San Francisco. Egy férfi két whiskyt rendel egy bárban. Az egyiket megissza, a másikat a kabátzsebében kuporgó törpe rattler szájába önti. Ismét rendel két whiskyt, megint a kutyus kapja az egyiket. És ez így megy tízszer egymás után. Amikor már dülöngél, nem akarják kiszolgálni.

— Hallja, ha nem ad még két whiskyt, végzek magával! — ordít a vendég.

A rattler kidugja fejét a kabátzsebből és megszólal:

— És ugyanaz történik a macskájával is!

*

— Hány cigarettát szívsz el egy nap?

— Hatvanat.

— És nem szívleled meg az újságok intelmeit? A túlzott dohányzás ártalmas. Mindennap írnak erről!

— Tudom! Ezért mondtam le véglegesen az újságolvasásról.

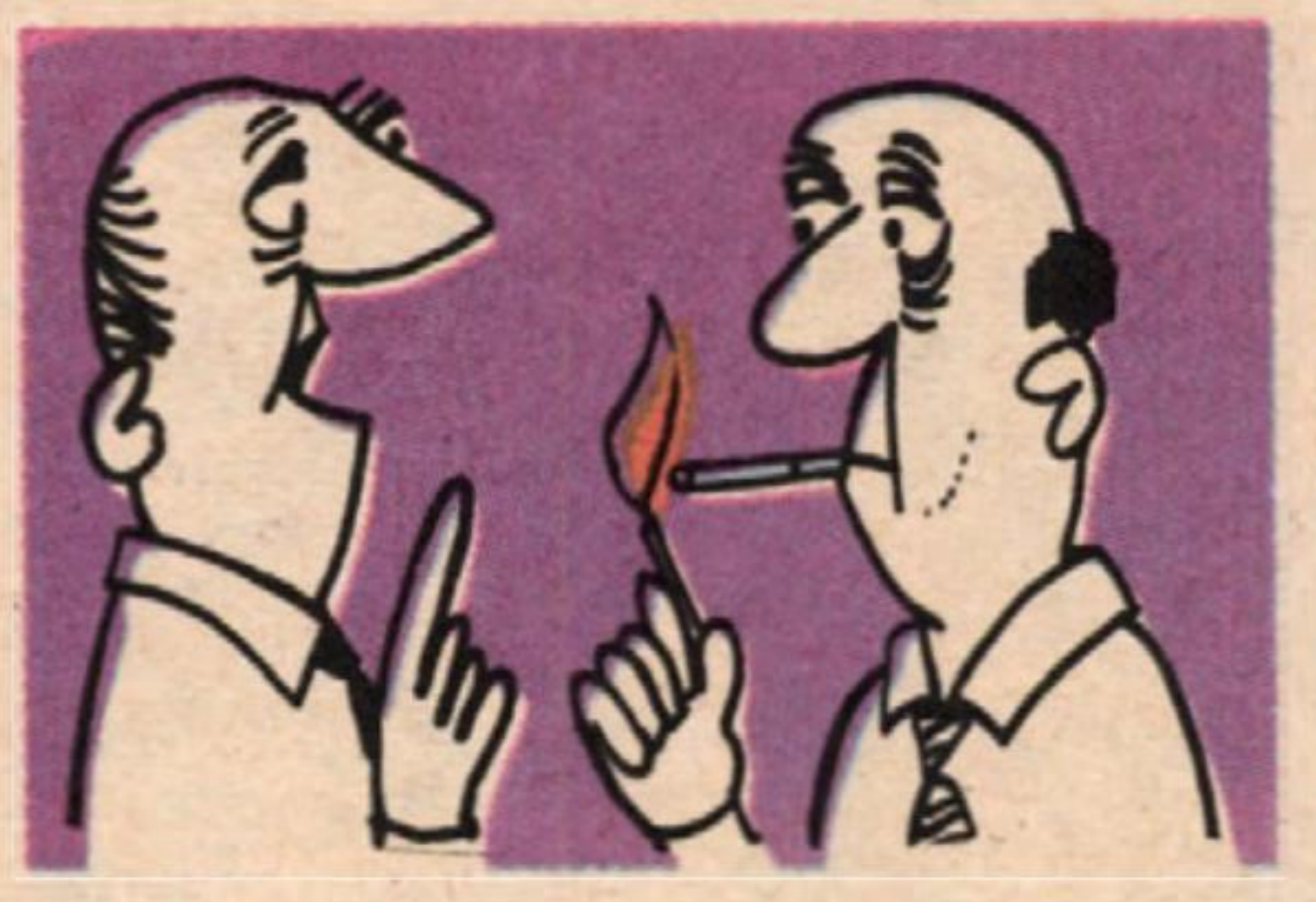

ÚJONCOK

A SZÁJHŐS

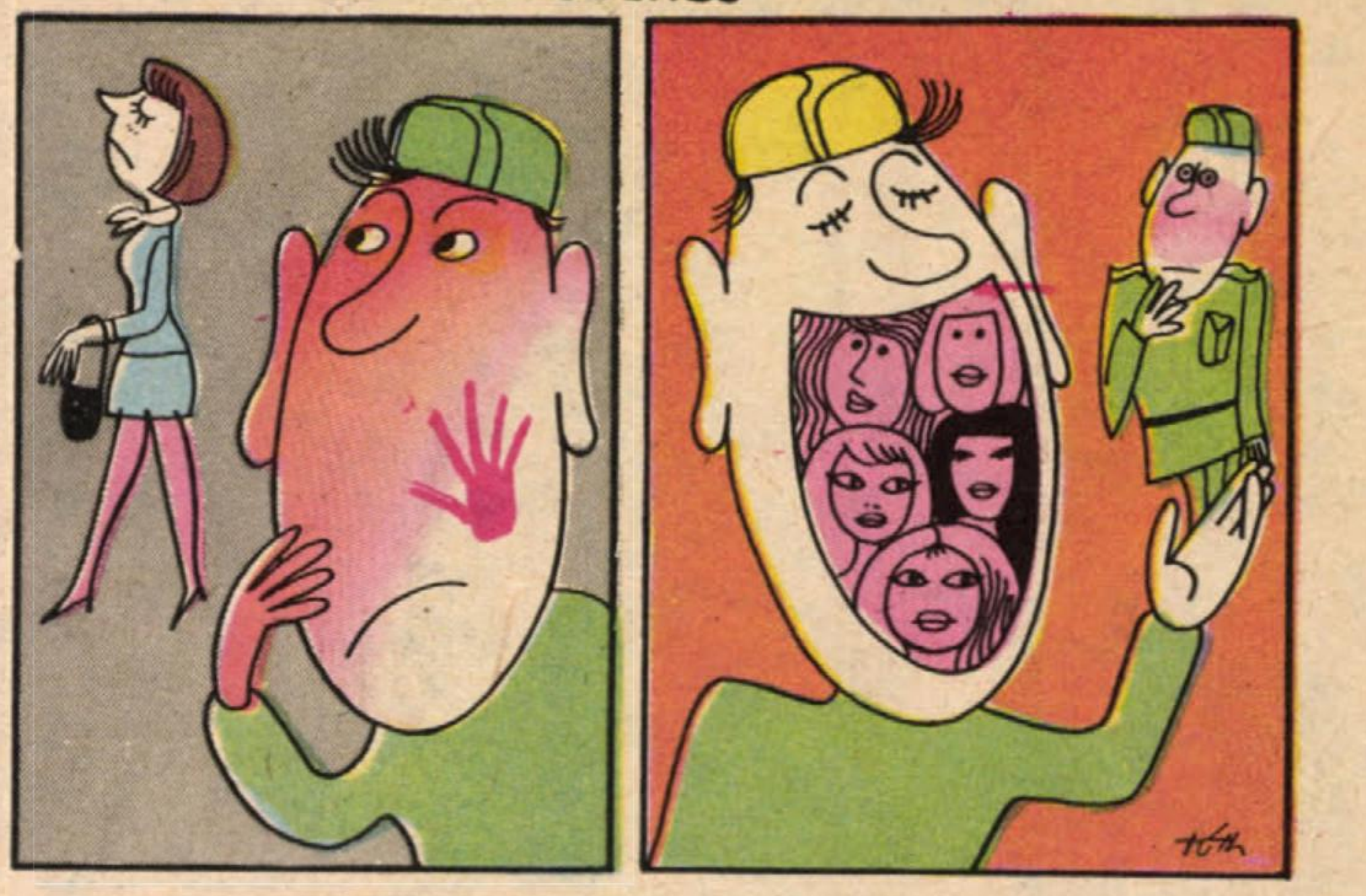

Kimenőn

Kimenő után

FÉNYKÉP HAZA

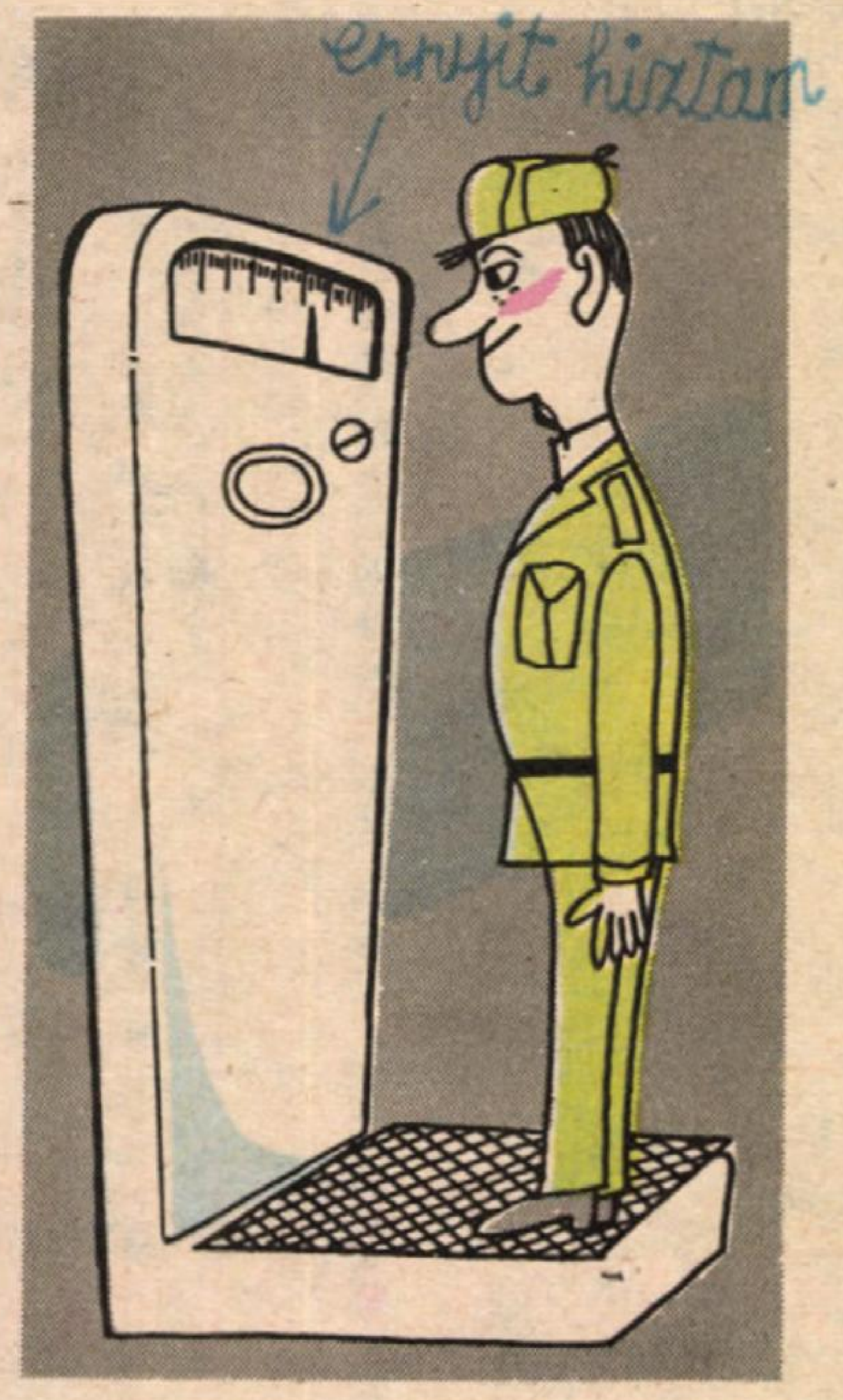
ennyit híztam

TAVASZ

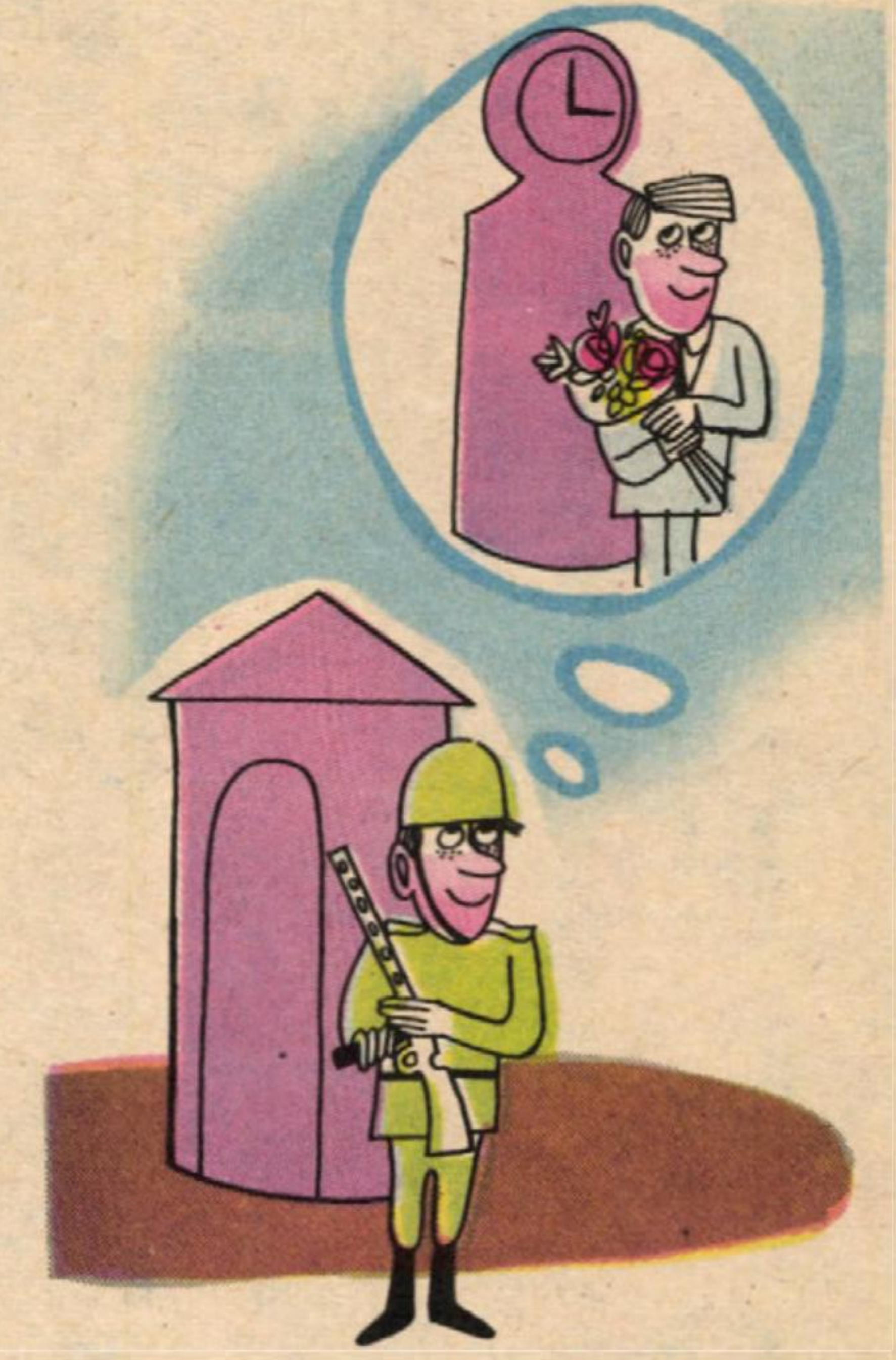

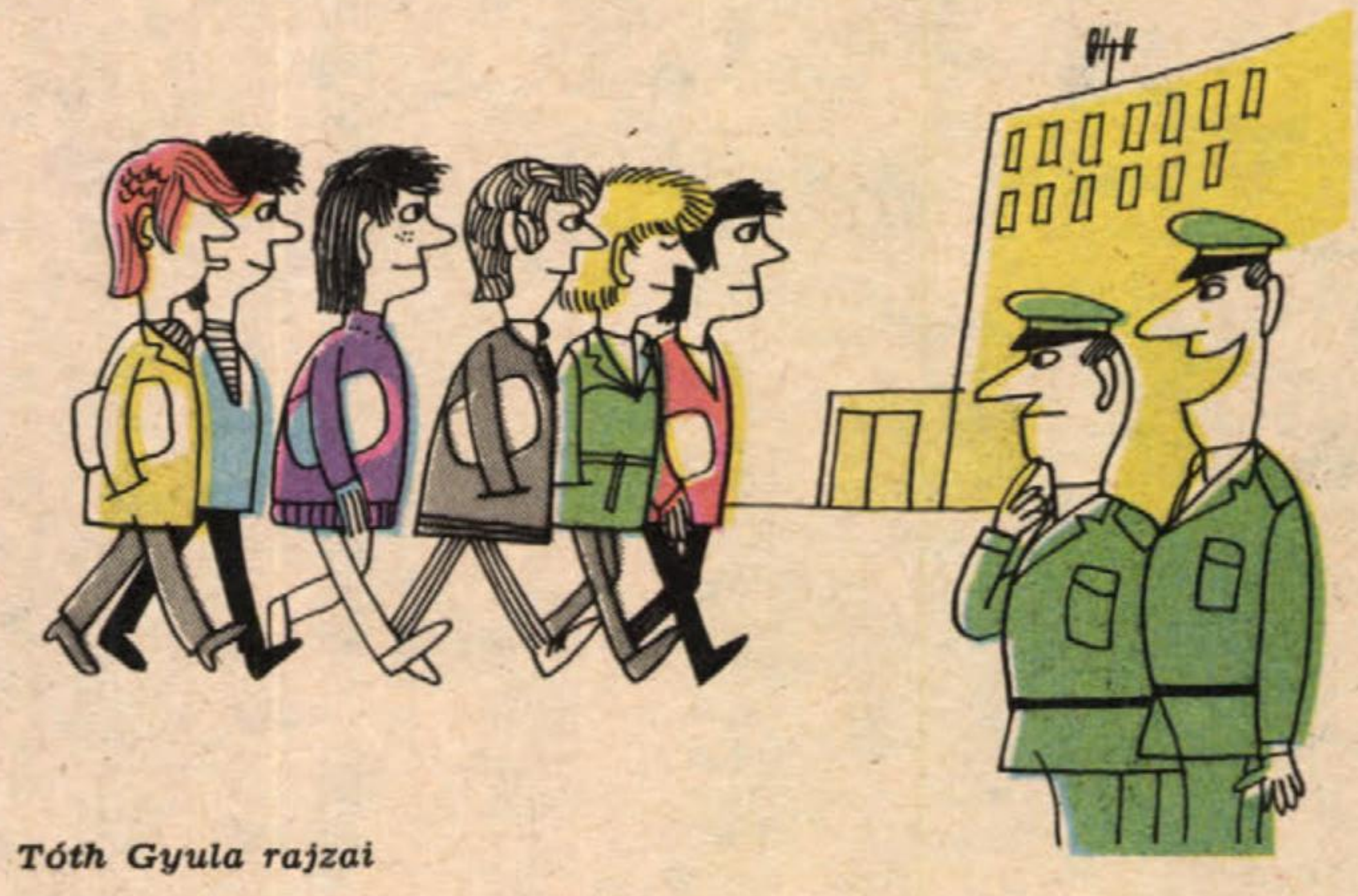

– Megjöttek a kopaszok!

Tóth Gyula rajzai

TAVASZ

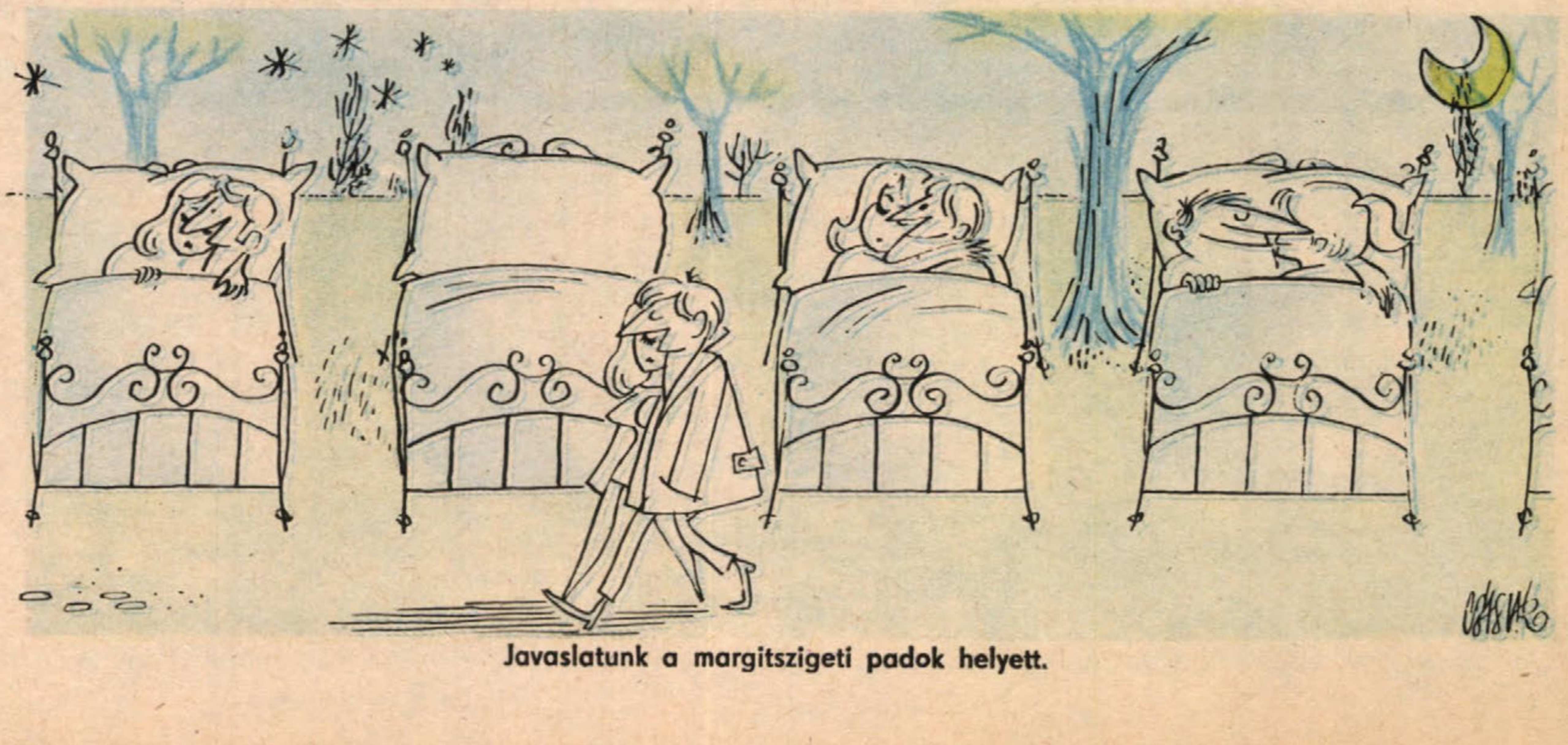

Javaslatunk a margitszigeti padok helyett.

IMPORT HUMOR

TAVASZ

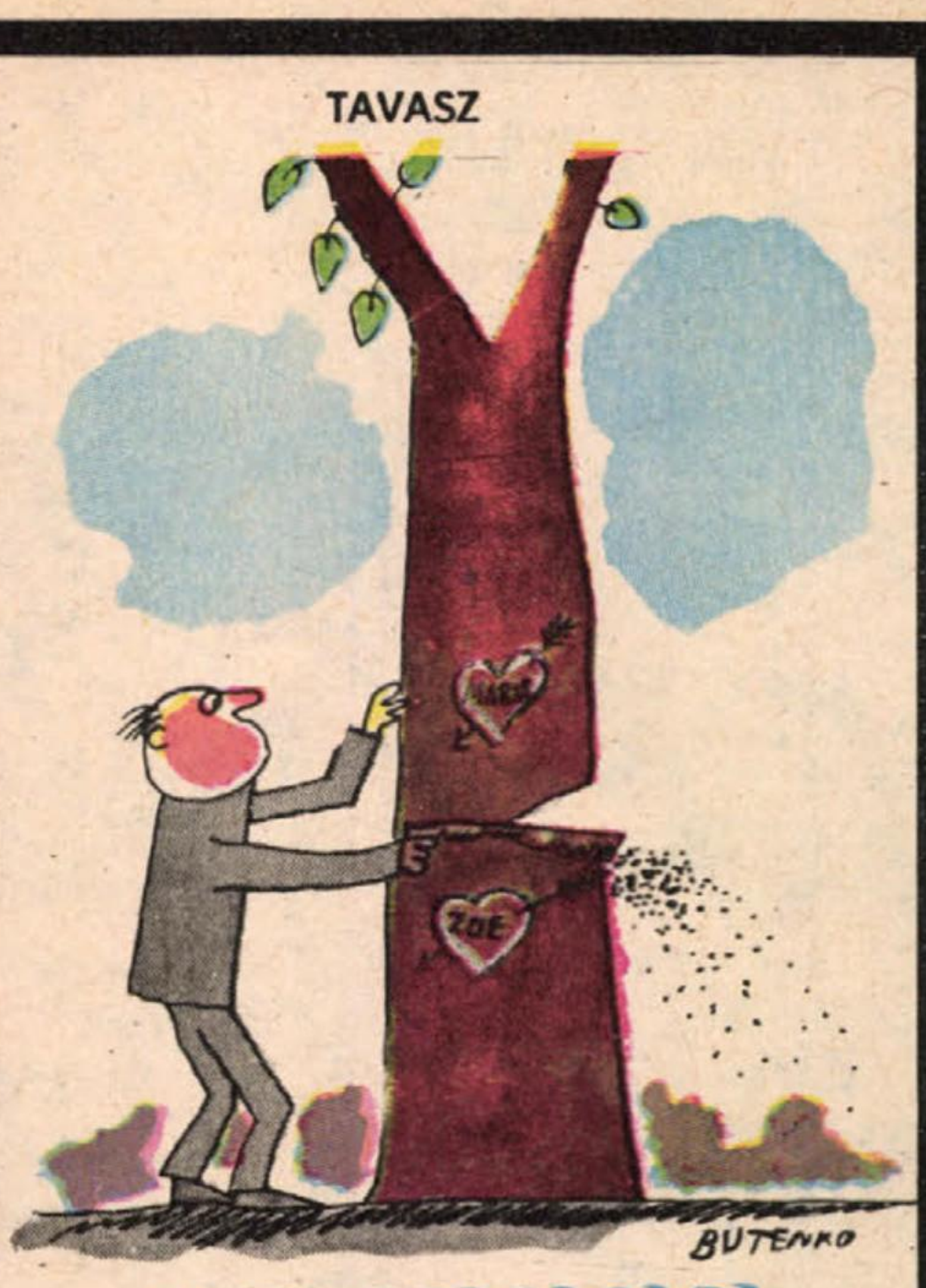

1

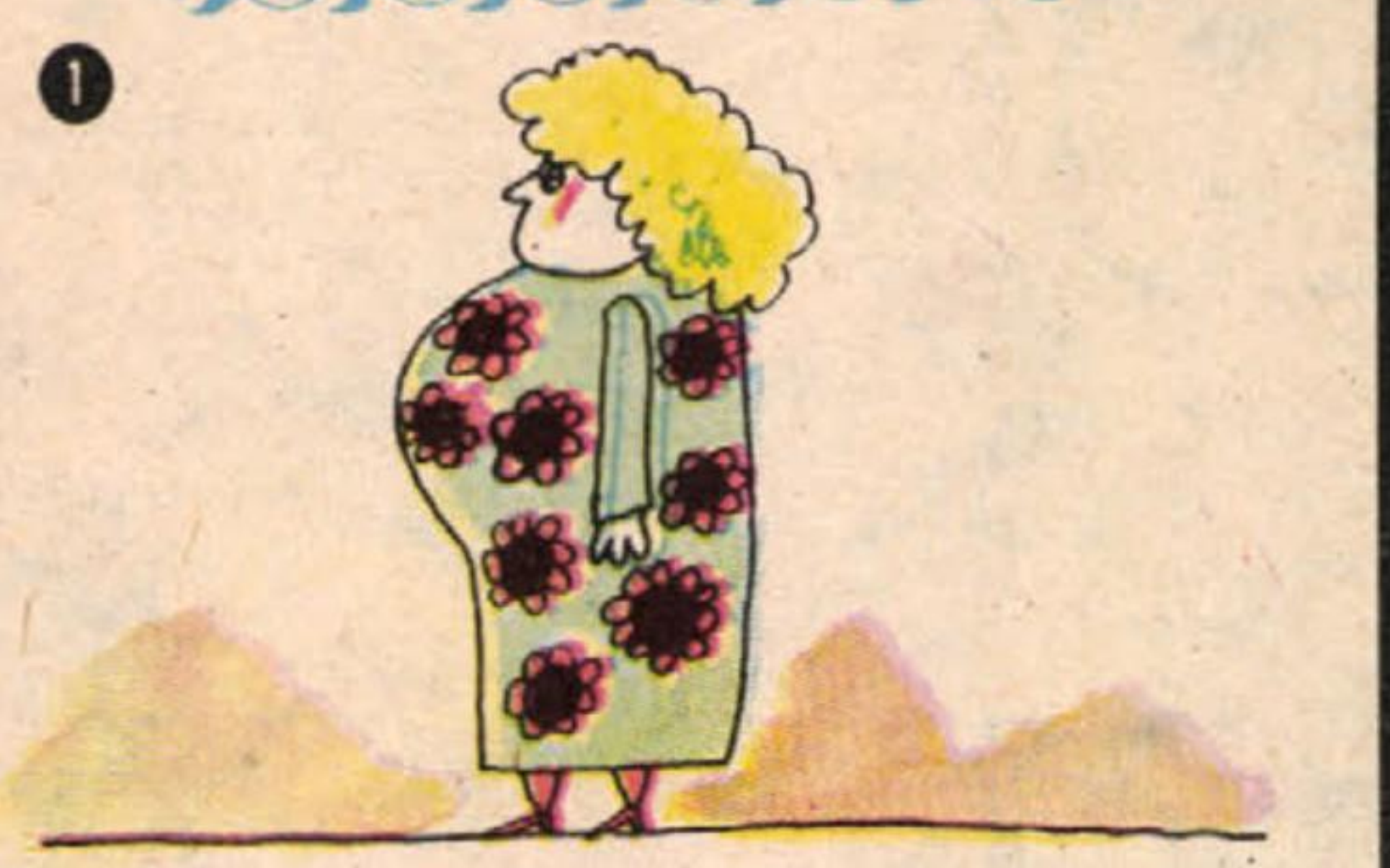

2

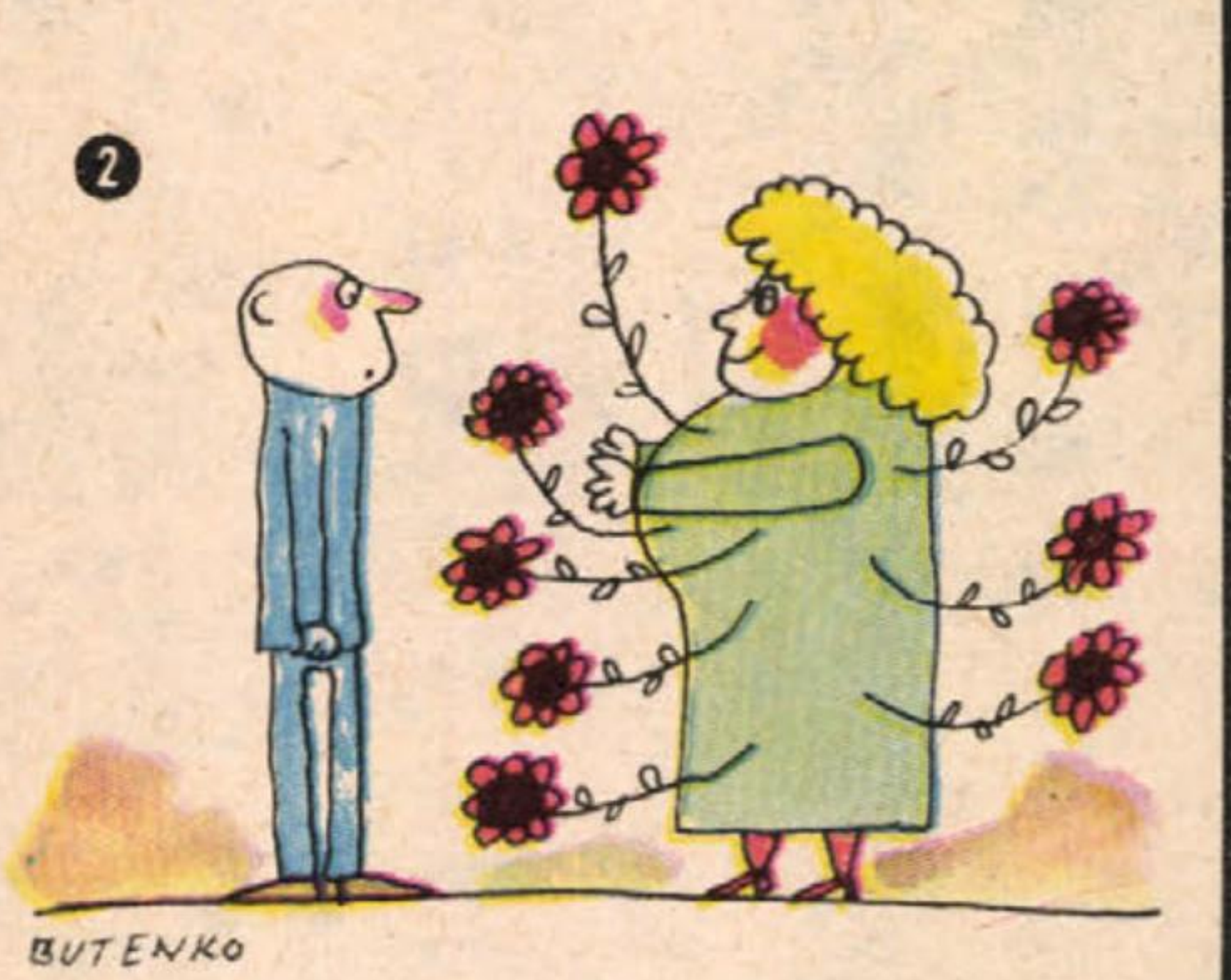

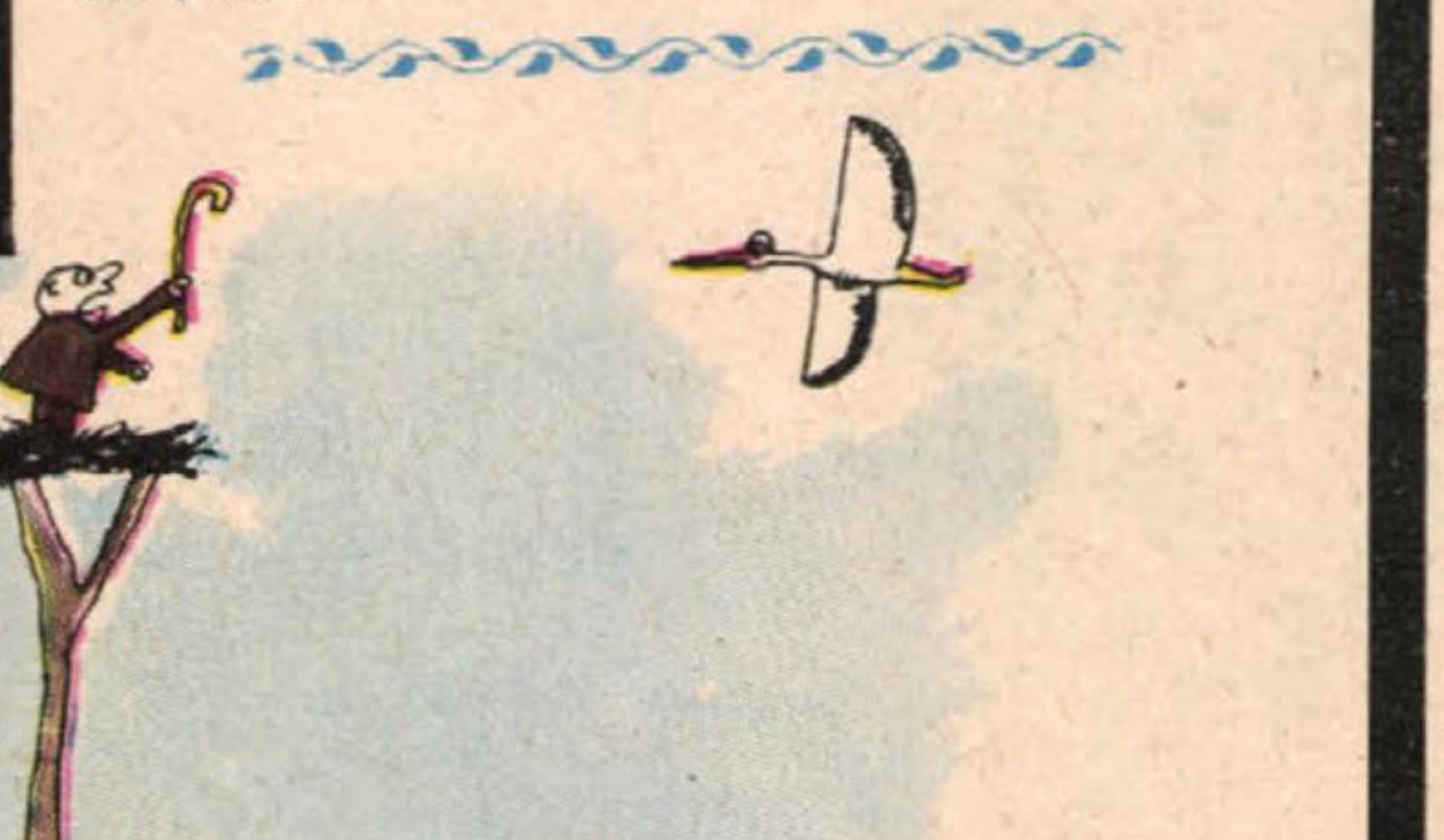

(B. Butenko rajzai, Varsó)

AZ ASSZONY ELLENŐRIZ

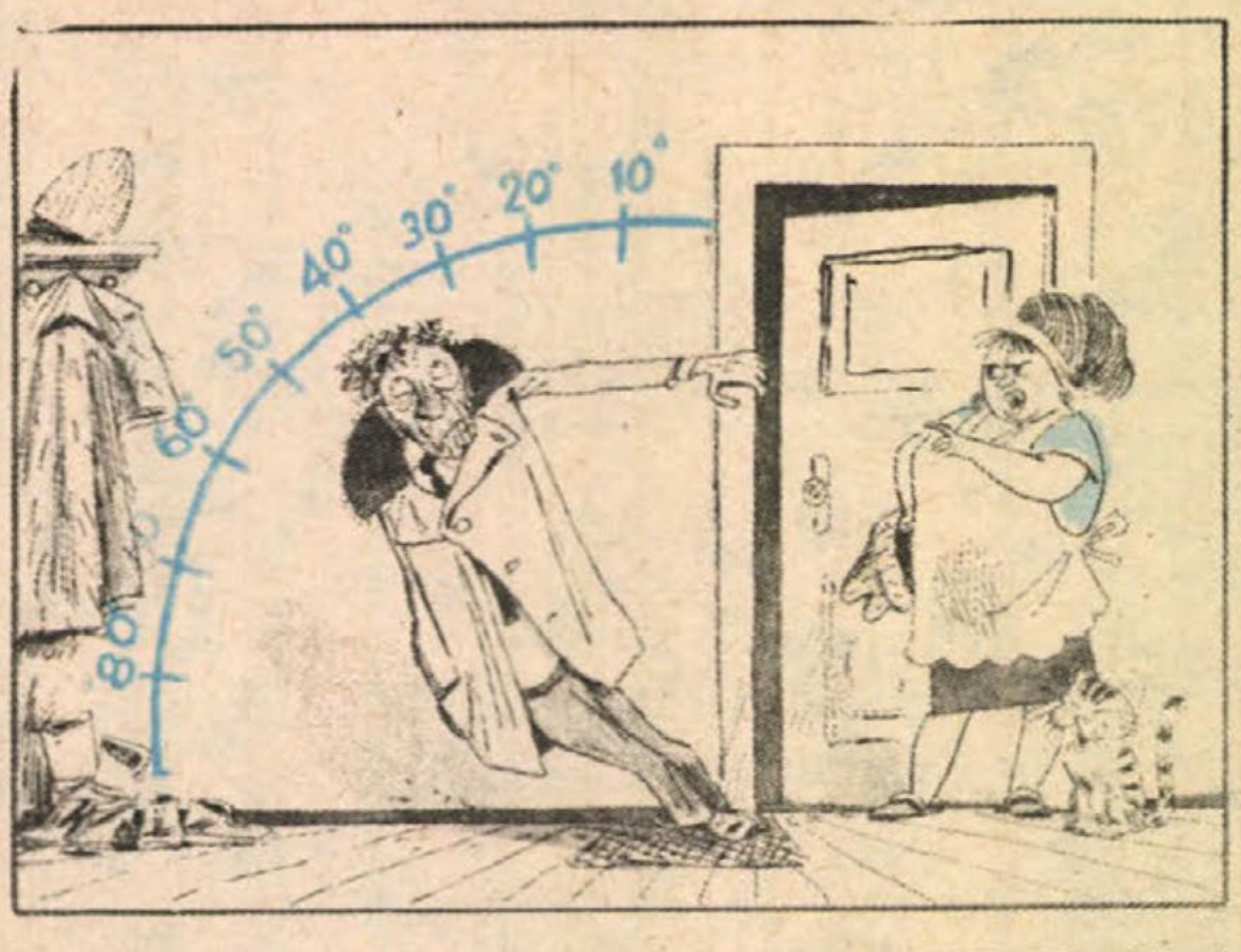

(„Krokodil", Moszkva)

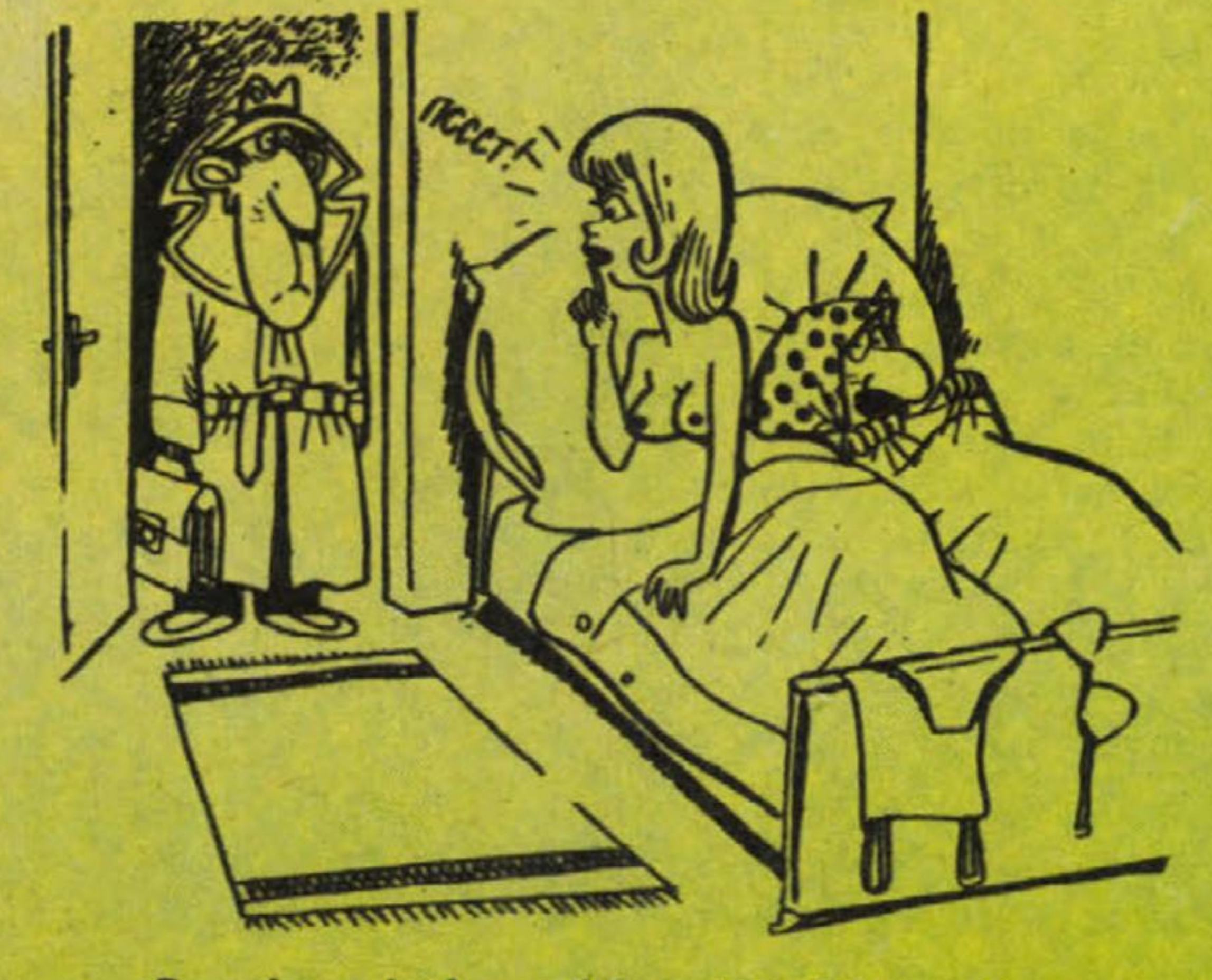

– Csendesen! Anyucikám jött látogatóba és lefeküdt, mert nagyon rosszul utazott . . .

(„Pikker", Tallin)

ARTISTA FELESÉG

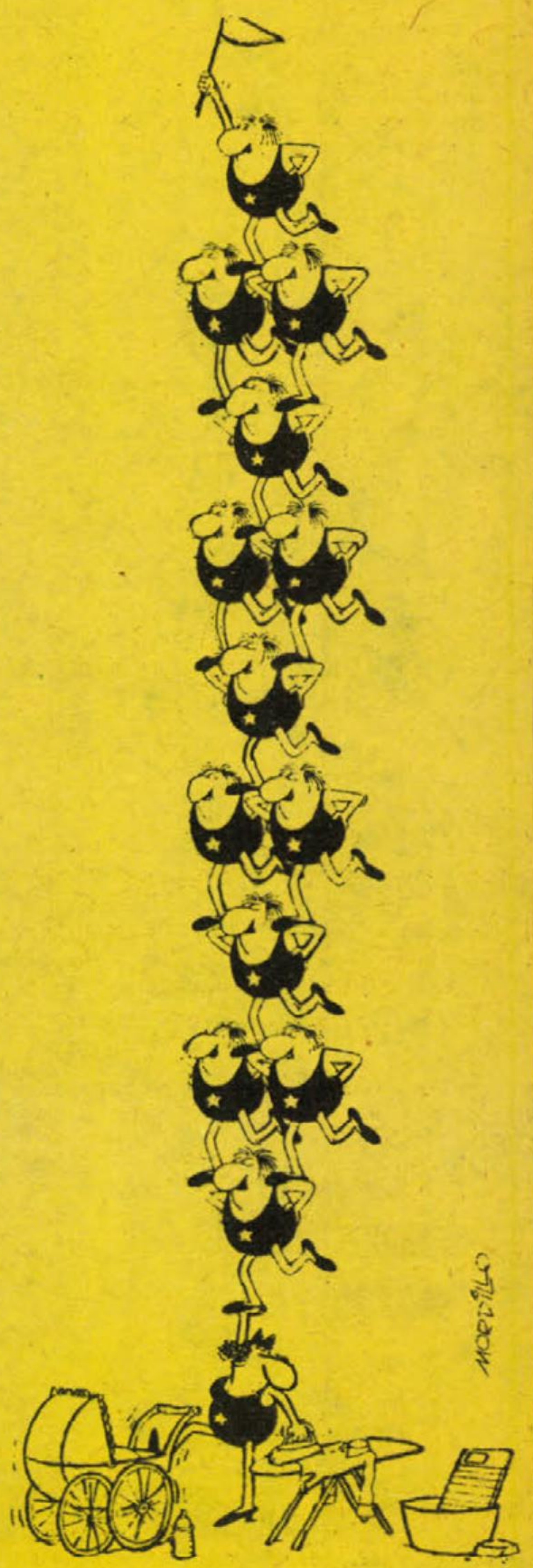

(„Paris Match")

TUDOMÁNYOS VITA

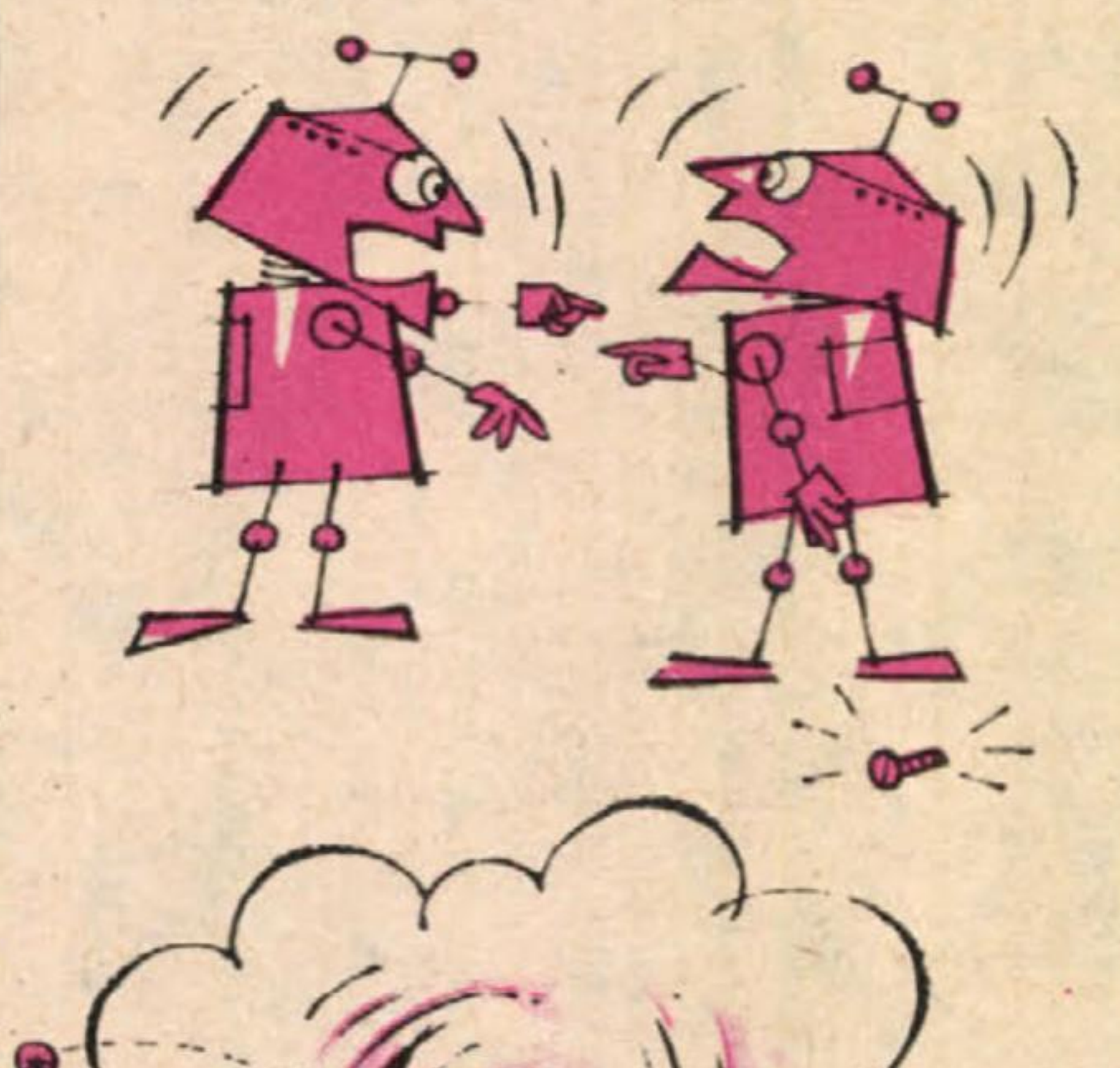

(„Dadzis", Riga)

BIBLIAI VÁLTOZAT

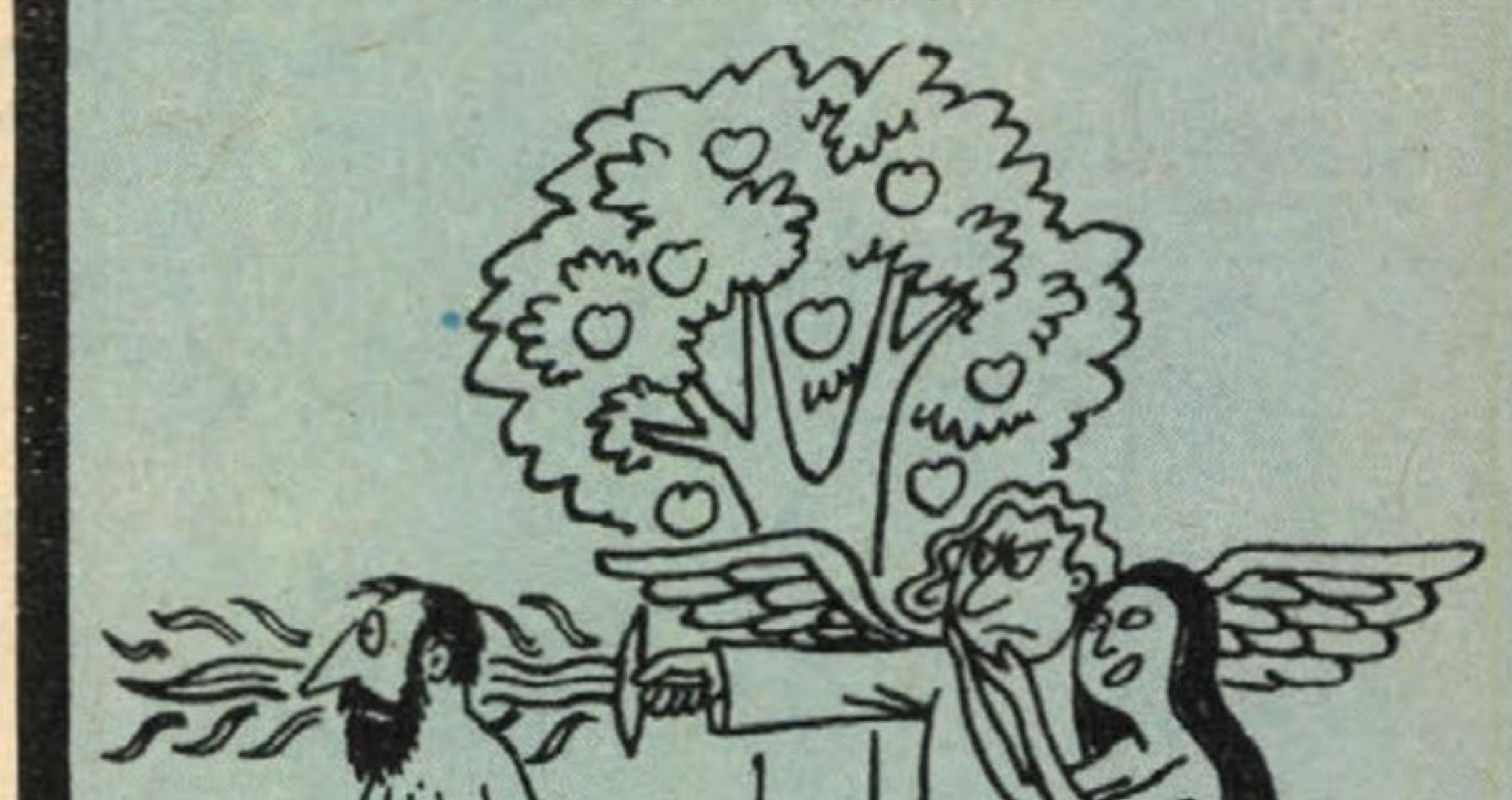

(„Rohács", Pozsony)

APRÓSÁGOK

A Magyar Hírlapban olvastam, a Pokolrév kritikájában:

„Könnyű volna a regényváltozat címét idézni: *Ki ismerte Pille Máriát? . . .*"

Úgy látszik, mégsem könnyű idézni. A regényváltozat címe ugyanis: *Mit tudtok ti Pille Máriáról?*

*

Szegény Sébastien, mennyi zűr van a származása körül! És nemcsak a filmen, az életben is. Az RTV Újság és a Tükör szerint ugyanis Sébastien alakítója, a kis Mehdi, *fia* Cécile Aubrynak, a film író-rendezőjének. A Pajtás újság szerint viszont a *fél-unokatestvére . . .*

Várom, mikor írja meg egy negyedik újság, hogy *sem utódja, sem boldog őse, sem rokona, sem ismerőse . . .*

*

Pompidouról szóló cikkében írta a Magyar Nemzet egyik munkatársa: „Róma után Genfbe utazott, és itt a Bodeni-tó partján levő városka televíziója szólaltatta meg."

Három eset lehetséges:

1. Pompidou nem Genfben járt, hanem valamelyik más városban.

2. Genf elköltözött régi helyéről, a Genfi-tónak is nevezett Lémantó partjáról, az ország másik csücskébe.

3. A cikk szerzője elfelejtett írás közben egy futó pillantást vetni a térképre.

*

Láttam egy fényképet: kabátos férfi áll a vízparton, háttal a nézőnek, kezében horgászbot.

Hogy hol láttam a képet? A Magyar Horgász címlapján. Mikor láttam? Tavaly decemberben. És az idén márciusban újra. Ugyanaz a férfi, ugyanaz a víz, ugyanaz a póz. Csak a felirat más. Decemberben: „Horgon a csuka." Márciusban: „Az első tavaszi kirándulás."

Remélem, máskor is lesz még szerencsém ugyanehhez a képhez, kedvenc lapom címoldalán, „Zsákmányra lesve", „Nem kapnak a csukák", „Az utolsó őszi kirándulás" — és más, hangzatos címszavak alatt!

R. B.

MENEKÜLÉS

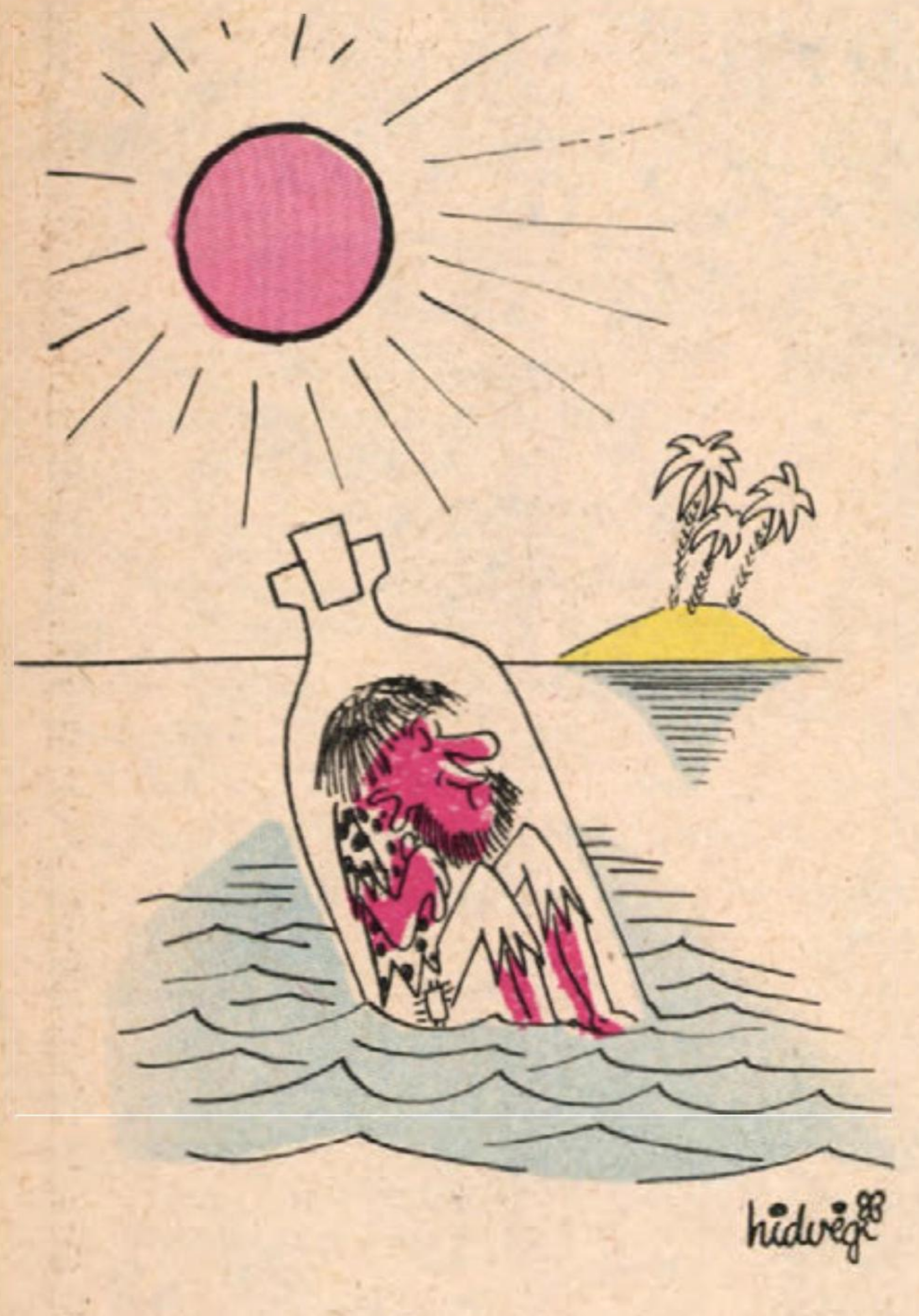

RÉBUSZ

A 64. sz. rejtvényünk megfejtése:

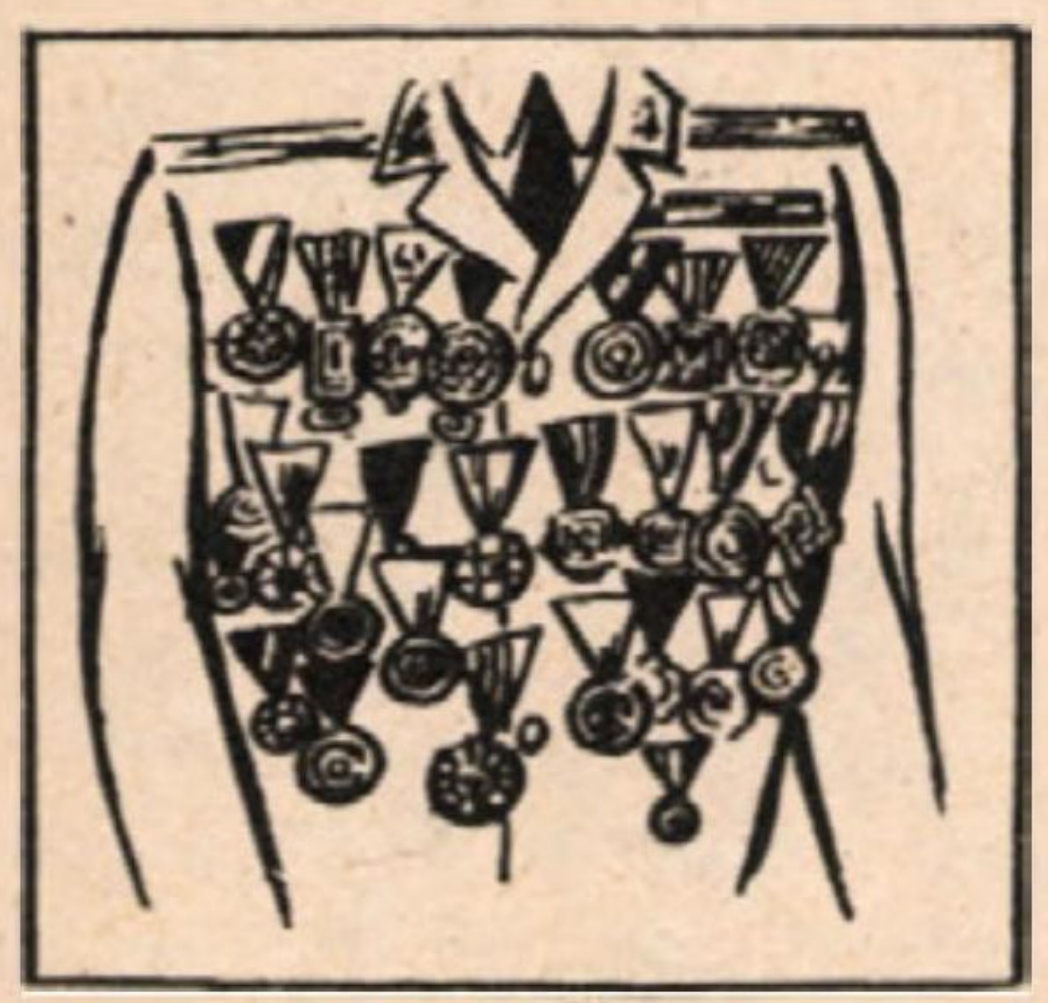

Mellékes

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Gyárfás Györgyné, Budapest, VI., Nagymező u. 35., Prémusz Gyula, Budapest, VIII., Bérkocsis u. 25., dr. Székely Szilárdné, Budapest XII., Eötvös u. 4.

66. REJTVÉNYÜNK

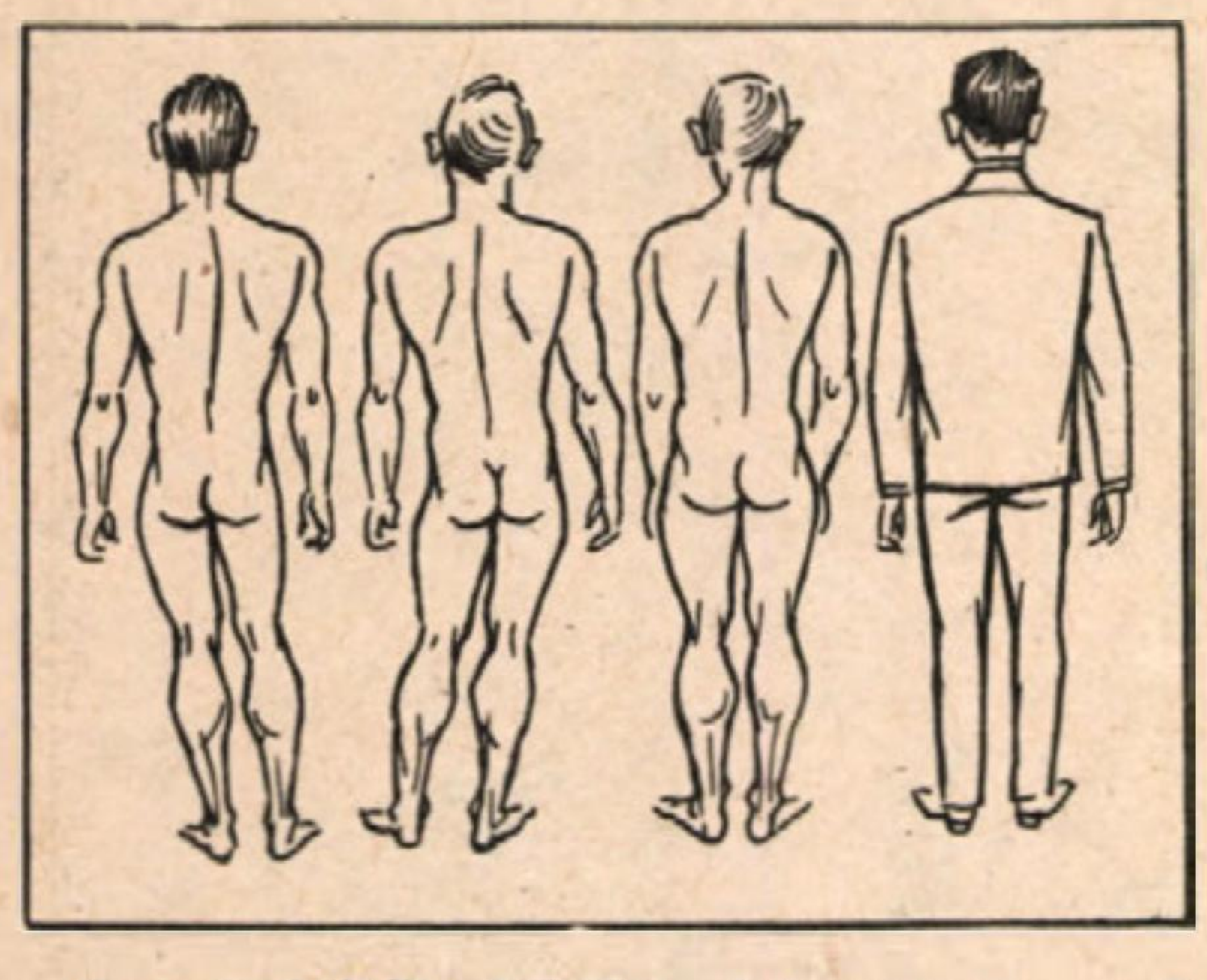

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb április 11-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

IRODALMI IDÉZETEK

A HENTESNÉL

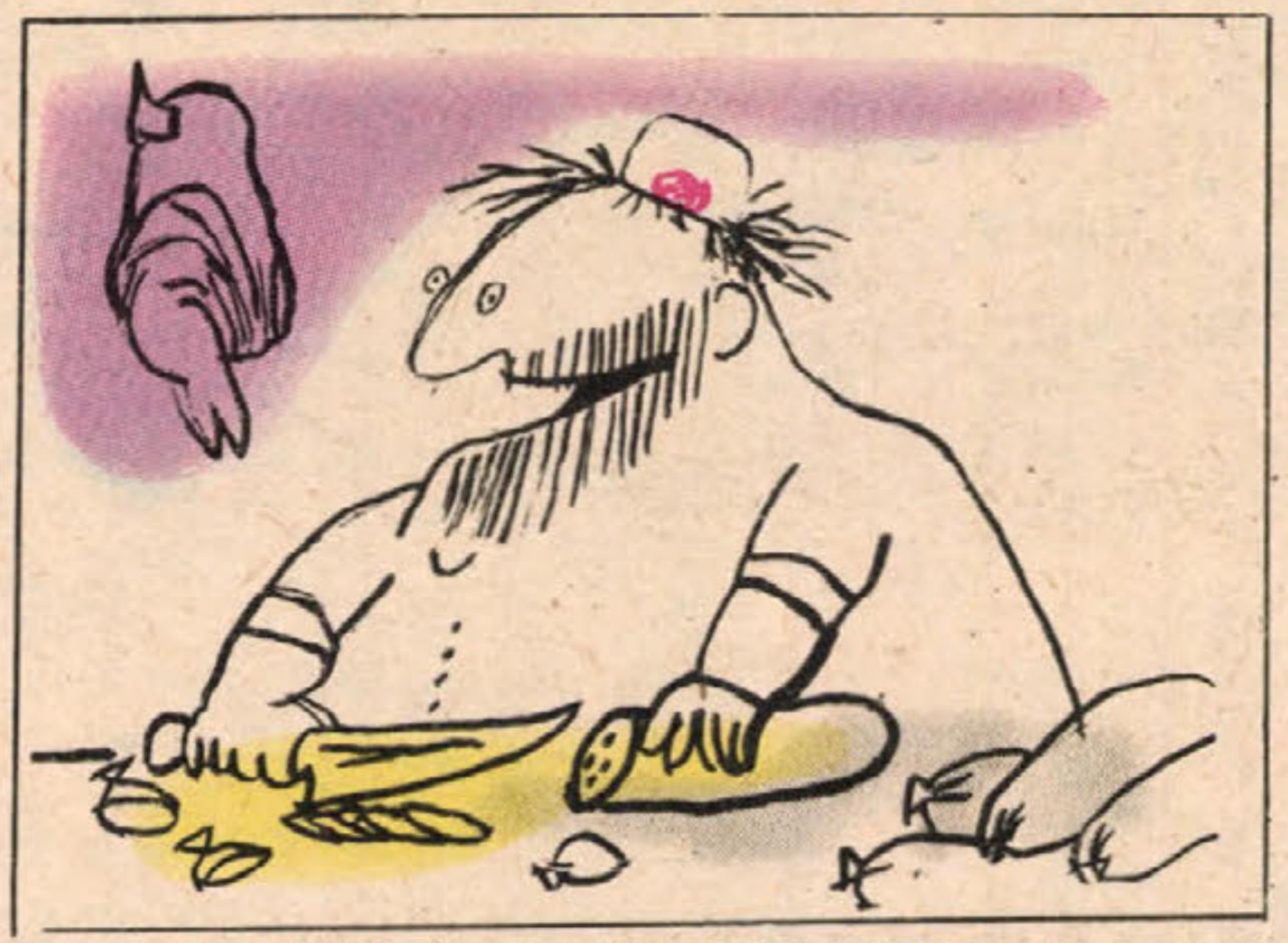

„. . . mi lehet ez széles föld felett szebb dolog az végeknél!?"

A PÁLYÁN

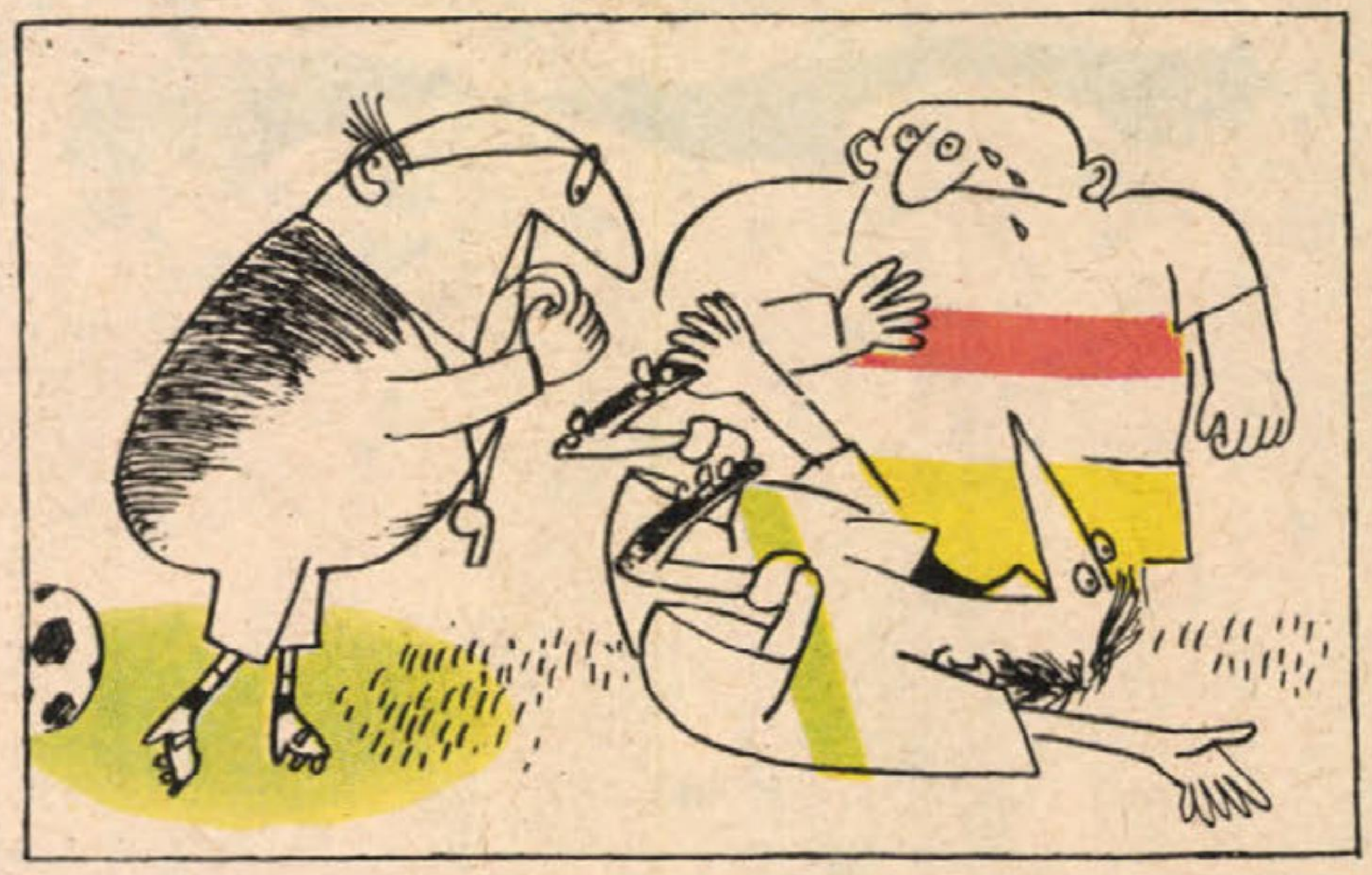

„Talpra, magyar!"

FELFOGADÁS

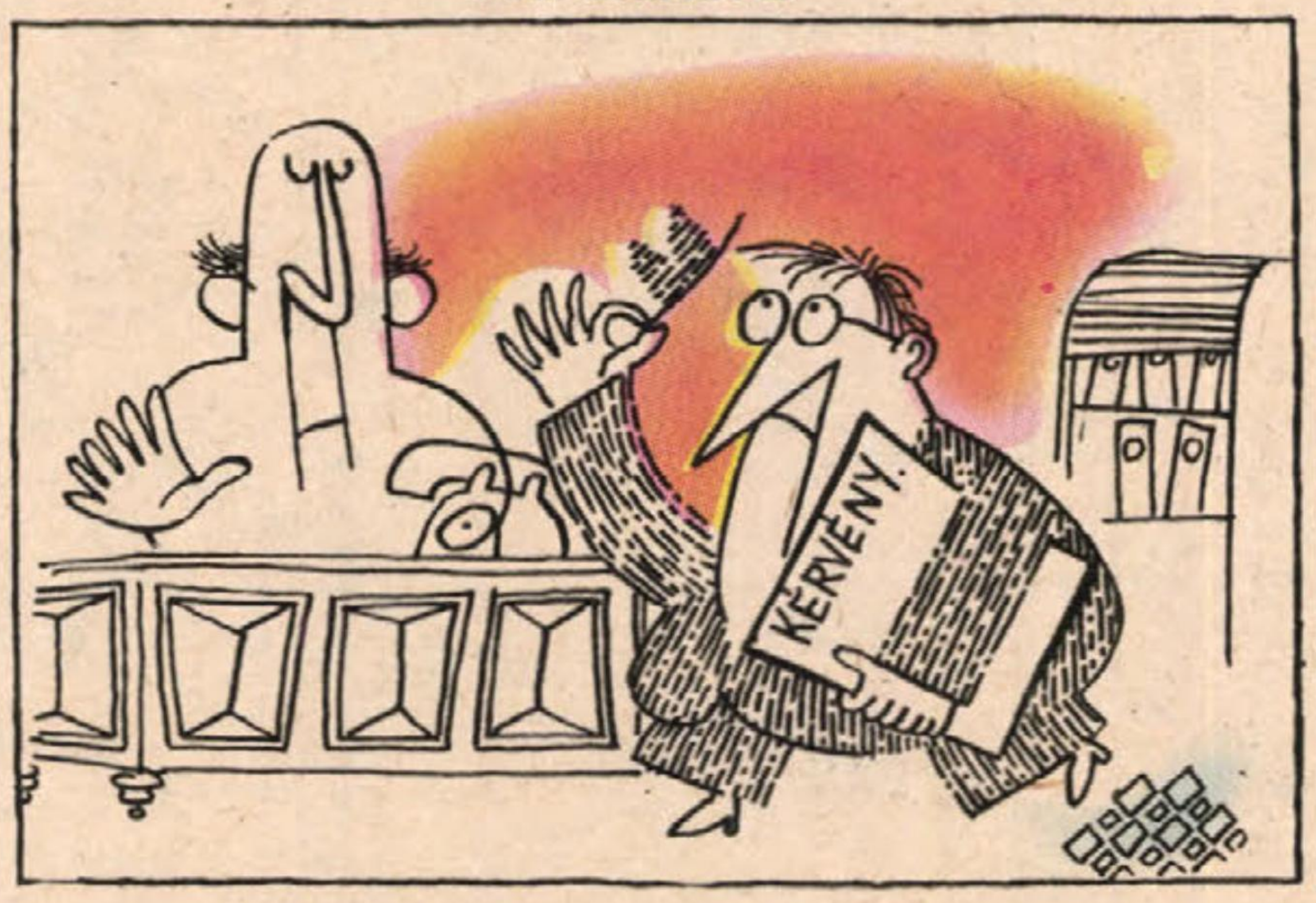

„Hiába döngetek kaput, falat . . ."

AZ UTCÁN

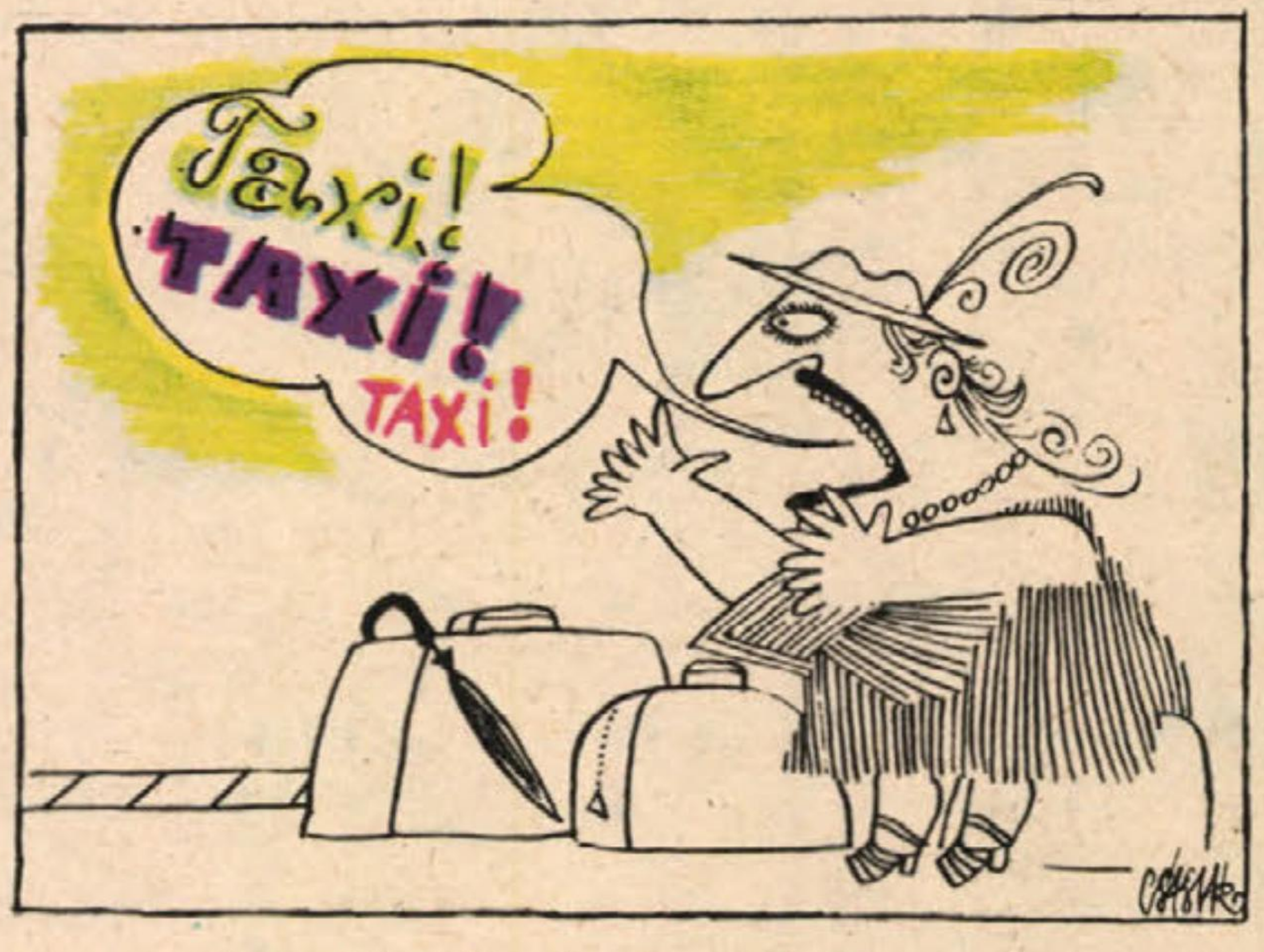
Taxi!
TAXI!
TAXI!

„A vadász ül hosszú, méla lesben . . ."

Császár Tamás rajzai

VIDÁM UTAZÁS DEBRECENBŐL BUDAPESTRE

(Limerick formában)

Dús szőrű fej, hazája Debrecen.
Majom ő, bár kívül a ketrecen.
Úgy tesz, mintha benne
Férfiasság lenne,
De érte kezem tűzbe nem teszem.

Kis tintanyaló, hona Szolnok.
Nem újságíró, csak bértollnok.
Üt, simogat aránnyal,
Felfelé meg alánnyal,
S ha valakit megmarhat, boldog.

Egy aranyifjú, hona Cegléd.
Ó, vidék! honnan van ily nyegléd?
A nézése szemtelen,
Az asszonyi kebleken
Mint hadvezér tart seregszemlét.

Egy kamasz, szülőhona Monor.
Kolbászt evett és attól gyomor-
Görcsöket kapott,
Azóta csapott
Füllel járkál és igen komor.

Ifjú lányka, otthona Vecsés.
Nincs benne külcsín, sem belbecs és
Mégis szeme villan,
Hát merszed elillan,
S azt mondod: jobb egy borjúvesés.

Ifjú s vén ürgék célja Budapest.
Ott meglátnak egy lányt, egy csuda fesst.
Sietve utána,
Ügetnek Budára,
Már egyszerre nincs köztük buta, rest.

Radó György

BUKSI ÉS A TELEVÍZIÓ

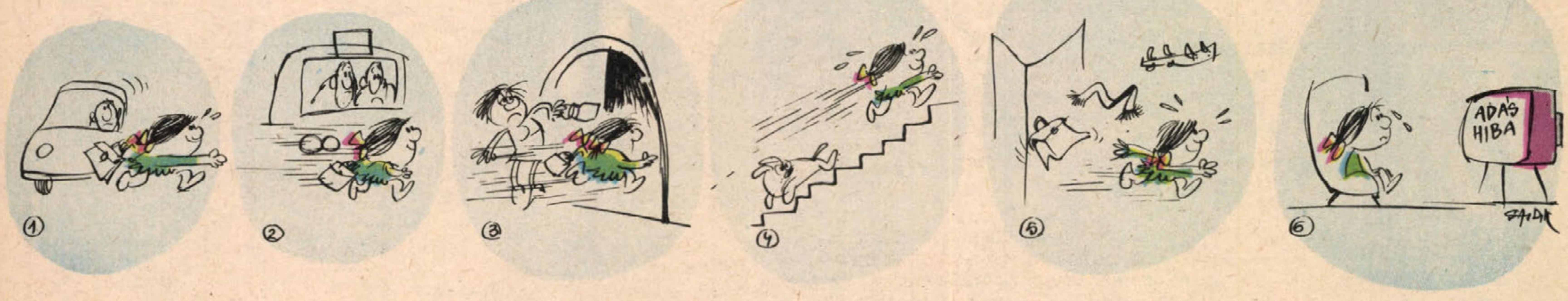

Sajdik Ferenc rajza

HÁZHOZ SZÁLLÍTÁS

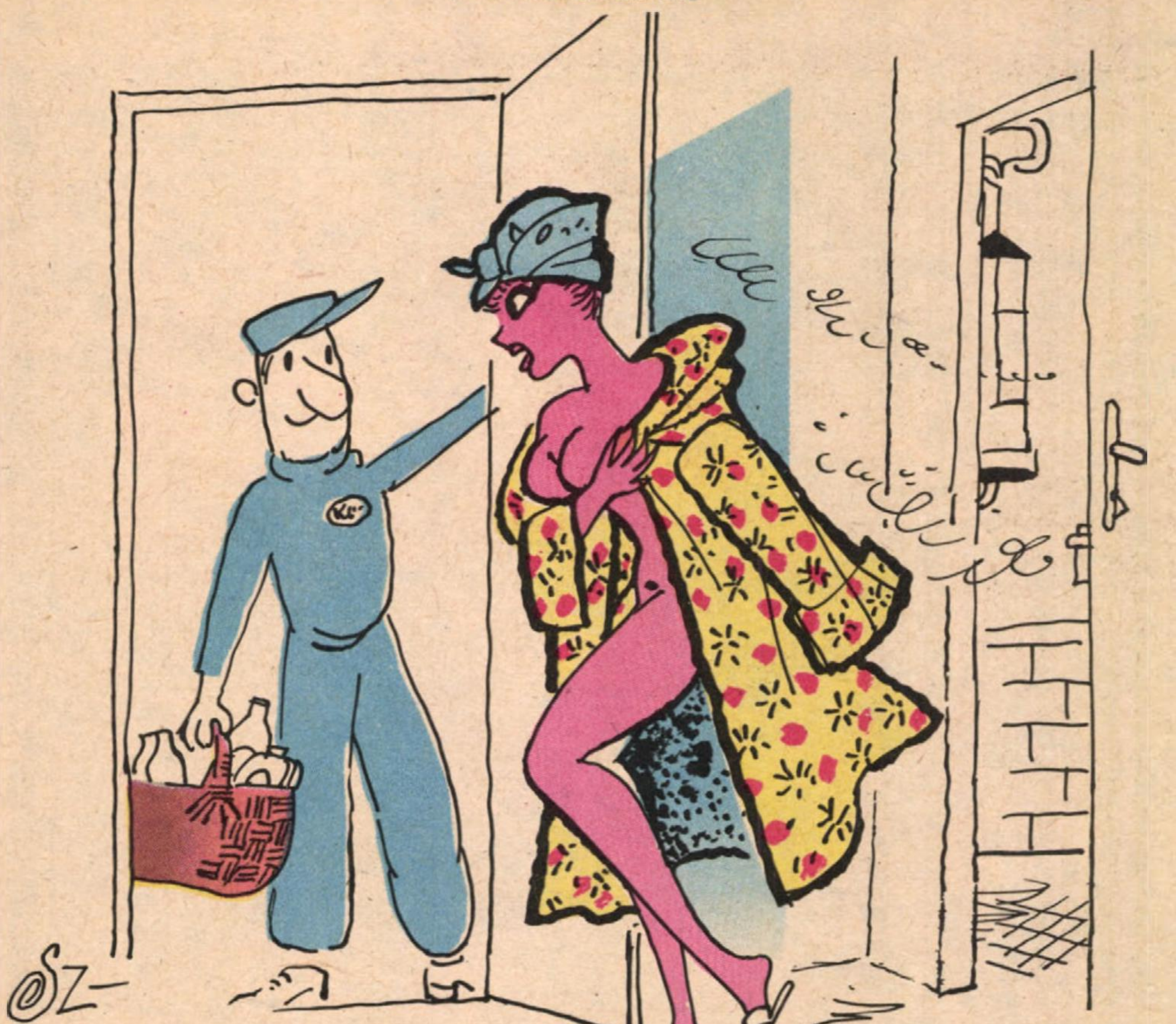

– Miért csenget folyton? Az előbb már leadta a csomagot!

KOLLEKTÍV MŰVÉSZET

A kísérlet, mely a szemünk láttára folyik, alighanem egyedülálló a művészetek történetében. Az Ifjúsági Magazin olvasói közösen írnak filmet. A figyelemre méltó vállalkozás jelenleg ott tart, hogy mintegy ötszázan levélben közölték: mi legyen a film témája. A kívánságokat a szerkesztőség kiértékelte és — egy előttem elképzelhetetlen módszer segítségével —, elkészítette a leendő film történetének rövid vázlatát. Az akcióban részt vevő forgatókönyvíró-jelölteknek egyéb dolguk sincs, mint ebből megírni a filmnovella első harmadát. Ekkora házi feladat kezdő íróknak elég.

A közkívánatra készült történet lényege a következő:

16—18 éves fiatalok galeriba tömörülnek. Van ebben a galeriban vidékről felkerült lány, akinek nincs lakása. Van belvárosi úrigyerek (?), akinek természetesen van lakása, éppen attól menekül. Van benne egy beat-zenész, konkréten meghatározva gitáros vagy dobos, akinek zenekara feloszlott, mert a többieket behívták katonának. A galeri elutazik a Balatonhoz, vagy egy vidéki városba, majd a film cselekménye során valami tragikus esemény történik velük. Baleset, öngyilkosság, esetleg autólopás, mely felrázza őket, megkérdőjelezve eddigi magatartásukat…

Ennyi a történet váza, melyhez még az tartozik, hogy a galeri két tagja szeressen egymásba, valamint többször szerepeljenek benne beat-zenekarok.

Készséggel részt vennék én is a kollektív munkában, hátha egy mondatom bekerül a műbe, csupán az zavar, hogy manapság egymást érik a filmek, melyekben galerik szerepelnek. A felkínált tragédialehetőségek mindegyikét már meg is írták, igaz, hogy egyedül, legfeljebb egy dramaturg társaságában. Egy baleset rázta fel a „Sodrásban" című film galeriját, egy öngyilkosság és néhány autólopás a „Fejlövés" kisebb csoportját, majd egy gyilkossági kísérlet a rossz emlékű „Két nap júliusban" című tévéfilm ifjú szereplőit. Ennyi, ami kapásból eszembe jut, csak a magyar termésből.

Jobb lett volna egy kevésbé felhasznált történetet kiagyalni a beérkezett levelekből. Mondjuk, hogy két fiatal szereti egymást, de a szülők ellenzik. Ebből több kellemetlenség származik, mely felrázza őket, olyannyira, hogy a végén öngyilkosok lesznek. Ebben is van szerelem, öngyilkosság, legfeljebb egy gitáros hiányzik, de a kollektív írói lelemény ezt is megoldhatja.

Ha a kísérlet sikerül, meg kell próbálni más műfajokban is: lehet írni kollektív drámát, közösen verset, melynek minden sorát más költő ihletné. Ha a kísérlet-sorozat eljut a közös képfestésig, magam is jelentkezem, van itthon ugyanis egy fél tubus kék festék, amivel úgysem tudok mit kezdeni.

Ő. F.

A SZERENCSE GYERMEKE

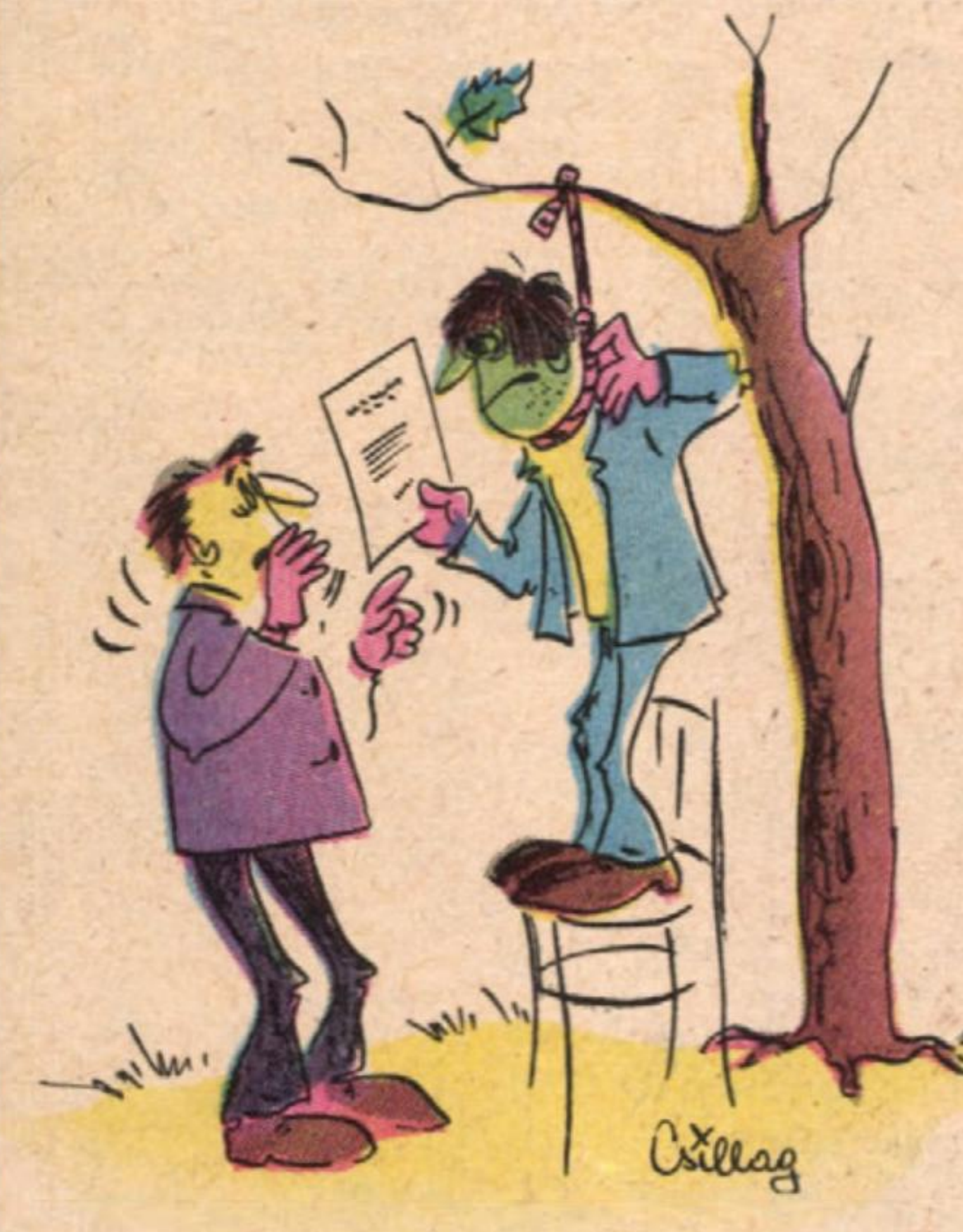

– A temetkezési vállalat vidám vetélkedőjén nyertem egy dísz-sírhelyet!

JAVITHATATLANOK

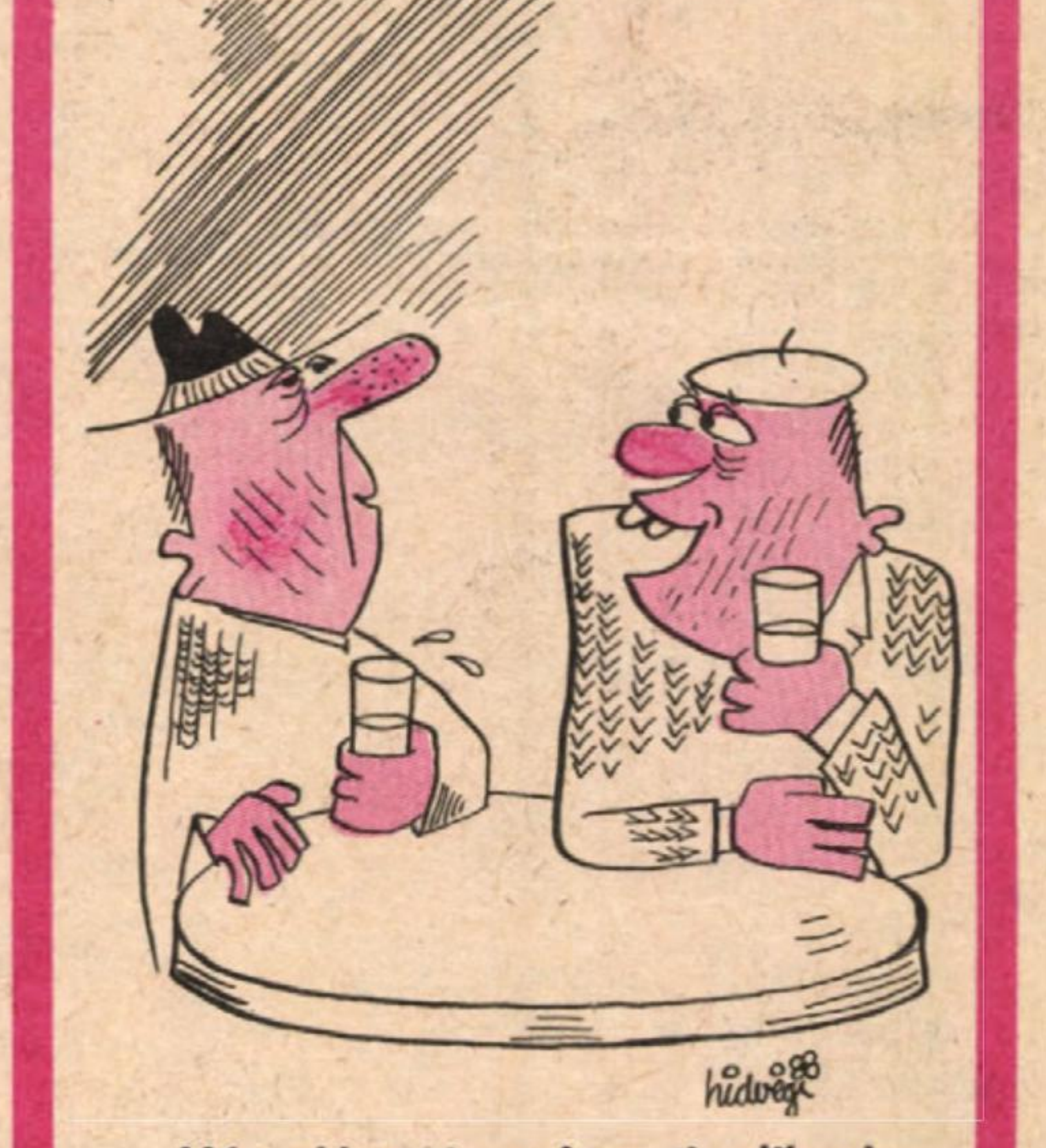

– Hát akkor, igyunk a tizedik elvonókúránkra!

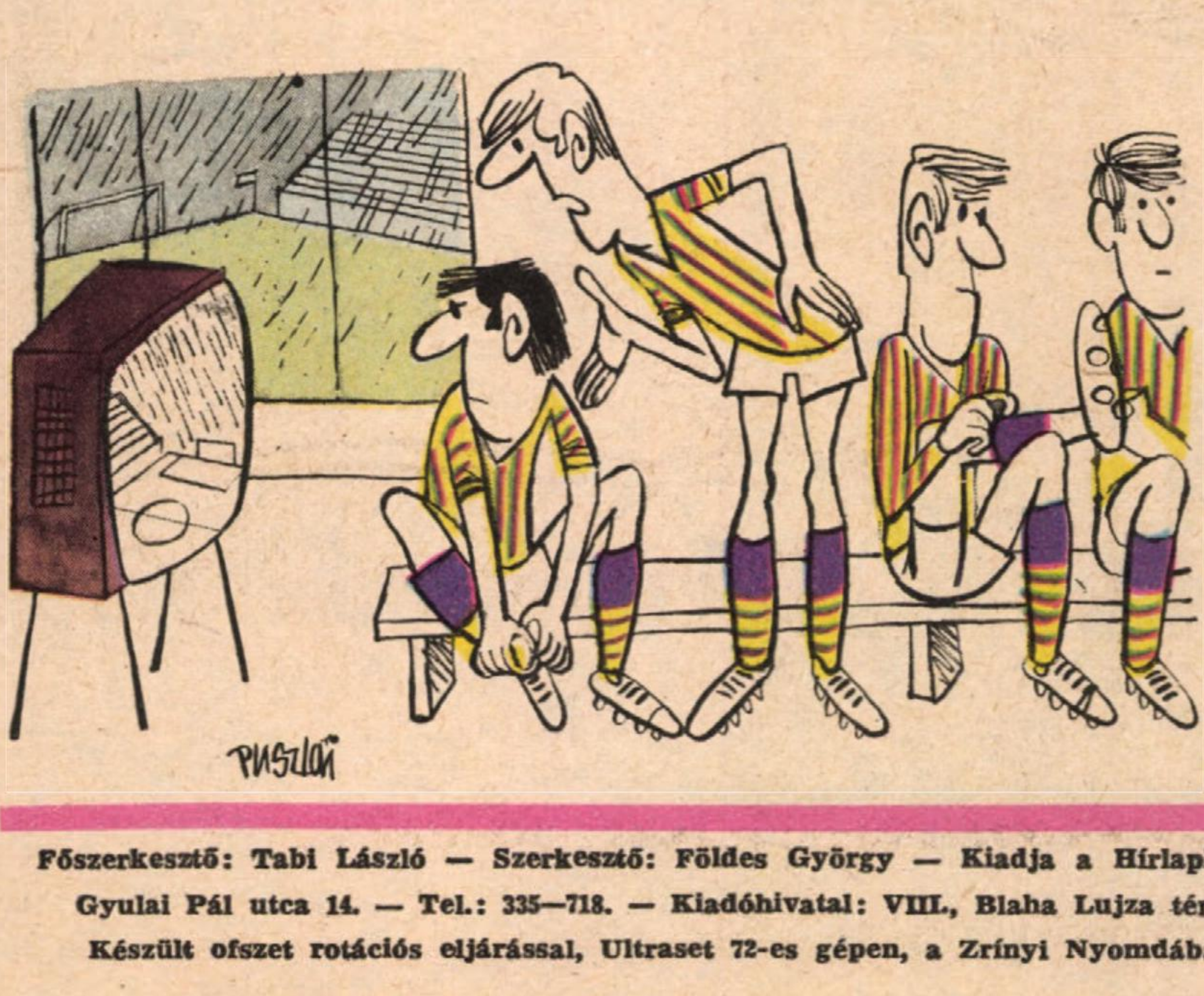

POCSÉK IDŐJÁRÁS

– Mi lenne, ha mi se mennénk ki a meccsre, és itt maradnánk a tévé mellett?…

KIADÓ ALBÉRLET

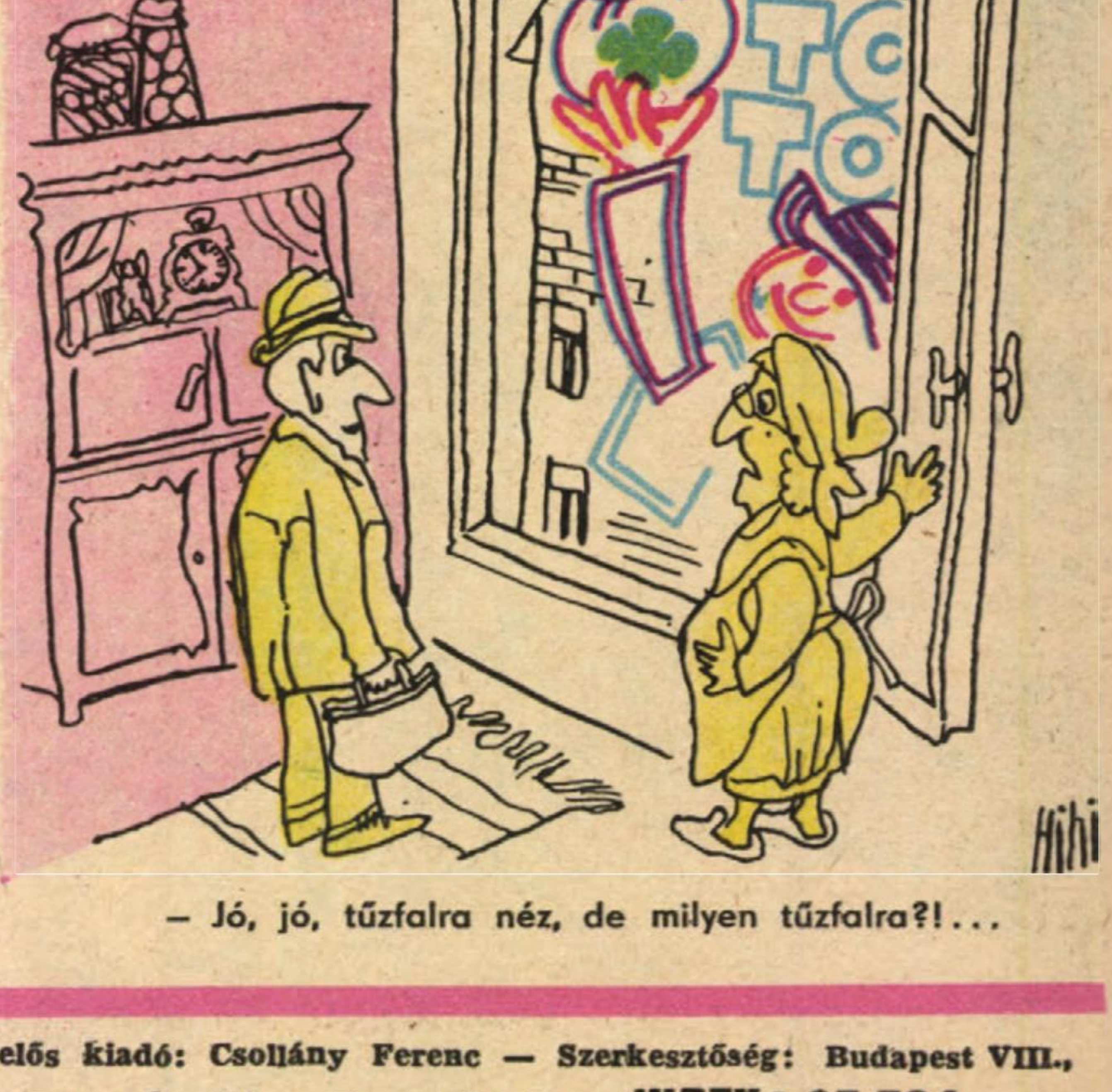

– Jó, jó, tűzfalra néz, de milyen tűzfalra?!…

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.2663/2 Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre